Дзяржаўная ўстанова культуры
“Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма”
Цэнтральная раённая бібліятэка
Аддзел абслугоўвання і інфармацыі

Каляндар дат, падзей Кобрыншчыны

краязнаўча-бібліяграфічны каляндар на 2017 год

Кобрын 2017

ББК 91.(4Беі)+92
К 17

Складальнік:

С. Д. Курачук - галоўны бібліёграф аддзела абслугоўвання і інфармацыі цэнтральнай раённай бібліятэкі

Камп'ютарны дызайн вокладкі:

П. С. Грыневіч – інжынер-праграміст

Каляндар дат і падзей Кобрыншчыны : краязнаўча-бібліяграфічны каляндар на 2017 год / Дзяржаўная ўстанова культуры «Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма», цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі ; склад. С. Д. Курачук, камп'ютарны дызайн вокладкі П. С. Грыневіч. – Кобрын, 2017. – 83 с. : каляр. фота.

Прадмова

Краязнаўча-бібліяграфічны каляндар змяшчае паўнатэкставыя звесткі аб знамянальных падзеях Кобрыншчыны на 2017 год і падрабязны спіс крыніц да іх.

Даты, уключаныя ў каляндар, адлюстроўваюць падзеі і факты гісторыі, грамадскага, палітычнага, эканамічнага і культурнага жыцця рэгіёна; памятныя даты вядомых людзей, біяграфіі якіх звязаны з краем.

Спісы да юбілейных дат уключаюць кнігі і артыкулы з газет і часопісаў. Матэрыял размешчаны ў наступным парадку: спачатку кнігі па алфавіту, потым артыкулы з газет і часопісаў у адваротным парадку (у межах года – па алфавіту).

“Каляндар дат і падзей Кобрыншчыны” ілюстраваны.

Выданне адрасуецца ўсім, хто займаецца вывучэннем роднага краю, цікавіцца сваёй малой радзімай ці выкарыстоўвае краязнаўчыя звесткі ў прафесійнай дзейнасці.

Краязнаўчы каляндар выкарыстоўваецца пры планаванні работы бібліятэкі, правядзенні масавых свят і юбілейных мерапрыемстваў, пры складанні паўнатэкставых краязнаўчых баз даных.

Асноўныя юбілейныя даты горада і раёна

У 2017 г. спаўняецца …

730 гадоў з часу першага ўпамінання Кобрына ў Іпацьеўскім летапісе *(1287 г.)*

630 гадоў з пачатаку існавання дынастыі князей Кобрынскіх *(1387 г.)*

260 гадоў з часу ўтварэння Кобрынскага ключа *(1757 г.)*

Літоўскі падскарбі Ежы Флемінг спрабуе рэфармаваць гаспадарчую дзейнасць Кобрынскай эканоміі, аб'яднаўшы яе з Брэсцкай, а сёлы і войтаўствы зводзячы ў ключы.

205 гадоў з часу перамогі рускіх войск у вайне 1812 г. (Кобрынскі бой ***1812 г.***)

1882 г. У Кобрыне з'явілася чыгуначная станцыя.

Пачаўся рух на ўчастку чыгункі Пінск — Жабінка, якая пралягла і праз Кобрыншчыну.

Верасень 1987 г.

Кобрын адсвяткаваў свой 700-гадовы юбілей.

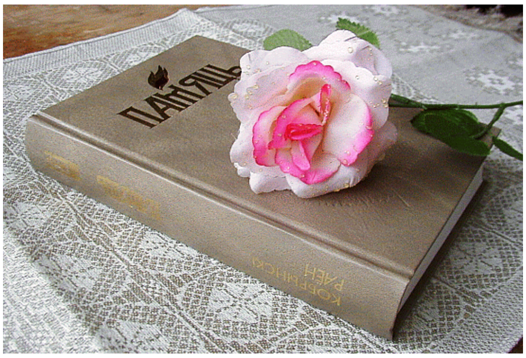

15 гадоў з часу выдання гісторыка-дакументальнай хронікі Кобрынскага раёна “Памяць” *(2002 г.)*

Юбілейныя даты вёсак Кобрынскага раёна

Аграгарадку "Буховіцкі" *– 10 гадоў*
Аграгарадку "Кіселявецкі" *– 10 гадоў*
Аграгарадку "Осаўскі" *– 10 гадоў*
Аграгарадку "Пескаўскі" *– 10 гадоў*

Авады – 270 гадоў

Авады (мясцовая назва Оводы), вёска ў Хідрынскім сельсавеце. У 1747 г. вёска ў Брэсцкім ваяводстве; у 1890 г. у Верхалескай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 178 дзесяцін зямлі (*1 дзесяціна = 1,0925 га*). У 1897 г. 16 двароў, 116 жыхароў, хлебазапасны магазін. У 1905 г. 154 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Навасёлкаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 4 двары, 22 жыхары. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 30.10.1959 г. у Верхалескім сельсавеце, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 20 двароў, 77 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну Авады акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. На 01.01.1999 г. - 19 двароў, 36 жыхароў, у складзе калгаса «Зара» (з 2004 СВК "Узыходзячая зара"), 16 гаспадарак, 38 жыхароў (2005 г.). Колькасць насельніцтва в. Авады на 01.01.2014 г. складае 25 жыхароў.

Авады // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 115.

Авады // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 561. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Пянко, А. Ехалі да сяла кум і кума : свята в. Авады / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2005. – 12 кастрычніка. – С. 3.

Хільчук, М. У Авадах скардзяцца толькі на старасць : Вясковыя рэаліі / Марыя Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2001. – 31 ліпеня. – С. 2.

Агароднікі – 420 гадоў

Агароднікі (мясцовая назва Огородныкы), вёска ў Батчынскім сельсавеце. Транспартныя сувязі па аўтадарозе Кобрын-Жабінка.

У 1597 г. сяло ў Патрыкоўскім войтаўстве Кобрынскага староства Брэсцкага ваяводства Вялікага княства Літоўскага (ВКЛ). Сяло размяшчалася пры фальварку Чаравачыцы, налічвала 10 валок зямлі (*1 валока=21,36 га*), падзеленых па паўвалокі. Вяскоўцы выконвалі агародніцкую службу ў полі, а жанчыны - на агародах. З 1795 г. вёска ў складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце Слонімскай, з 1797 г. Літоўскай, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1897 г. 20 двароў, 178 жыхароў. У 1905 годзе - 193 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Прускаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 22 двары, 126 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940

года ў Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Батчынскім сельсавеце. У 1940 г. хутары Агароднікі, 41 двор, 221 жыхар. У Вялікую Айчынную вайну Агароднікі акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. арганізаваны калгас «Радзіма» (старшыня Ф. Я. Белюсь). На 01.01.1999 г. 15 двароў, 28 жыхароў, у складзе калгаса «Запаветы Ільіча» (з 2004 СВК "Батчы"). Колькасць насельніцтва в. Агароднікі на 01.01.2016 г. складае 16 жыхароў.

Агароднікі // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 115.

Агароднікі // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 561. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Альхоўка – 120 гадоў

Альхоўка (мясцовая назва Ольхівка), вёска ў Навасёлкаўскім сельсавеце, за 26 км ад горада Кобрына, 62 км ад Брэста. Транспартныя сувязі па шашы Кобрын – Макраны. У 1897 г. вёска ў Верхалескай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 19 двароў, 190 жыхароў, 368,5 дзесяціны зямлі (на 1890). У 1905 г. 238 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Навасёлкаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 12 двароў, 73 жыхары. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Верхалескім сельсавеце, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне, з 30.10.1959 г. у Навасёлкаўскім сельсавеце. У 1940 г. 85 двароў, 155 жыхароў, пачатковая школа. У Вялікую Айчынную вайну Альхоўка акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. 40 вясковых гаспадарак аб'ядналіся ў калгас імя Калініна (старшыня П. І. Пшано). На 01.01.1999 г. 60 двароў, 145 жыхароў, магазін, у складзе калгаса імя Чкалава (з 2004 г. СВК "Верхалескі"). Колькасць насельніцтва в. Альхоўка на 01.01.2016 г. – 122 жыхары.

Альхоўка // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 117.

Альхоўка // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 562-563. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Тиборовская, Т. "Первая ласточка"/ Т. Тиборовская // Рэспубліка. – 2002. – 29 мая. – С. 3. – (В д. Ольховка открыт дом социальных услуг).

Сацук, А. А вёска жыве… / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 1994. – 17 верасня. – С. 3.

Астраўляны – 120 гадоў

Астраўляны (мясцовая назва Островляны), вёска ў Хідрынскім сельсавеце, за 4 км ад горада Кобрына, 46 км ад Брэста. У 1897 г. вёска ў Прускаўскай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 22 двары, 133 жыхары, хлебазапасны магазін, майстэрня, 106 дзесяцін зямлі (разам з урочышчам Вялікі роў, на 1890). У 1905 г. 159 жыхароў і аднайменнае ўрочышча, 9 жыхароў. У 1921 г. у складзе Польшчы, у Прускаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 2 двары, 19 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Пескаўскім, з 16.07.1954 г. у Пецькаўскім, з 18.12.1972 г. у

Хідрынскім сельсаветах. У 1940 г. 25 двароў, 131 жыхар. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. арганізаваны калгас імя Астроўскага. На 01.01.1999 г. 60 двароў, 163 жыхары, у складзе аграфірмы «Беларусь» (з 2004 г. - СВК "Вербнае"). Колькасць насельніцтва в. Альхоўка на 01.01.2016 – 373 жыхары.

Астраўляны // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 119.

Астраўляны // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 564. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Гарадзец – 875 гадоў

Гарадзец (мясцовая назва Городэць), вёска, цэнтр Гарадзецкага сельсавета. За 22 км ад Кобрына, 68 км ад Брэста; чыгуначная станцыя на лініі Брэст – Гомель.

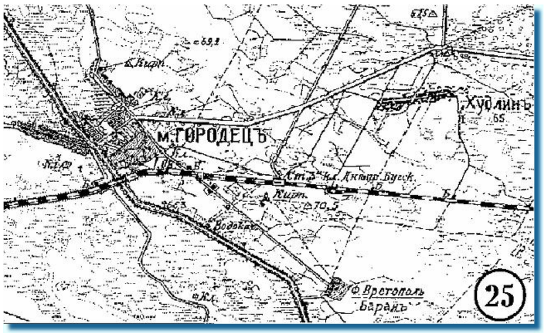

Вядома з XII ст., згадваецца ў 1142 г., у час княжацкіх міжусобіц. У 1286 г. валынскі князь Уладзімір Васількавіч у духоўнай грамаце завяшчаў сваёй жонцы Вользе Раманаўне разам з г. Кобрынам і сяло Гарадзец. Пазней Гарадзец - горад у вотчынным уладанні князёў Кобрынскіх, з пачатку XVI ст. у ліку каралеўскіх «сталовых маёнткаў». У 1563 г. Гарадзец - горад і двор Кобрынскай эканоміі (з 1532), з 1566 г. у Брэсцкім ваяводстве ВКЛ. У горадзе існавалі рынак, 5 вуліц (Кобрынская, Прышыхоцкая, Пінская, Грушаўская, вуліца ўздоўж царквы), Ільінская царква (мела 2 вольныя валокі зямлі), звыш 193 гаспадарак (паводле даследаванняў Ю. А. Якімовіча, 205 двароў), прадмесце, агароды. У двары Гарадзецкім меліся агароды, 2 млыны, ахова. Воласць Гарадзецкага двара складалася з 2 войтаўстваў (даход ад воласці - 275 коп 11 грошаў). У 1589 г. каралева Ганна Ягелонка даравала гораду Магдэбургскае права без уласнага кіравання: Гарадзец па ўсіх справах падпарадкоўваўся Кобрынскаму магістрату. У 1597 г. у горадзе 60 валок зямлі, з якіх 57 былі «на плаце», 1 належала войту, 2 - царкве; меліся рынак, Ільінская царква, дом святара, агароды, млыны, 5 піўных і 1 мядовая карчма. На тэрыторыі двара свіран, дом чэлядзі, кухня, пякарня, стайні, гумно, стадола. У 1618 г. горад налічваў 222 пляцы, з якіх збіралася даходу 218 коп і 13 грошаў. У 1633 г. дзейнічаў Гарадзецкі касцёл, для якога паводле ліста каралеўскага рэвізора Я. Валовіча былі адмераны 15 «аселых» і 3 «пустыя» валокі зямлі ў сяле Грушава. У 1742 г. Ільінская уніяцкая царква карысталася 2 вольнымі валокамі зямлі, у 1789 г. пад царквою лічылася 13 «вольных» пляцаў. Пасля 1757 г. Гарадзец - мястэчка, цэнтр Гарадзецкага ключа (уваходзілі вёскі Асмаловічы, Вуглы, Грушава, Камень Каралеўскі, Худлін і Чалішчавічы). У 1784 г. апошні польскі кароль Станіслаў Аўгуст наведаў мястэчка па дарозе на Гродзенскі сейм. Адначасова кароль разам са світаю агледзеў пабудаваны Каралеўскі канал, праехаў па канале на спецыяльным боце 0,25 вярсты да другога шлюза. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У жніўні 1820 г. жыхары і сяляне мястэчка адмаўляліся выконваць павіннасці на карысць свайго ўладальніка. 24

жніўня ў Гарадзец прыбыў кобрынскі земскі спраўнік, была адпраўлена ваенная каманда ў 50 чалавек. У 1860 г. мястэчка, 149 двароў, прыстань, да 1866 г. дзейнічала каталіцкая парафія. У 1878 г. 1264 жыхары, паштовая станцыя; у 1876 г. у Гарадзец перавезена драўляная Свята-Вазнясенская царква з в. Камень-Шляхецкі (захавалася да нашага часу). У 1886 г. цэнтр Гарадзецкай воласці, 74 двары, 1331 жыхар, валасное праўленне, 2 царквы (у 1888 г. 2576 вернікаў), 2 сінагогі, школа, 4 крамы, 3 заезныя двары, 2 ветраныя млыны, піцейны дом. Каля мястэчка сыраварня, ветраны млын. У 1890 г. у мястэчку 822 дзесяціны зямлі. Маёнтак Гарадзец, уладанне П. Штэра, 5800 дзесяцін зямлі (разам з 4 фальваркамі). У 1897 г. мястэчка, каля гандлёвага шляху Кобрын-Пінск, Палескай чыгункі, Дняпроўска-Бугскага канала; 279 двароў, 275 жылых дамоў, 1691 жыхар, 2 царквы, 2 яўрэйскія малітоўныя дамы, сінагога, народнае вучылішча (у 1889/90 навучальным годзе было 82 хлопчыкі, 20 дзяўчынак, у 1892/93 г. 89 хлопчыкаў, 17 дзяўчынак; у 1905/06 г. 185 хлопчыкаў, 15 дзяўчынак), валасное праўленне, мяшчанская ўправа, пошта, хлебазапасны магазін, 14 крам, 4 ветраныя млыны, 4 кузні, цагельны завод, 3 піцейныя дамы. У дзень Святой Тройцы праводзіліся кірмашы. Побач з мястэчкам знаходзіліся аднайменныя: маёнтак (пры чыгунцы), 7 двароў, 51 жыхар; пасёлак (каля чыгуначнай станцыі), 6 жыхароў; дом і млын, 3 жыхары - уладанні П. П. Штэра. Пры Дняпроўска-Бугскім канале існавала плаціна № 1 з ахоўным домам 2-го ўчастка Брэсцка-Літоўскага аддзялення Ковенскай акругі, 8 жыхароў. У 1905 г. у мястэчку 2949 жыхароў, у маёнтку 22 жыхары, казённай плаціне - 7. З 1921 г. у складзе Польшчы, цэнтр гміны Кобрынскага павета Палескага ваяводства. Мястэчка і фальварак налічвалі 99 двароў, 688 жыхароў, чыгуначная станцыя Гарадзец — 10 двароў, 65 жыхароў. У 1931 г. Гарадзецкая гміна налічвала 418 км2, 58 населеных пунктаў, 9500 жыхароў. У 1932 г. у Гарадцы быў пабудаваны Народны дом (мелася зала са сцэнай), пажарнае дэпо, з 1928 г. дзейнічала бібліятэка (знаходзілася ў плябаніі), 611 кніг на польскай мове, 82 чытачы. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. цэнтр сельсавета, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. мястэчка, 305 двароў, 1153 жыхары, 2 паравыя млыны, руская няпоўная сярэдняя школа, фельчарскі пункт, хата-чытальня, каапературыўная лаўка. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У Гарадзецкі сельсавет уваходзілі 34 населеныя пункты (578 двароў, 2410 жыхароў). На 01.01.1999 г. вёска, 574 двары, 1461 жыхар, будынкі выканкома сельсавета і адміністрацыі калгаса-камбіната імя Дзяржынскага (у 1977 г. каля будынка ўстаноўлены бюст Ф. Дзяржынскага), клуб, бальніца, кафэ, сярэдняя школа, дзіцячы сад, амбулаторыя, аптэка, бібліятэка, магазін. У 2008 г. в. Гарадзец змяніла статус і пераўтворана ў аграгарадок. Колькасць насельніцтва в. Гарадзец на 01.01.2016 г. – 1376 жыхароў.

Помнік архітэктуры - Свята-Вазнясенская царква (1799 г.).

Помнік на брацкай магіле 20 воінаў 12-й гвардзейскай стралковай дывізіі, ён ушаноўвае таксама памяць 78 землякоў, якія загінулі ў барацьбе з гітлераўцамі ў 1941-1945 гг.

Гарадзец // Беларуская савецкая энцыклапедыя : у 12 т. / рэд. кал.: П. У. Броўка [і інш.]. – Мінск, 1971. – Т. 3. – С. 346.

Гарадзец // Беларуская энцыклапедыя : у 18 т. / рэдкал.: Г. П. Пашкоў [і інш.]. – Мінск, 1997. – Т. 5. – С. 39.

Гарадзец // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 133-135.

Гарадзец // Культура Беларусі : энцыклапедыя. – Мінск, 2012. – Т. 2. – С. 507.

Гарадзец // Гісторыя Беларусі : у 6 т. – Мінск, 2004. – Т. 3. – С. 125.

Гарадзец // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 572-574. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Городец // Регионы Беларуси : энциклопедия : в 7 т. Т. 1. Брестская область : в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 1. - С. 287.

“Гарадзецкі гасцінец” : газета ў газеце // Кобрынскі веснік. – 2016. – 16 лістапада. – С. 4.

Пашкович, Л. Городцу – 870 лет / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. – 2012. – 25 жніўня. – С. 2.

Жук, Е. Мотивация по-городецки / Елена Жук // Вечерний Брест. – 2010. – 16 июля. – С. 6. - Из истории Городца.

Сацук, А. Современный имидж древнего Городца / А. Сацук, А. Пянко, А. Шугай // Кобрынскі веснік. – 2009. – 21 студзеня. – С. 1, 3.

Сацук, А. Городецкие реалии / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 2008. – 15 лістапада. – С. 1, 2.

Городец меняет статус и преобразовывается в агрогородок.

Гірск – 120 гадоў

Гірск, вёска ў Кіселявецкім сельсавеце.У 1897 г. вёска ў Блоцкай (Балоцкай) воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 80 двароў, 579 жыхароў, кузня, 2 крамы, 719 дзесяцін зямлі (на 1890). Побач з вёскай праходзіў гандлёвы шлях Гарадзец - Навасёлкі. У 1905 г. 484 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Блоцкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства; 68 двароў, 468 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 31.03.1959 г. у Акцябрскім сельсавеце, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 798 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1947 г. працавала пачатковая школа. У 1950 г. 42 вясковыя гаспадаркі аб’ядналіся ў калгас імя Катоўскага. На 01.01.1999 г. 138 двароў, 253 жыхары, магазін, у складзе калгаса «Усход». Колькасць насельніцтва в. Гірск на 01.01.2016 г. – 131 жыхар.

Помнік на магіле 32 партызан атрада імя Катоўскага, якія загінулі ў баях з гітлераўцамі ў 1942-1944 гг.

Гірск // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 136.

Гірск // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 574-575. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Волосевич, С. Здесь каждый уголок сердцу мил / С. Волосевич // Кобрынскі веснік. – 2006. – 19 ліпеня. – С. 2.

Гуцкі – 280 гадоў

Гуцкі, вёска ў Батчынскім сельсавеце, за 9 км ад Кобрына, 50 км ад Брэста. Аўтадарогамі звязана з Жабінкай, Кобрынам, Каменцам. Упершыню ўпамінаецца ў 1737 годзе. У 1890 г. вёска ў Стрыгаўскай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 156 дзесяцін зямлі. Побач знаходзіўся аднайменны маёнтак, уладанне А. Біча, 92 дзесяціны зямлі. У 1897 г. у вёсцы 17 двароў, 166 жыхароў, хлебазапасны магазін, у маёнтку 12 жыхароў. У 1905 г. у вёсцы 197 жыхароў, у маёнтку 27. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Стрыгаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска і фальварак, 25 двароў, 151 жыхар. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Батчынскім сельсавеце. У 1940 г. хутары, 45 двароў, 170 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1950 г. арганізаваны калгас імя Малянкова (32 гаспадаркі). На 01.01.1999 г. 3 двары, 3 жыхары, у складзе калгаса «Патрыкі», 1 гаспадарка, 1 жыхар (2005 г.).

Гуцкі // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 138.

Гуцкі // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 576. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Кузина, С. Деревня моя, деревянная, давняя… / Светлана Кузина // Кобрин-информ. – 2016. – 5 мая. – С. 5.

Уроженец д. Гуцки Л. И. Жук рассказывает историю деревни и своего рода.

Хільчук, М. У вёскі лёс горкі / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 16 сакавіка. – С. 2.

Забава - 120 гадоў

Забава, вёска ў Навасёлкаўскім сельсавеце, за 19 км ад Кобрына, 64 км ад Брэста, на шашы Кобрын – Макраны. У 1897 г. маёнтак, уладанне А. Юшкевіч, у Верхалескай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 1001 дзесяціна зямлі (1890), 6 двароў, 51 жыхар. У 1905 г. пасёлак, 47 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Навасёлкаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 3 двары, 22 жыхары. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Дзвінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Верхалескім сельсавеце, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне, з 30.10.1959 г. у Навасёлкаўскім сельсавеце. У 1940 г. вёска, 16 двароў, 84 жыхары. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У сакавіку 1948 г. у вёсцы пачалося будаўніцтва першага ў Дзівінскім раёне цагельнага завода. На 01.01.1999 г.

12 двароў, 22 жыхары, у складзе калгаса імя Чкалава (з 2004 г. – у СВК "Верхалескім"), 11 гаспадарак, 16 жыхароў (2005 г.).

Забава // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 143-144.

Забава // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 579-580. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Завужоўе – 420 гадоў

Завужоўе (мясцовая назва Заужіўе), вёска ў Тэвельскім сельсавеце, за 18 км ад Кобрына, 6 км ад чыгуначнай станцыі Тэўлі, 64 км ад Брэста. Назва сучаснай вёскі паходзіць ад р. Ужавая, якая ўпамінаецца ў 1563 г. У 1597 г. сяло ў Залескім войтаўстве Кобрынскага староства ВКЛ, 13 валок зямлі. Пры сяле меўся засценак, 10 валок зямлі. У 1742 г. сяло, 14 валок зямлі, у Чаравачыцкім ключы Брэсцкай эканоміі. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. вёска ў Казішчанскай воласці, 538,5 дзесяціны зямлі (разам з сядзібай Германы). У 1897 г. 25 двароў, 201 жыхар. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Стрыгаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 14 дамоў, 79 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Казішчанскім, з 11.08.1959 г. у Тэвельскім сельсавеце. У 1940 г. 35 двароў, 222 жыхары. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 227 жыхароў, у 1970 - 176. На 01.01.1999 г. 42 двары, 103 жыхары, у складзе калгаса імя Гагарына (з 2004 г. СВК "Тэўлі"). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 35 жыхароў.

У в. Завужоўе нарадзіўся доктар філасофскіх навук, прафесар, член-карэспандэнт Акадэміі наук СССР М. Т. Іаўчук.

Завужоўе // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 145.

Завужоўе // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 580. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Закалнечча – 120 гадоў

Закалнечча (мясцовая назва Закалынэччэ), вёска ў Кіселявецкім сельсавеце, за 14 км ад Кобрына, 59 км ад Брэста. У 1897 г. фальварак, 9 жыхароў, уладанне А. Гана, у Блоцкай (Балоцкай) воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі. У 1905 г. 10 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Блоцкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, калонія, 20 дамоў, 152 жыхары. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Кісялевіцкім сельсавеце. У 1940 г. на хутары Закалнечча 65 двароў, 254 жыхары. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1959 г. вёска, 126 жыхароў. У 1970 г. хутар, 20 жыхароў, у складзе калгаса "Новы шлях" (з 2004 г. "Магдалінскі"). У сучасны перыяд вёска не заселена.

Закалнечча // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 145.

Закалнечча // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 580-581. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Калюхі – 230 гадоў

Калюхі (мясцовая назва Колюхы), вёска ў Кісялевіцкім сельсавеце, за 14 км ад Кобрына, 59 км ад Брэста. У 1787 г. маёнтак у Брэсцкім ваяводстве ВКЛ. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1897 г. вёска, у Блоцкай (Балоцкай) воласці, 19 двароў, 170 жыхароў, хлебазапасны магазін, 565,25 дзесяціны зямлі (разам з в. Арлы, 1890). У 1905 г. 250 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Блоцкай гміне Кобрынскага павета, вёска, 8 дамоў, 50 жыхароў, і фальварак, 2 двары, 26 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Кісялевіцкім сельсавеце. У 1940 г. хутары, 28 двароў, 140 жыхароў; былы фальварак, 14 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1950 г. у вёсцы арганізаваны калгас «Сталінскі шлях». Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 117 жыхароў, у 1970 – 93 жыхары. На 01.01.1999 г. 20 двароў, 47 жыхароў, у складзе калгаса «Світанне» (з 2004 ААТ "Кісялёўцы"). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 18 жыхароў.

Калюхі // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 152.

Калюхі // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 585. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Лука – 120 гадоў

Лука, вёска ў Астроміцкім сельсавеце, цэнтр племзавода «Дружба», за 28 км ад Кобрына, 72 км ад Брэста. У 1897 г. Лука - вёска ў Іласкай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 28 двароў, 229 жыхароў, кузня. Побач знаходзіліся аднайменныя: выселак (пры Маскоўска-Брэсцкай шашы), 6 жыхароў, і лясная ахова, 5 жыхароў. У 1905 г. у вёсцы 200 жыхароў, у выселку 9 жыхароў, у ахове 7 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Іласкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 29 двароў, 146 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 16.07.1954 г. у Іласкім сельсавеце, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. - 366 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. у вёсцы арганізаваны калгас імя К. Маркса. Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 223 жыхары, у 1970 – 213 жыхароў. На 01.01.1999 г. 228 двароў, 721 жыхар, магазін, Дом культуры, бібліятэка, амбулаторыя, дзіцячы сад, сярэдняя школа. У 2009 г. в. Лука набыла стастус аграгарадка. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 593 жыхары.

Мемарыяльны комплекс на ўшанаванне памяці мірных жыхароў, расстраляных гітлераўцамі ў 1944 г., і загінуўшых на франтах Вялікай Айчыннай вайны.

Лука // Беларуская савецкая энцыклапедыя : у 12 т. / рэд. кал.: П. У. Броўка [і інш.]. – Мінск, 1972. – Т. 6. – С. 433.

Лука // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 161.

Лука // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 591. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Хільчук, М. Лукскія ўражанні : Тут супакоіцца душа / Марыя Хільчук // Камуністычная праца. – 1990. – 24 сакавіка.

Мазуры – 120 гадоў

Мазуры, вёска ў Хідрынскім сельсавеце, за 3 км ад Кобрына, 42 км ад Брэста. Каля шашы Мінск – Брэст. У 1897 г. у Прускаўскай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, вёска, 22 двары, 148 жыхароў, 116 дзесяцін зямлі (1890), хлебазапасны магазін. У 1905 г. 173 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Прускаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 16 двароў, 118 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Пескаўскім, з 16.07.1954 г. у Пецькаўскім, з 18.12.1972 г. у Хідрынскім сельсаветах. У 1940 г. 34 двары, 190 жыхароў, працавала пачатковая школа. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. арганізаваны калгас імя А. Неўскага. Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 150 жыхароў, у 1970 г. – 224 жыхары. На 01.01.1999 г. 86 двароў, 283 жыхары, пачатковая школа, у складзе аграфірмы «Беларусь» (з 2004 СВК "Вербнае"). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 25 жыхароў.

Мазуры // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 166.

Мазуры // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 593-594. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Максимчик, А. Плоды общих усилий / А. Максимчик // Кобрынскі веснік. – 2005. – 20 красавіка. – С. 1. – В деревни Мазури и Забужки пришёл природный газ.

Славин, В. Ещё две деревни с газом / В. Славин // Заря. – 2005. – 16 апреля. – С. 1.

Жители деревень Мазури и Забужки Кобринского района получили долгожданный природный газ.

Малышы – 300 гадоў

Малышы, вёска ў Тэвельскім сельсавеце, за 12 км ад Кобрына, 8 км ад чыгуначнай станцыі Тэўлі, 63 км ад Брэста. У 1717 г. сяло ў Брэсцкім ваяводстве ВКЛ. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. вёска ў Стрыгаўскай воласці, 325,5 дзесяціны зямлі, маёнткі, уладанні А. Краскоўскага, 43 дзесяціны зямлі, і М. Маслевіча, 142 дзесяціны зямлі. У 1897 г. у вёсцы (4 вярсты ад Маскоўска-Брэсцкай чыгункі) 36 двароў, 242 жыхары, хлебазапасны магазін, у маёнтках 15 і 7 жыхароў. У 1905 г. у вёсцы 269 жыхароў, у маёнтках 26 і 11 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Стрыгаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 39 двароў, 229

жыхароў, фальварак, 7 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Стрыгаўскім, з 11.08.1959 г. у Тэвельскім сельсаветах. У 1940 г. вёска, 57 двароў, 256 жыхароў, былы фальварак, 3 двары, 30 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. арганізаваны калгас «Светлы шлях» (старшыня П. Сюсюра). Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 257 жыхароў, у 1970 г. – 196. На 01.01.1999 г. 42 двары, 83 жыхары, у складзе калгаса імя Дзімітрова (з 2004 г. ААТ "Стрыгава"). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 39 жыхароў.

Малышы // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 166-167.

Малышы // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 594. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Данілюк, Ю. Малышоўскі прывід у вясельнай сукенцы / Юлія Данілюк // Кобрынскі веснік. – 2013. – 16 лістапада. – С. 4.

Легенда пра в. Малышы.

Пятроўская, М. І ў маленькіх вёсках не сумуюць / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2004. – 2 ліпеня. – С. 7.

Мухаўлокі – 290 гадоў

Мухаўлокі (мясцовая назва Муховлокы), вёска ў Астроміцкім сельсавеце, за 13 км ад Кобрына, 59 км ад Брэста. Транспартныя сувязі па шашы Брэст – Баранавічы. У 1727 г. маёнтак у Брэсцкім ваяводстве ВКЛ. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. у Падалескай воласці, вёска, 320,5 дзесяціны зямлі, і маёнтак, 409 дзесяцін зямлі (уладанне М. Матноўскай). У 1897 г. у вёсцы 35 двароў, 228 жыхароў, хлебазапасны магазін, у маёнтку 6 жыхароў. У 1905 г. у вёсцы 285 жыхароў, у маёнтку 9 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Падалескай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска і асада 16 двароў, 80 жыхароў. У 1930-я гады працавала школа. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Жухавецкім, з 16.07.1954 г. у Астроміцкім сельсаветах. У 1940 г. хутары, 33 двары, 177 жыхароў, фальварак, 1 двор, 14 жыхароў, працавала пачатковая школа (пасля 1945 г. школа-сямігодка). У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 212 жыхароў, у 1970 г. – 206 жыхароў. На 01.01.1999 г. 38 двароў, 65 жыхароў, магазін, у складзе калгаса імя Мічурына. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 29 жыхароў.

Помнік на ўшанаванне памяці 12 землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Мухаўлокі // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 168-169.

Мухаўлокі // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 595. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Максімчык, А. Весяліліся – спявалі, вяскоўцаў шанавалі / Аляксей Максімчык // Кобрынскі веснік. – 2007. – 11 жніўня. – С. 2.

Вёска Мухаўлокі адзначыла 280-годдзе.

Навасёлкі – 120 гадоў

Навасёлкі (мясцовая назва Новосілкы), вёска ў Астроміцкім сельсавеце, за 28 км ад Кобрына, 72 км ад Брэста. У 1897 г. у Іласкай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, вёска, 27 двароў, 174 жыхары, хлебазапасны магазін, 287,2 дзесяціны зямлі (1890). У 1905 г. 175 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Іласкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 19 двароў, 89 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 16.07.1954 г. у Іласкім сельсавеце. У 1940 г. 159 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну, у 1943 г., нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі вёску (32 двары) і расстралялі 67 вяскоўцаў. Пасля вайны вёска адноўлена. У 1949 г. арганізаваны калгас імя Кутузава. Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы налічвалі 51 жыхара, у 1970 г. – 97 жыхароў. На 01.01.1999 г. 18 двароў, 45 жыхароў, у складзе калгаса «Праўда» (з 2004 г. СВК “Шамятоўка”); 14 гаспадарак, 26 жыхароў (2005 г.). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2014 г. – 16 жыхароў.

Помнік на ўшанаванне памяці ахвяр фашызму.

Навасёлкі // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 170.

Навасёлкі // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 596. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Нятрэба – 120 гадоў

Нятрэба (мясцовая назва Нэтрэба), вёска ў Гарадзецкім сельсавеце, за 15 км ад Кобрына, 59 км ад Брэста. У 1897 г. у Блоцкай (Балоцкай) воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, маёнтак, 7 жыхароў. У 1907 г. 7 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Гарадзецкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска Нятрэба-Рачкі, 8 двароў, 50 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Акцябрскім, з 31.03.1959 г. у Гарадзецкім сельсаветах, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 74 жыхары. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы налічвалі 53 жыхары, у 1970 г. – 38 жыхароў. На 01.01.1999 г. 5 двароў, 7 жыхароў, у складзе калгаса «Кастрычнік», у 2005 г. – 2 гаспадаркі, 2 жыхары. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2014 г. – 1 жыхар.

Нятрэба // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 172.

Нятрэба // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 597. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Пералессе - 120 гадоў

Пералессе (мясцовая назва Пэрэліссе), вёска ў Осаўскім, цяпер Дзівінскім сельсавеце. У 1897 г. – пасёлак у Макранскай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, пасёлак, 2 двары, 10 жыхароў. Побач праходзіў гандлёвы шлях Дзівін - Макраны і знаходзілася казённая лясная дача. У 1905 г. урочышча Перавессе, 10 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Дзівінскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Осаўскім сельсавеце, з 08.08.1959 г. у Маларыцкім, з 25.12.1962 г. у Кобрынскім раёнах. У 1940 г. хутары Перавессе, 32 двары, 177 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. у хутары Перавессе налічвалі 96 жыхароў, у 1970 г. вёска той жа назвы – 55 жыхароў. На 01.01.1999 г. вёска Пералессе - 27 двароў, 61 жыхар, у складзе калгаса «Дружба народаў», у 2005 г. – 20 гаспадарак, 46 жыхароў. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2014 г. – 20 жыхароў.

6 магіл мясцовых жыхароў і савецкага воіна, расстраляных фашыстамі ў 1942 годзе.

Пералессе // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 177.

Пералессе // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 600-601. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Плашчыны – 120 гадоў

Плашчыны (мясцовая назва Плошчыны), вёска ў Буховіцкім сельсавеце. За 22 км ад Кобрына, 66 км ад Брэста. У 1897 г. у Казішчанскай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, вёска, 12 двароў, 94 жыхары, 60 дзесяцін зямлі (1890). У 1905 г. 98 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Падалескай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 19 дамоў, 86 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Засімскім, з 16.07.1954 г. у Яроміцкім, з 19.07.1976 г. у Буховіцкім сельсаветах. У 1940 г. 17 двароў, 99 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. Плашчыны хутары, 47 жыхароў, у 1970 г. – вёска, 40 жыхароў. На 01.01.1999 г. - 1 двор, 1 жыхар.

Плашчыны // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 179.

Плашчыны // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 602. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Птушкафабрыка, пасёлак - 55 гадоў

Птушкафабрыка, пасёлак у Батчынскім сельсавеце. Заснаваны ў 1962 г. разам з птушкафабрыкай. За 2 км ад Кобрына, 55 км ад Брэста. На 01.01.1999 г. 202 двары, 707 жыхароў, птушкафабрыка Кобрынскага рэспубліканскага аб'яднання

«Белптушкапром», дзіцячы сад, клуб, бібліятэка. У 2005 г. – 216 гаспадарак, 669 жыхароў. Колькасць насельніцтва птушкафабрыкі на 01.01.2016 г. – 715 жыхароў.

Птушкафабрыка, пасёлак // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 181.

Птушкафабрыка, пасёлак // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 603. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Рыбна – 120 гадоў

Рыбна, вёска ў Кіселявецкім сельсавеце, за 11 км ад Кобрына, 56 км ад Брэста. У 1897 г. у Блоцкай (Балоцкай) воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, вёска, 57 двароў, 372 жыхары, 475,5 дзесяціны зямлі (1890), хлебазапасны магазін, 2 ветраныя млыны. У 1905 г. 444 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Блоцкай (Балоцкай) гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 41 двор, 272 жыхары. У 1930-я гады ў вёсцы працавалі школа і чытальня. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Кісялевіцкім сельсавеце. У 1940 г. хутары, 120 двароў, 534 жыхары, і пасёлак, 15 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. 36 вясковых гаспадарак аб’ядналіся ў калгас «Світанне» (старшыня Б. В. Дрык). Паводле перапісу 1959 г. у в. Рыбна 540 жыхароў, у 1970 г. – 390 жыхароў. На 01.01.1999 г. 122 двары, 332 жыхары, у складзе калгаса «Світанне». Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 352 жыхары.

Рыбна // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 182.

Рыбна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 604. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Стасюкі – 275 гадоў

Стасюкі (мясцовая назва Стасюкы), вёска ў Тэвельскім сельсавеце, за 20 км ад Кобрына, 8 км ад чыгуначнай станцыі Тэўлі, 66 км ад Брэста. У 1742 г. у Чаравачыцкім ключы Брэсцкай эканоміі ВКЛ, сяло, 47 маргоў зямлі. У 1786 г. 3 валокі 38 маргоў зямлі. У 1795 г. вёска Кобрынскай эканоміі, 2 двары, 14 жыхароў. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. вёска ў Казішчанскай воласці, 681 дзесяціна зямлі. У 1897 г. 39 двароў, 340 жыхароў, хлебазапасны магазін, кузня, ветраны млын. У 1905 г. 321 жыхар. У 1921 г. у складзе Польшчы, у Стрыгаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 24 двары, 145 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Казішчанскім, з 11.08.1959 г. у Тэвельскім сельсаветах. У 1940 г. 50 двароў, 248 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. у в. Стасюкі 206 жыхароў, у 1970 г. – 156 жыхароў. На 01.01.1999 г. 35 двароў, 63 жыхары, у складзе калгаса імя Гагарына. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 18 жыхароў.

Стасюкі // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 185.

Стасюкі // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 607. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Турная – 380 гадоў

Турная, вёска ў Залескім сельсавеце, за 11 км ад Кобрына, 57 км ад Брэста. У 1637 г. Турная (Турны, ці Млынары), у Брэсцкім ваяводстве, маёнтак, 20 маргоў зямлі. У 1786 г. у маёнтку 47 маргоў зямлі. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. у Залескай воласці, вёска, 498 дзесяцін зямлі, маёнтак, уладанне Н. Сабанскай, 609 дзесяцін зямлі, пасёлак, 45,5 дзесяціны зямлі (розныя ўладальнікі). У 1897 г. вёска, 84 двары, 566 жыхароў, хлебазапасны магазін, мыза Турна, 8 жыхароў, і дом для паромнай пераправы Турная (Замлыны) пры р. Мухавец, 16 жыхароў. У 1905 г. у вёсцы 571 жыхар, у маёнтку 15 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Прускаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 20 двароў, 143 жыхары. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Закросніцкім, з 16.07.1954 г. у Залескім сельсаветах. У 1940 г. 99 двароў, 417 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну ў вёсцы з восені 1941 г. да красавіка 1944 г. дзейнічалі антыфашысцкі камітэт і з 12.08.1943 г. да сярэдзіны ліпеня 1944 г. падпольная камсамольская арганізацыя (у канцы 1943 г. - 17 членаў). У баях з гітлераўцамі ў раёне вёскі ў 1943-1944 гг. загінулі партызаны атрадаў імя А. В. Суворава і І. І. Арлова (партызанская брыгада імя В. І. Чапаева). У 1948 г. арганізаваны калгас імя Калініна (70 гаспадарак, старшыня С. М. Лукашук). Паводле перапісу 1959 г. 294 жыхары, у 1970 г. – 206 жыхароў. На 01.01.1999 г. - 47 двароў, 92 жыхары, магазін, тэрыторыя Брэсцкай абласной сортавыпрабавальнай станцыі. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 33 жыхары.

Помнікі: у гонар падпольшчыкаў, і на брацкай магіле партызан, які ўшаноўвае таксама памяць 42 жыхароў вёсак Закросніца, Прылукі, Рачкі, Турная, што загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. Мемарыяльная дошка падпольшчыкам на доме Ц. М. Краўчука, аднаго з кіраўнікоў падполля. У в. Турная нарадзіўся Д. С. Барысюк, удзельнік падпольнай барацьбы супраць акупацыі Польшчай Заходняй Беларусі і камандзір Турнянскага антыфашысцкага камітэта ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

Турная // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 188-189.

Турная // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 609. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Хадынічы - 450 гадоў

Хадынічы (мясцовая назва Ходынычы), вёска ў Навасёлкаўскім сельсавеце, за 23 км ад Кобрына, 60 км ад Брэста. У 1567 г. у Брэсцкім павеце ВКЛ, маёнтак, уладанне Р. і М. Кульневічаў (у 1565 г. С. і Д. Кульневічаў). Пазней К. Хадыніцкі завяшчаў маёмасць Лепясоўскаму праваслаўнаму манастыру. У 1667 г. С. Табенскі на чале свайго атрада здзейсніў набег на маёнтак, але быў паранены манахамі і памёр. Брэсцкі падсудак Праздзецкі апраўдаў манахаў, аднак у хуткім часе сам

таксама разрабаваў маёнтак. Пасля хадайніцтва Кляменція Трызны, архімандрыта Віленскага Свята-Духаўскага манастыра, быў атрыманы каралеўскі ліст з загадам Праздзецкаму і Табенскім вярнуць маёмасць манахам. Галоўны Літоўскі трыбунал вырашыў справу на карысць манастыра (1679). З 1691 г. да 1740 г. маёнтак знаходзіўся ва ўладанні лепясоўскіх базыльян. Пазней зноў узніклі спрэчкі за маёмасць паміж манахамі і панамі Слаўкамі і Пухальскімі. Суд вырашыў справу на карысць апошніх. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. у Верхалескай воласці, вёска, 1774 дзесяціны зямлі, пасёлак, 179,5 дзесяціны зямлі, і 2 маёнткі, уладанне С. Мар'яновіча (399,5 дзесяціны зямлі) і А. Любімава (186 дзесяцін зямлі). У 1897 г. у вёсцы 40 двароў, 274 жыхары, царква на могілках, хлебазапасны магазін, у ваколіцы 15 двароў, 76 жыхароў, у маёнтках Хадынічы-Шаўчука 8 жыхароў, Хадынічы-Мар'яновіча 10 жыхароў, Хадынічы-Маціюка 14 жыхароў, ветраны млын. У 1905 г. вёска, 302 жыхары, маёнтак, 10 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Навасёлкаўкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 59 двароў, 308 жыхароў, і 2 фальваркі, 3 двары, 26 жыхароў. У 1930-я гады працавала школа. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Верхалескім, з 30.10.1959 г. у Навасёлкаўскім сельсаветах, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 95 двароў, 489 жыхароў, працавала пачатковая школа. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. У 1949 г. 17 гаспадарак аб'ядналіся ў калгас «Перамога» (старшыня У. П. Мікалаюк). Паводле перапісу 1959 г. у вёсцы 352 жыхары, у 1970 г. – 356 жыхароў. На 01.01.1999 г. 115 двароў, 258 жыхароў, магазін, клуб, бібліятэка, у складзе калгаса імя Чкалава (з 2004 г. СВК "Верхалескі"). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 139 жыхароў.

У в. Хадынічы нарадзіліся беларускі мастак І. В. Андрасюк, беларускі лінгвіст, педагог В. І. Іўчанкаў.

Хадынічы // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 191-192.

Хадынічы // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 611. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Пашковіч, Л. Свята ў Хадынічах / Людміла Пашковіч // Кобрынскі веснік. – 2013. – 31 жніўня. – С. 12.

Чаравачыцы - 600 гадоў

Чаравачыцы (мясцовая назва Чырыватычы), вёска ў Батчынскім сельсавеце, за 8 км ад Кобрына, 45 км ад Брэста. У 1417 г. упамінаецца царква Параскевы Пятніцы ў в. Чаравачыцы. Вядомы з XV ст. у Кобрынскім княстве ВКЛ як уладанне князёў Кобрынскіх. У 1454 г. вотчынны маёнтак князя Сямёна Раманавіча. Княгіня Ульяна (жонка князя) завяшчала свой палац Чаравачыцы і сяло Грушава з сялянамі дачцэ Ганне (жонка Ф. У. Бельскага). 22.08.1495 г. вялікі князь літоўскі Аляксандр сваім лістом пацвердзіў князёўне гэта ўладанне. З 1532 г. у Кобрынскай эканоміі, уладанне каралевы Боны. У 1563 г. цэнтр Чаравачыцкай воласці Патрыкаўскага войтаўства Кобрынскай эканоміі. Дзейнічалі Пятніцкая царква, працавалі 2 млыны, налічвалася 20 агароднікаў (яны мелі па 13 маргоў зямлі), 15 гаспадарак дворных. У 1724 г. Чаравачыцы - цэнтр аднайменнага ключа ў Кобрынскай эканоміі. З 1795 г. у

складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1886 г. у Прускай воласці, вёска, 1 двор, 8 жыхароў, валаснoe праўленне. За 0,5 вярсты знаходзіліся 2 царквы, праваслаўная капліца, школа. У 1888 г. Чаравачыцкі праваслаўны прыход налічваў 3228 вернікаў. У 1890 г. сядзіба Бендзюгі-Чаравачыцы, 499,2 дзесяціны зямлі; сяло Чаравачыцы - 74,5 дзесяціны зямлі, маёнтак Чаравачыцы, уладанне Г. Смарагдавай, 93,5 дзесяціны зямлі (разам з маёнткам Ангоціна, 11 жыхароў у 1897 г.). У 1897 г. сяло, 5 двароў, 43 жыхары, царква, народнае вучылішча, царква на могілках, піцейны дом; 1-я Бендзюга Чаравачыцы - сядзіба Р. Кодла, 7 двароў; 2-я Бендзюга Чаравачыцы - сядзіба Р. Глінскага, 13 жыхароў; 3-я Чаравачыцы Пад-Бендзюгі, сядзіба Прускаўскага валаснога праўлення, 8 жыхароў; 4-я Чаравачыцы - старожка пры пераправе цераз р. Мухавец, 1 жыхар. У Чаравачыцкім народным вучылішчы ў 1889/90 навучальным годзе вучыліся 64 хлопчыкі, 4 дзяўчынкі, у 1892/93 г. - 64 хлопчыкі, 10 дзяўчынак; у 1905/06 г. - 40 хлопчыкаў, 13 дзяўчынак. У 1905 г. сяло, 30 жыхароў, і маёнтак, 12 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Прускаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 6 двароў, 36 жыхароў, фальварак, 12 жыхароў. У 1930-я гады працавалі школа і вячэрнія курсы. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Батчынскім сельсавеце. У 1940 г. хутары, 12 двароў, 70 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну, у 1943 г., нямецкія карнікі расстралялі 56 вяскоўцаў, а вёску (18 двароў) спалілі. Пасля вайны вёска адноўлена. На ўшанаванне памяці ахвяр фашызму ў 1975 г. устаноўлены помнік. Паводле перапісу 1959 г. Чаравачыцы налічвалі 64 жыхары, у 1970 г. – 90 жыхароў. На 01.01.1999 г. 27 двароў, 67 жыхароў, у складзе калгаса «Запаветы Ільіча» (з 2004 г. СВК “Батчы”). Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 47 жыхароў.

Чаравачыцы // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобл. - С. 194-195.

Чаравачыцы // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 613. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Марчук, Н. Вёска Чаравачыцы, царква і яе святары / Ніна Марчук // Краязнаўчая газета. – 2010. - № 13. – С. 7.

Астапчук, Ю. Чаравачыцы / Ю. Астапчук // Народная трыбуна. – 2004. – 10 студзеня. – С. 4.

Шуры – 120 гадоў

Шуры, вёска ў Гарадзецкім сельсавеце. У 1897 г. у Іласкай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, вёска, 11 двароў, 71 жыхар, 77 дзесяцін зямлі (1890). У 1905 г. 69 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Іласкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 6 двароў, 19 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Дзямідаўшчынскім, з 16.07.1954 г. у Грушаўскім, з 21.01.1961 г. у Гарадзецкім сельсаветах, з 08.08.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 66 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. Шуры – хутары, 55 жыхароў, у 1970г. – вёска, 48 жыхароў. На 01.01.1999 г. 9 двароў, 11 жыхароў, у складзе калгаса-

камбіната імя Дзяржынскага. Колькасць насельніцтва вёскі на 01.01.2016 г. – 3 жыхары.

Шуры // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 196.
Шуры // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 613-614. – (З гісторыі населеных пунктаў).
Хільчук, М. "Ёсць у нас і такая вёска…" / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2004. – 27 лістапада. – С. 3. – Некалькі згадак пра гісторыю в. Шуры.

Яўсімавічы – 310 гадоў

Яўсімавічы (мясцовая назва Еўсымовычы), вёска ў Буховіцкім сельсавеце. Упамінаюцца ў 1707 годзе. У 1897 г. у Падалескай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, вёска, 58 двароў, 393 жыхары, хлебазапасны магазін, кузня, 380 дзесяцін зямлі (1890), побач знаходзіліся ваколіца Яўсімавічы і Жукаўцы, 204 дзесяціны. У 1905 г. 447 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Падалескай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 36 двароў, 187 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.01.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Яроміцкім, з 19.07.1976 г. у Буховіцкім сельсаветах. У 1940 г. 63 двары, 298 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 да ліпеня 1944 г. Паводле перапісу 1959 г. 290 жыхароў, у 1970 г. – 275 жыхароў. На 01.01.1999 г. 93 двары, 245 жыхароў, у складзе калгаса «Звязда» (з 2004 г. СВК "Мінянскі"), на 01.01.2016 г. - 240 жыхароў.

Яўсімавічы // Гарады і вёскі Беларусі : энцыклапедыя / рэдкал.: Г. П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 198.
Яўсімавічы // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 615. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Юбілейныя даты храмаў Кобрыншчыны

Свята-Пакроўская царква в. Акцябр *(1937 г.)*- 80 гадоў

Свята-Пакроўская царква ў в. Акцябр знаходзіцца на ўскраіне вёскі. Пабудавана ў 1937 г. Развітую і шматпланавую аб'ёмна-прасторавую кампазіцыю храма складаюць цэнтрычна-крыжовы зруб малітоўнай залы, 5-гранная апсіда з партатыўнымі бакавымі рызніцамі, далучаны праз трапезную прытвор-званіца. Званіца вырашана высокім шатровым васьмерыком і разам з 8-гранным шатровым барабанам з макаўкай над цэнтральным аб'ёмам дамінуе ў сілуэце храма. Грані-прыдзелы асноўнага зруба і бабінца завершаны 3-вугольнымі франтонамі. Гарызантальна ашаляваныя сцены прарэзаны адзінарнымі і здвоенымі прамавугольнымі вокнамі, фланкіраванымі вертыкальнымі брусамі-сцяжкамі. У інтэр'еры пануе падкупальная прастора светлавога барабана, абапёртага праз складаную сістэму ветразяў на сцены цэнтральнага квадратнага зруба. У яго прастору шырокімі 3-граннымі прасветамі расчыняюцца бакавыя прыдзелы, трапезная і вылучаная драўляным 2-ярусным іканастасам апсіда. Мастацкую каштоўнасць маюць абраз «Тры свяціцелі» (XVIII-XIX ст.ст.), скульптура «Раскрыжаванне» (XVIII ст.), драўляны разны ківот (1887 г.).

Акцябрская Пакроўская царква // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2013. – Т. 1. – С. 101.

Свята-Пакроўская царква ў в. Акцябр // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 468. – (Архітэктурная спадчына Кобрыншчыны).

Свята-Прачысценская царква в. Дзівін *(1902 г.)* – 115 гадоў

Свята-Прачысценская царква знаходзіцца ў цэнтры вёскі Дзівін. Тып храма з трохчасткавай аб'ёмнай кампазіцыяй традыцыйны для драўлянага культавага дойлідства Беларусі. Помнік архітэктуры псеўдарускага стылю. Хадайніцтва аб будаўніцтве новай царквы з-за трухлявасці старой было пададзена прыхаджанамі яшчэ ў 1879 г. Узведзена ў 1902 г. 4-частковая аб'ёмная кампазіцыя складаецца з прытвора-званіцы, кароткага бабінца, малітоўнай залы,

апсіды. Унутры апсіда вылучана драўляным іканастасам. Над пакатым 4-схільным дахам асноўнага аб'ёму надбудаваны нізкі 4-гранны пастамент для 8-граннага барабана, завершанага цыбулепадобным купалам. Уваход арганізаваны праз нізкі прытвор пад двухсхільным дашкам. Гарызантальна ашаляваныя фасады апяразаны разнымі фрызамі і падзорамі. Мастацкую каштоўнасць маюць абразы XVIII-XIX стст. «Прападобны Ануфрый», «Божая Маці Адзігітрыя», «Святыя Варвара і Андрэй», «Святыя Мікола і Мітрафаній», «Мікола Цудатворац», «Дабравешчанне», «Узнясенне Хрыстова», «Нараджэнне Божай Маці», «Спас Пантакратар».

Царква ўключана ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

Дзівінская царква Раства Багародзіцы // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2013. – Т. 3. – С. 395.

Марчук, Н. Православные храмы Дивина / Нина Марчук // Кобрин-информ. – 2014. – 16 октября. – С. 11.

Свята-Троіцкая царква в. Казішча *(1927 г.)* – 90 гадоў

Свята-Троіцкая царква размешчана каля могілак на паўночна-ўсходняй ускраіне вёскі Казішча. Пабудавана ў 1927 г. Вырашана выцягнутым прамавугольным зрубам, да якога далучаюцца 5-гранная апсіда і прытвор. Над 4-схільным дахам храма ўзведзены 8-гранны барабан з цыбулепадобным купалам. Вертыкальнай дамінантай кампазіцыі з'яўляецца чацверыковая шатровая званіца з макаўкай над прытворам. Галоўны ўваход афармлены 4-слуповым ганкам з 3-вугольным франтонам. Вертыкальнай шалёўкай вылучаны цокальная і фрызавая часткі, гарызантальна ашаляваныя плоскасці сцен прарэзаны прамавугольнымі і арачнымі вокнамі.

Царква ўключана ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

Свята- Троіцкая царква ў в. Казішча // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 468. – (Архітэктурная спадчына Кобрыншчыны).

Памятныя даты вядомых людзей, жыццё і дзейнасць якіх звязана з краем

95 гадоў з дня нараджэння І. В. Азарчука

Азарчук Іван Васільевіч нарадзіўся ў 1922 г. у в. Мяфёдавічы Кобрынскага раёна. Быў адным з арганізатараў камсамольскага падполля ў гады Вялікай Айчыннай вайны, сувязны партызанскіх атрадаў Брэсцкага партызанскага злучэння. З кастрычніка 1943 г. партызан атрада імя Катоўскага. Загінуў у сакавіку 1944 г. пры выкананні баявога задання.

Азарчук Іван Васільевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 219. – (Змагаліся ў тыле ворага).

100 гадоў з дня нараджэння Ф. М. Алісіевіча

Алісіевіч Фёдар Максімавіч нарадзіўся ў 1917 г. у в. Каўпыніца (цяпер в. Колас) Крупскага раёна Мінскай вобласці Закончыў гістарычны факультэт Аршанскага настаўніцкага інстытута. З кастрычніка 1939 г. да кастрычніка 1940 г. служыў у Чырвонай арміі. У красавіку - кастрычніку 1943 г. вучыўся у Беларускай школе падрыхтоўкі партызанскіх кадраў на станцыі Сходня Хімкінскага раёна Маскоўскай вобл. У кастрычніку 1943 г. закінуты ў Кобрынскі раён, прызначаны памочнікам камісара партызанскай брыгады імя Чапаева па камсамоле, адначасова з’яўляўся сакратаром Кобрынскага раённага падпольнага камітэта ЛКСМБ. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі. З сакавіка 1945 г. да снежня 1950 г. працаваў у апараце Брэсцкага абкама ЛКСМБ, пазней Брэсцкага абкама КПБ. Памёр у 1975 г.

Алісіевіч Фёдар Максімавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 213. – (Арганізатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

75 гадоў з дня нараджэння Г. А. Антанюка

Антанюк Георгій Аляксандравіч – беларускі філосаф, доктар філасофскіх навук (1991), прафесар (1993). Нарадзіўся 13 лістапада 1942 г. у в. Мацы Кобрынскага раёна. Пасля заканчэння Магілёўскага машынабудаўнічага тэхнікума служыў у Савецкай арміі. У 1970 г. закончыў філасофскі факультэт Ленінградскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Вучыўся ў аспірантуры Інстытута філасофіі і права АН БССР. З 1973 г. малодшы, потым старшы навуковы супрацоўнік Інстытута філасофіі і права АН БССР. У 1974 г. абараніў кандыдацкую дысертацыю па сістэмным падыходзе ў сацыялагічных даследаваннях. З 1980 г.

старшы выкладчык, дацэнт, прафесар кафедры філасофіі Нацыянальнай АН Беларусі. Доктарская дысертацыя прысвечана метадалагічным праблемам праектавання сацыяльных адносін. Аўтар шэрагу прац: «Сацыяльнае праектаванне: Некаторыя метадалагічныя аспекты» (1978), «Сацыяльнае праектаванне і кіраванне грамадскім развіццём: тэарэтыка-метадалагічны аспект» (1986), «Сацыяльнае праектаванне ў працэсе практычнага прымянення сацыяльных ведаў» (1992) і інш. Г. А. Антанюк быў наватарам у распрацоўцы метадалогіі сацыяльна-інжынернага праектавання. З 1990-х гадоў паступова пераходзіць да крытычнага пераасэнсавання філасофіі і ў цэлым ідэалогіі як крыніцы аб'ектыўнага пазнання. Даследуе агульнасацыяльныя і агульнафіласофскія праблемы, вывучае праблемы сістэмнага падыходу ў сацыялагічным даследаванні, метадалогіі навуковага пазнання, а таксама маралі, палітыкі, ідэалогіі і дзяржаўнага будаўніцтва, рэлігіі, нацыянальна-этнічных адносін і інш. З 1992 рэгулярна публікуецца ў СМІ па розных актуальных праблемах Беларусі і Расіі, і праблемам, якія існуюць ва ўзаемаадносінах паміж гэтымі краінамі.

Антонюк Георгий Александрович // Регионы Беларуси : в 7 т. Т. 1. Брестская область : в 2 кн. - Мінск, 2009. – Кн. 1. - С. 22.

Антанюк Георгій Аляксандравіч // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2010. – Т. 1. - С. 171.

Антанюк Георгій Аляксандравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 431. – (Імі ганарацца землякі).

Елсуков, А. Н. Антонюк Георгий Александрович / А. Н. Елсуков // Социологическая энциклопедия. – Минск, 2005. – С. 20.

Кавецкий, С. Т. Брестчина социологическая. Антонюк Георгий Александрович / С. Т. Кавецкий // Брестский социологический барометр / С. Т. Кавецкий. – Брест, 2005. – С. 25.

З філасофскім падыходам да жыцця // Кобрынскі веснік. – 2013. – 23 лютага. – С. 4.

Пра вядомага беларускага філосафа Г. Антанюка, ураджэнца в. Мацы.

105 гадоў з дня нараджэння В. С. Бандзярука

Бандзярук Васіль Сцяпанавіч, яфрэйтар, нарадзіўся ў 1912 г. у в. Астромічы. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Бандзярук Васіль Сцяпанавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 121.

95 гадоў з ня нараджэння С. Н. Батуліна

Батулін Сцяпан Нічыпаравіч нарадзіўся ў 1922 г. у в. Задзернава. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1943 г. знаходзіўся ў партызанскім атрадзе імя Фрунзе Брэсцкага злучэння, з 1944 г. на фронце ў радах Савецкай арміі. Пасля вайны працаваў на лесараспрацоўках Урала. З 1956 г. па 1974 г. быў брыгадзірам паляводчай брыгады ў калгасе «Зара» Кобрынскага раёна, потым кіраваў дапаможнай гаспадаркай калгаса "Зара".

Узнагароджаны ордэнам Леніна (1965 г.), іншымі ўзнагародамі.

Батулін Сцяпан Нічыпаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 426-427. – (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен орденом Ленина. Степан Никифорович Батулин // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

70 гадоў з дня нараджэння А. Я. Бельскага

Бельскі Аляксей Якімавіч - вучоны. Нарадзіўся ў 1947 г. у в. Стрыі. Кандыдат фізіка-матэматычных навук, дацэнт Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі.

Кірункі навуковых даследаванняў: распрацоўка стабільных крыніц ваганняў ЗВЧ дыяпазону; даследаванне шумавых уласцівасцяў ЗВЧ прыбораў і прылад.

Асноўныя публікацыі:

- Оценка шумовых характеристик волноводного генератора на диоде Ганна КВЧ диапазона / Бельский А. Я., Дробот С. В., Мошинский А. В., Русакович В. Н.;
- Анализ влияния факторов нестабильности задающего СВЧ генератора на работу твердотельного доплеровского датчика скорости / Бельский А. Я., Дробот С. В., Мошинский А. В.;
- Шумовые параметры генератора на диоде Ганна с варакторной перестройкой частоты / Бельский А. Я., Дробот С. В.;
- Лабораторный практикум по курсу "Электронные приборы" для студентов всех специальностей БГУИР в 2 Ч. Ч. 1. Активные компоненты полупроводниковой электроники / Бельский А. Я.

Бельскі Аляксей Якімавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 432. – (Імі ганарацца землякі).

Бельский Алексей Якимович [Электронный ресурс] // Белорусский государственный университет информатики и радиоэлектроники. - Режим доступа: https://www.bsuir.by/ru/kaf-elektroniki/belskiy-a-ya. – Дата доступа: 06.02.2017.

105 гадоў з дня нараджэння У. С. Валасевіча

Валасевіч Уладзімір Сяргеевіч, радавы, нарадзіўся ў 1912 у в. Клятышча. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Валасевіч Уладзімір Сяргеевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 121. – (Узнагароджаныя медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года»).

75 гадоў з дня нараджэння Л. Я. Верхавец

Верхавец Людміла Якаўлеўна, вучоны. Нарадзілася ў 1942 г. у в. Літвінкі. Кандыдат тэхнічных навук, дацэнт Віцебскага тэхнічнага ўніверсітэта.

Верхавец Людміла Якаўлеўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 432. - (Імі ганарацца землякі).

100 гадоў з дня нараджэння В. І. Вольскага

Вольскі Васіль Іванавіч, радавы, нарадзіўся ў 1917 г. у в. Нятрэба. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Вольскі Васіль Іванавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 121.

110 гадоў з дня нараджэння В. Е. Ворана

Воран Васіль Еўдакімавіч нарадзіўся ў 1907 г., в. Літвінкі Батчынскага сельсавета, Кобрынскага раёна, Брэсцкай вобласці, у сям'і сялян, беларус, член КПЗБ.

У 1940 годзе быў выбраны першым старшынёй калгаса "Заветы Ільіча". Пад час Вялікай Айчыннай вайны - связны партызанскага атрада імя Чапаева. Пасля вайны прымаў актыўны ўдзел у арганізацыі калгаса. З 1948 года працаваў старшынёй калгаса "За Радзіму". З красавіка 1953 года па 1978 год працаваў брыгадзірам комплекснай брыгады ў в. Літвінкі калгаса "Заветы Ільіча". Узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Знамені, медалямі "За доблестную працу", "Ветэран працы", "20 год Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне", Пачэснай граматай Вярхоўнага Савета БССР "За поспехі ў развіцці сельскай гаспадаркі" і іншымі граматамі. Выбіраўся дэлегатам 3 з'езда калгаснікаў Беларусі ў 1969 годзе. Дзевяць сазываў выбіраўся дэпутатам сельскага Савета народных дэпутатаў з 1950 г. па 1977 г. З'яўляўся персанальным пенсіянерам мясцовага значэння. Памёр у 1997 годзе.

Воран Васіль Еўдакімавіч [Электронны рэсурс] // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Кобрын, 2002.

95 гадоў з дня нараджэння А. А. Вяткіна

Вяткін Анатоль Аляксандравіч нарадзіўся ў 1922 г. У Вялікую Айчынную вайну са жніўня 1942 г. на фронце, артылерыст. Ваяваў у 60-м гвардзейскім карпусным артылерыйскім палку, быў камандзірам 6-й батарэі 2-га артдывізіёна. Удзельнічаў у вызваленні Кобрына. З мая 1945 г. у запасе, палкоўнік.

Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Чырвонага Сцяга, Аляксандра Неўскага, Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, 16 медалямі.

Вяткін Анатоль Аляксандравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 234. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

105 гадоў з дня нараджэння К. С. Гапасюка

Гапасюк Канстанцін Сцяпанавіч нарадзіўся 7 верасня 1912 г. у в. Рэчыца

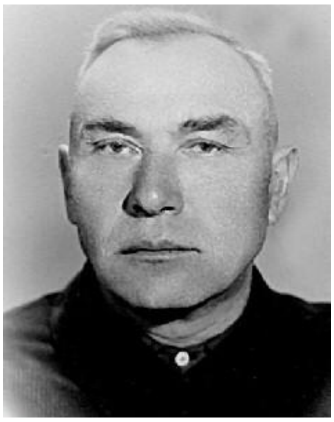

Кобрынскага раёна. Працаваў у сельскай гаспадарцы. Пасля ўз'яднання Заходняй Беларусі з БССР - у органах міліцыі, у народным судзе. У верасні 1941 г. далучыўся да групы ваеннаслужачых, якія апынуліся ў Дахлаўскім лесе, стаў партызанам атрада імя Чапаева, камандаваў спачатку ўзводам, потым ротай. У студзені 1944 г. на базе атрада імя Чапаева была створана партызанская брыгада імя Чапаева Брэсцкай вобласці, камандзірам якой у студзені - маі, а з мая 1944 г. намеснікам камандзіра быў К. С. Гапасюк. Узнагароджаны двума ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, медалямі. Пасля вызвалення Кобрыншчыны ад фашысцкіх захопнікаў працаваў намеснікам старшыні Кобрынскага гарсавета, потым на гаспадарчай рабоце. Памёр у 1991 г.

Гапасюк Канстанцін Сцяпанавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 215. – (Арганізатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

95 гадоў з дня нараджэння З. З. Дзенісюка

Дзенісюк Захар Захаравіч нарадзіўся ў 1922 г. у в. Мяфёдавічы Кобрынскага

раёна. У перыяд знаходжання Заходняй Беларусі ў складзе Польшчы быў парабкам, сакратаром сельскай ячэйкі КСМЗБ у роднай вёсцы. У 1940-1941 гг. у час аднаўленчых работ на Дняпроўска-Бугскім канале ўзначальваў ударную камсамольскую брыгаду. З пачатку Вялікай Айчыннай вайны падпольшчык, наладзіў сувязь з Турнянскім антыфашысцкім камітэтам, вёў працу па далучэнні камсамольцаў да барацьбы супраць акупантаў. З 1943 г. у асобным партызанскім атрадзе імя Катоўскага, разведчык, падрыўнік. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі. Пасля вайны працаваў старшынёй сельсавета, у гарадской камунальнай гаспадарцы Кобрына.

Дзенісюк Захар Захаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 220. – (Змагаліся ў тыле ворага).

95 гадоў з дня нараджэння Г. Я. Дмітрук

Дзмітрук Ганна Якаўлеўна нарадзілася ў 1922 г. у в. Барысава. У 1948 г. адной з першых уступіла ў калгас. Працавала даяркай больш за 30 гадоў. Неаднаразова з'яўлялася пераможцам сацыялістычнага спаборніцтва сярод жывёлаводаў гаспадаркі. Узнагароджана ордэнам Леніна (1971), медалём.

Дзмітрук Ганна Якаўлеўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 427. – (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен орденом Ленина. Анна Яковлевна Дмитрук // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

80 гадоў з дня нараджэння З. У. Дубінкі

Дубінка Зоя Уладзіміраўна нарадзілася ў 1937 г. у в. Дзядзічы Іўеўскага раёна. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі (1986), Закончыла Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1967). Працавала заатэхнікам, намеснікам старшыні калгаса «Зара». Узнагароджана ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга, Кастрычніцкай Рэвалюцыі, «Знак Пашаны».

Дубінка Зоя Уладзіміраўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 429. - (Вызначыліся працай).

80 гадоў з дня нараджэння М. К. Дубінкі

Дубінка Міхаіл Калістратавіч нарадзіўся ў 1937 г. у в. Хідры. Працоўную дзейнасць пачаў у 1953 г. калгаснікам. Пасля службы ў радах Савецкай арміі з 1960 года стаў працаваць брыгадзірам у калгасе "Зара" Кобрынскага раёна. Пад яго кіраўніцтвам брыгада штогод дабівалася высокіх вытворчых паказчыкаў. У 1976 г. за поспехі ў працы яму прысвоена званне Героя Сацыялістычнай Працы. Узнагароджаны ордэнамі Леніна і Працоўнага Чырвонага Сцяга. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1980-1985 гг. Узнагароджаны ордэнам Леніна, ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.

Адамович, А. Полюшко-поле / А. Адамович // Земные звёзды : Очерки о Героях Социалистического Труда Брестской области. - Минск, 1978. - С. 87-91.

О Герое Социалистического Труда Кобринского района М. К. Дубинке.

Дубинка Михаил Калистратович // Регионы Беларуси : в 7 т. Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 1. - С. 355.

Дубинка Михаил Калистратович // Твои герои, Беларусь! Герои Социалистического Труда : биографический справочник. – Минск, 2014. – С. 96.

Дубінка Мікалай Калістратавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск, 2002. - С. 426. - (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен звездой Героя. Михаил Калистратович Дубинка // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

Дубинка Михаил Калистратович // Кобрынскі веснік. - 2011. - 10 верасня. - С. 4.

Пераможцы спаборніцтва // Камуністычная праца. - 1987. - 6 чэрвеня.

Пра М. К. Дубінку – брыгадзіра калгаса "Зара", узнагароджанага Ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, ордэнам Леніна.

95 гадоў з дня нараджэння К. Е. Дулько

Дулько Канстанцін Еўдакімавіч нарадзіўся ў 1922 г. у Камянецкім раёне Брэсцкай вобласці. Закончыў Пінскую сельскагаспадарчую школу. У Вялікую Айчынную вайну з 1942 г. у партызанскім атрадзе імя Чапаева, сувязны, падрыўнік. З удзелам К. Е. Дулько пушчана пад адхон 18 эшалонаў ворага, знішчана 13 аўтамашын. З лета 1944 г. у Чырвонай арміі, ваяваў у складзе 64-га артылерыйскага палка асобнай процітанкавай брыгады. Удзельнічаў у вызваленні Кобрына, Прыбалтыкі. Узнагароджаны медалямі. Пасля вайны працаваў старшынёй калгаса «Шлях да камунізму», старшынёй Залескага сельсавета, сакратаром партарганізацыі калгаса імя Дзімітрова.

Дулько Канстанцін Еўдакімавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 220. – (Змагаліся ў тыле ворага).

215 гадоў з дня нараджэння І. Жалязоўскага

Ігнацій Жалязоўскі (свец. Якаў Лявонцьевіч) - рэлігійны праваслаўны дзеяч, епіскап Брэсцкі.

Нарадзіўся ў в. Вялікія Сяхновічы Кобрынскага павета (цяпер Жабінскаўскі р-н Брэсцкай вобл.) у сям'і уніяцкага святара. Сыну, народжанаму 10 (22) студзеня 1802 года, бацька сяхновіцкі святар Лявонцій Жалязоўскі пры хрышчэнні першапачаткова даў імя Якаў. З першых дзён яго лёс быў прадвызначаны: бацька бачыў у сыне толькі святара. Таму, атрымаўшы пачатковыя веды, Якаў Жалязоўскі быў залічаны ў Галоўную духоўную семінарыю, якая дзейнічала пры універсітэце ў Вільні. Пасля паспяховага завяршэння навучання ён вярнуўся на радзіму ў якасці настаўніка Кобрынскага духоўнага вучылішча, дзе працаваў да 1834 года.

У 1836-1839 гг. - інспектар Літоўскай семінарыі. У час Полацкага царкоўнага сабора 1839 падпісаў сярод іншых святароў «Саборны акт аб уз'яднанні» ўніяцкай царквы з праваслаўнай. У 1839-1948 гг. - настаяцель Барысаглебскай (Каложскай) царквы ў Гродне, клапаціўся аб захаванні гэтага помніка архітэктуры, які і сёння застаецца гонарам і прыгажосцю зямлі беларускай. У 1848-1970 гг. - вікарны епіскап Брэсцкі, жыў у Жыровічах і Гродне (з 1852). У новым высокім званні Ігнацій Жалязоўскі пачаў дзейнічаць надзвычай энергічна. Менш чым за дзесяцігоддзе ён асабіста агледзеў усе цэрквы, уключаныя ў межы епархіі, пры гэтым уласнаручна асвяціў 16 храмаў, большасць з якіх была ператворана з каталіцкіх ці уніяцкіх храмаў. З асаблівай ахвотай, з цёплым адчуваннем радасці епіскап вяртаўся на радзіму. Калі летам 1852 года ўладыка аглядаў 65 храмаў Кобрынскага павета, ён не мог абмінуць Вялікія Сяхновічы. Можна толькі здагадвацца, якія думкі, успаміны наведвалі Ігнація пры набліжэнні да зямлі продкаў, што падаравала яму жыццё. Нямала сіл брэсцкі епіскап ахвяраваў на тое, каб навучыць мясцовых святароў правільнаму выкананню сваіх абавязкаў. Уладыка мэтанакіравана адстойваў ідэю канчатковага ўсталявання праваслаўя, меў дастаткова аўтарытэту, каб адстойваць яе перад вельмі значнымі асобамі. Пасля паўстання 1863-1864 гг. садзейнічаў

закрыццю касцёлаў і пераўтварэнню іх у цэрквы. 21 чэрвеня 1870 г. з-за хваробы пакінуў епіскапскую кафедру, апошнія гады жыў у Гродне, займаўся мецэнацтвам, збіраў бібліятэку. Яшчэ перад смерцю Ігнацій Жалязоўскі пажадаў выканаць даўняе абяцанне і пакланіцца праваслаўным святыням у Кіеве, дзе ў верасні 1870 года ён адслужыў апошнюю ў жыцці службу. 1 (13) красавіка 1872 года І. Жалязоўскага не стала. На пахаванне, якое згодна традыцыі адбылося на трэці дзень пасля смерці, прыехалі архіепіскап мінскі Міхаіл, ад якога ў 1848 годзе ўладыка Ігнацій прыняў брэсцкую кафедру, і Яўгеній, якому яе перадаў у 1870 годзе, зыходзячы на пакой.

З 1875 у Віленскім духоўным вучылішчы была ўстаноўлена імянная стыпендыя епіскапа Ігнацiя для дзяцей-сірот, якія паказвалі выдатныя здольнасці ў авалоданні навукамі і добрых у сваіх паводзінах. Фундатарамі стыпендыі сталі протаіерэй Антоній Катовіч, святары Іаан Лявіцкі, Васіль Макавецкі, іншыя бліжэйшыя родзічы нябожчыка.

У 1889 годзе, калі ў Расійскай імперыі шырока святкаваліся 50-я ўгодкі ўз'яднання уніяцкай царквы з праваслаўем, ва ўсіх храмах служылася літургія ў памяць падзеі. Сярод імёнаў стваральнікаў гэтага факту неаднаразова гучала імя, пеліся царкоўныя гімны ў светлую памяць уладыкі Ігнація Лявонц'евіча Жалязоўскага, былога епіскапа брэсцкага.

Бензярук, А. Жалязоўскі Ігнацій / Анатоль Бензярук // Энцыклапедыя гісторыі Беларусі : у 6 т. - Мінск, 1996. - Т. 3. – С. 364.

Бензярук, А. Р. Жалязоўскі І. (1802-1872) / А. Р. Бензярук // Асветнікі зямлі Беларускай : энцыклапедычны даведнік. – Мінск, 2001. - С. 164.

Бензярук, А. Ігнацій Жалязоўскі, Якаў Лявонцьевіч епіскап Брэсцкі (1802-1872) / А. Бензярук // Хрысціянства ў гістарычным лёсе беларускага народа. - Гродна, 2009. - Ч. 1. - С. 329-333.

Жалязоўскі Ігнацій // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Жабінкаўскага раёна / рэд.-укл. Р. Я. Смірнова. - Мінск, 1999. - С. 131-133, 492, 502.

Орловский, Е. Судьбы православия в связи с историею латинства и унии в Гродненской губернии в XIX столетии (1794 - 1900) / Е. Орловский. - Гродна, 1903. - С. 83-85, 133-136, 142-160, 215-217, 238-252, 259-261, 282-284, 297, 298.

Черепица, В. Не потерять связующую нить / В. Черепица. - Гродно, 2003. - С. 96-97.

Носко, М. Игнатий Желязовский, Яков Леонтьевич, епископ Брестский (1802-1872) / Михаил Носко // Брестские епархиальные ведомости. - 2005. - № 2. - С. 45-46.

Знакамітыя асобы Жабінкаўшчыны [Электронны рэсурс] // Жабинковская централизованная библиотечная система. – Рэжым доступу: http://zhabinkalib.by/. – Дата доступу: 16. 01. 2017.

80 гадоў з з дня нараджэння С. Д. Зінчука

Зінчук Сцяпан Дзмітрыевіч – вучоны-педагог. Нарадзіўся ў 1937 г. у в. Астромічы. Кандыдат педагагічных навук, дацэнт Беларускага педагагічнага ўніверсітэта імя М. Танка.

Зінчук Сцяпан Дзмітрыевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 435. – (Імі ганарацца землякі).

70 годоў з дня нараджэння М. В. Знахарчука

Знахарчук Мікалай Васільевіч - афіцэр-падводнік, загінуў пры выкананні

службовых абавязкаў. Нарадзіўся 22 кастрычніка 1947 г. у в. Дзівін. Закончыў Севастопальскае вышэйшае ваенна-марское вучылішча. Па размеркаванні трапіў на Паўночны флот у 1-ю флатылію атамных падводных лодак. Геройскі загінуў у 1976 годзе. Цаной асабістага жыцця тры капітаны, у тым ліку і М. Знахарчук, ліквідавалі пажар на лодцы і яго наступствы.

Знахарчук Мікалай Васільевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск, 2002. - С. 435. - (Імі ганарацца землякі).

55 гадоў з дня нараджэння В. І. Іўчанкава

Іўчанкаў Віктар Іванавіч – лінгвіст, педагог, журналіст, мовазнавец. Зас

навальнік беларускай навуковай школы дыскурснага аналізу сродкаў масавай інфармацыі, вядучы распрацоўшчык сучасных напрамкаў ва ўпарадкаванні норм правапісу беларускай мовы, аўтар вучэбных дапаможнікаў для сярэдняй і вышэйшай школы, метадычных праграм, выдатнік адукацыі Беларусі, лаўрэат прэміі Беларускага саюза журналістаў "Залатое пяро" (2010 г.). Кандыдат філалагічных навук (1988 г.), дацэнт.

Нарадзіўся 28 чэрвеня 1962 г. у в. Хадынічы Навасёлкаўскага с/с Кобрынскага раёна. Працаваў настаўнікам у Бельскай васьмігадовай школе (1980-1983 гг.). Закончыў Брэсцкі дзяржаўны педагагічны інстытут (1985 г.), аспірантуру пры Інстытуце мовазнаўства імя Якуба Коласа АН БССР (1988 г.).

Працаваў выкладчыкам Брэсцкага дзяржаўнага педінстытута (1985 г.); выкладчыкам кафедры агульнага, славянскага і рускага мовазнаўства Мінскага педагагічнага інстытута (1988-1989 гг.). З 1990 г. дацэнт, з 1996 г. загадчык кафедры стылістыкі і літаратурнага рэдагавання факультэта журналістыкі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Саветнік міністра адукацыі па сувязях са СМІ і грамадскасцю. Выдатнік адукацыі Рэспублікі Беларусь. Член Беларускага саюза журналістаў. Аўтар звыш 60 навуковых і навукова-метадычных работ, у т. л. дзвюх манаграфій, звыш 100 публіцыстычных матэрыялаў. Намеснік галоўнага рэдактара часопіса «Беларуская мова і літаратура», член рэдкалегіі часопіса «Роднае слова».

Займаецца стылістыкай беларускай і рускай моў, лінгвістыкай публіцыстычнага тэксту, рыторыкай. Асноўныя працы: «Лінгвістычная арганізацыя тэксту. У творчай лабараторыі Уладзіміра Караткевіча» (2002), «Лінгвастылістыка тропаў Юрыя Казакова» (2002). Аўтар падручніка «Сучасная беларуская мова. Арфаграфія. Графіка. Лексікалогія (фразеалогія). Ч. 1» (2001), вучэбнага

дапаможніка «Святло слова» (у сааўтарстве) (2002), праграм для студэнтаў факультэтаў журналістыкі ВНУ і інш.

Ивченков Виктор Иванович // Регионы Беларуси : в 7 т. Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 1. - С. 425.

Іўчанкаў Віктар Іванавіч // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2012. – Т. 4. - С. 229.

Іўчанкаў В. І. // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск, 2002. - С. 435 : фота. - (Імі ганарацца землякі).

Іўчанкаў, В. "Слова стала самым дарагім і каштоўным прадуктам…" / Віктар Іўчанкаў // Роднае слова. – 2012. - № 7. – С. 26.

Іўчанкаў Віктар Іванавіч (1962, Кобр. р-н) – 50 гадоў з дня нараджэння // Новыя кнігі. - 2011. - № 9. - С. 4 - (Дадатак).

85 гадоў з дня нараджэння В. К. Казловіча

Казловіч Віталь Кірылавіч нарадзіўся ў 1932 г. у в. Іласк. Працоўную

дзейнасць пачаў у 1949 г. у калгасе. Пасля службы ў Савецкай арміі (1951-1954 гг.) вярнуўся ў калгас «Праўда» Кобрынскага раёна, дзе больш за 20 гадоў узначальваў паляводчую брыгаду. Потым працаваў у калгасе загадчыкам склада гаруча-змазачных матэрыялаў. Узнагароджаны ордэнамі Леніна (1972), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1971), іншымі ўзнагародамі.

Казловіч Віталь Кірылавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 427. – (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен орденом Ленина. Виталий Кириллович Козлович // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

95 гадоў з дня нараджэння Г. С. Камялеўскай

Камялеўская Ганна Сяргееўна нарадзілася ў 1922 г. у в. Андронава. Перад

Вялікай Айчыннай вайной пераехала ў Казахстан, дзе працавала даяркай у адным з саўгасаў. Пасля вайны вярнулася ў родную вёску і працавала ў калгасе, а з 1962 г. - на Кобрынскай птушкафабрыцы. Узнагароджана ордэнамі Леніна (1971), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1975), іншымі ўзнагародамі.

Камялеўская Ганна Сяргееўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 427. - (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен орденом Ленина. Анна Сергеевна Камелевская // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

110 гадоў з дня нараджэння А. Р. Карасюка

Карасюк Аляксандр Рыгоравіч, радавы, нарадзіўся ў 1907 у в. Грушава. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Карасюк Аляксандр Рыгоравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 121.

110 гадоў з дня нараджэння А. Г. Кастылюка

Кастылюк Арсеній Гаўрылавіч, радавы, нарадзіўся ў 1907 у в. Кустовічы. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Кастылюк Арсеній Гаўрылавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 121.

115 гадоў з дня нараджэння Ф. Е. Кастылюка

Кастылюк Феадосій Емяльянавіч. Нарадзіўся ў 1902 г. у в. Паляцічы Кобрынскага раёна. У 1924 г. уступіў у КПЗБ. Быў сакратаром ячэйкі ў роднай вёсцы, членам Кобрынскага райкама, Брэсцкага акругкама КПЗБ. Адзін з арганізатараў першамайскай дэманстрацыі ў 1925 г. у Кобрыне. У 1926 г. арыштаваны польскімі ўладамі і ў 1927 г. прыгавораны да 4 гадоў турмы. Пасля адбыцця пакарання вярнуўся на радзіму, займаўся аднаўленнем разгромленых паліцыяй ячэек КПЗБ. У 1931 г. зноў арыштаваны, аднак за недаказанасцю віны ў 1932 г. вызвалены. Пасля ўз'яднання Заходняй Беларусі з БССР (верасень 1939) працаваў у органах унутраных спраў, загадчыкам аддзела сацыяльнага забеспячэння ў Кобрыне. У Вялікую Айчынную вайну сувязны партызанскага атрада імя Чапаева аднайменнай брыгады. Пасля вайны працаваў у сістэме сацыяльнага забеспячэння ў Кобрыне, у калгасе ў в. Паляцічы.

Кастылюк Феадосій Емяльянавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 114. – (Удзельнікі рэвалюцыйных выступленняў на Кобрыншчыне (1921-1939).

95 гадоў з дня нараджэння В. С. Качана

Качан Віктар Сцяпанавіч нарадзіўся 21.11.1922 г. у в. Петрыцкае Брагінскага раёна Гомельскай вобласці, у сялянскай сям'і. Закончыў рабфак у Мінску, Брэсцкі настаўніцкі інстытут (1955 г.). Да вайны працаваў настаўнікам у г. Мар'іна Горка Мінскай вобласці. З лістапада 1943 г. у Чырвонай арміі, прымаў удзел у ваенных дзеяннях. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалём. Пасля дэмабілізацыі ў 1946 г. быў дырэктарам сямігадовай школы ў в. Хідры, з 1961 г. сярэдняй школы ў в. Залессе, потым загадчыкам Кобрынскага районо. З 1963 г. працаваў загадчыкам вучэбнай часткі школы рабочай моладзі, у 1967-1982 гг. - дырэктарам сярэдняй школы № 1 Кобрына. Памёр 22.09.1982 г.

Качан Віктар Сцяпанавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 243. – (Крутымі дарогамі вайны).

105 гадоў з дня нараджэння М. І. Кірылава

Кірылаў Міхаіл Ільіч нарадзіўся ў 1912 г. у в. Ігнацьеўка Новасібірскай вобласці, Расія. У 1936 г. закончыў настаўніцкі інстытут у г. Омск. У час вайны быў у партызанскім атрадзе імя Чапаева. У 1944-1945 гг. - загадчык Кобрынскага раённага аддзела народнай адукацыі, з 1945 г. настаўнік, потым завуч СШ № 1 Кобрына, у 1963-1976 гг. - дырэктар СШ № 5.

Выбіраўся дэпутатам гарадскога Савета. Друкаваўся ў часопісах «Народная асвета» (г. Масква), «Нёман». У 1972 г. атрымаў літаратурную прэмію за лепшую публікацыю года. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. Званне ”Заслужаны настаўнік” прысвоена ў 1967 г. Памёр у 1992 г.

Кірылаў Міхаіл Ільіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 430. – (Вызначыліся працай).

100 гадоў з дня нараджэння К. К. Краўчука

Краўчук Канстанцін Кірылавіч нарадзіўся ў 1917 г. у в. Нарты Мамадышскага раёна Татарстана, дзе сям’я была ў бежанстве з часоў Першай сусветнай вайны. У 1920-я гады сям’я вярнулася ў Кобрын. З сакавіка 1943 г. да чэрвеня 1944 г. ваяваў у партызанскім атрадзе імя Чапаева брыгады імя Чапаева. Удзельнічаў у многіх партызанскіх акцыях, але больш за ўсё вызначыўся як падрыўнік: на яго рахунку 23 варожыя эшалоны, узарваныя або пушчаныя пад адхон. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны І ступені, медалямі. Пасля вайны працаваў лесніком у в. Дахлава Кобрынскага раёна, пазней жыў у Кобрыне.

Краўчук Канстанцін Кірылавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 221. – (Змагаліся ў тыле ворага).

105 гадоў з дня нараджэння Л. А. Кузіча

Кузіч Лявонцій Астапавіч, радавы, нарадзіўся ў 1912 у в. Павіцце. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Кузіч Лявонцій Астапавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 121.

100 гадоў з дня нараджэння Я. І. Куніцкага

Куніцкі Яўген Іосіфавіч, радавы, нарадзіўся ў 1917 у в. Гарадзец. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Куніцкі Яўген Іосіфавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 121.

90 гадоў з дня нараджэння М. Т. Куца

Куц Мікалай Трафімавіч нарадзіўся 20 сакавіка 1927 г. у в. Сухоўчыцы Кобрынскага раёна. У 1942-1943 гг. быў членам падпольнай антыфашысцкай групы, сувязным партызанскіх атрадаў імя Чарнака, імя Фрунзе, імя Сталіна. З 1944 г. у Чырвонай арміі, стралок 115-й гвардзейскай дывізіі. У 1948-1980 гг. працаваў у органах унутраных спраў. Узнагароджаны медалямі.

Куц Мікалай Трафімавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 222. – (Змагаліся ў тыле ворага).

100 гадоў з дня нараджэння П. Ф. Лакаткова

Лакаткоў Пётр Фёдаравіч нарадзіўся ў 1917 г. у Чабаркульскім раёне Чэлябінскай вобласці. Перад Вялікай Айчыннай вайной прызваны ў Чырвоную армію, служыў у Гродне. З першых дзён вайны ўдзельнічаў у абарончых баях, трапіў у палон, уцёк. Уключыўся ў партызанскую барацьбу на Брэстчыне, удзельнічаў у вызваленні Кобрына. З 1944 г. у дзеючай арміі, ваяваў на 1-м Украінскім фронце, разведчык. З кастрычніка 1944 г. да студзеня 1945 г. знаходзіўся ў тыле ворага, выконваў заданні савецкага камандавання. Пасля дэмабілізацыі з 1946 г. працаваў у Кобрыне. Узнагароджаны медалямі.

Лакаткоў Пётр Фёдаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 243-244. – (Крутымі дарогамі вайны).

100 гадоў з дня нараджэння С. І. Лебедзева

Лебедзеў Сцяпан Іванавіч нарадзіўся 27 снежня 1917 г. у Верхатурскім раёне

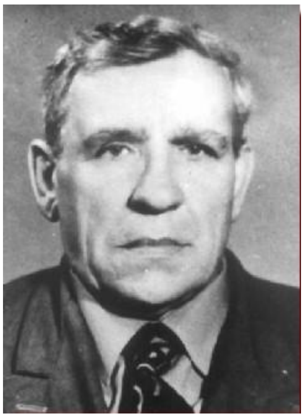

Свярдлоўскай вобласці. У 1939 г. закончыў Пермскую авіяцыйную школу і быў накіраваны ў 28-ы знішчальны авіяполк. У ліпені 1941 г. быў цяжка паранены, пасля лячэння накіраваны ў запасны авіяполк у Перм. З мая 1942 г. камандзір звяна, намеснік камандзіра авіяэскадрыллі 435-га знішчальнага палка на Карэльскім фронце. Узнагароджаны двума ордэнамі Чырвонага Сцяга, ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі, медалямі. Пасля вайны жыў і працаваў у Кобрыне. Памёр 8 ліпеня1983 г.

Лебедзеў Сцяпан Іванавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 244. – (Крутымі дарогамі вайны).

120 гадоў з дня нараджэння М. П. Леановіча

Леановіч Максім Пракопавіч нарадзіўся ў 1897 г. у в. Выгада Кобрынскага раёна. Адзін з кіраўнікоў падполля і партызанскага руху ў Брэсцкай вобласці. З 1918 г. у Чырвонай арміі. З 1921 г. на гаспадарчай, савецкай і партыйнай рабоце. У 1932 г. закончыў Камуністычны ўніверсітэт Беларусі імя Леніна. З 1940 г. дырэктар саўгаса ў Брэсцкай вобласці. У

1941-1942 гг. на гаспадарчай рабоце ў Варонежскай вобласці. Са жніўня 1943 г. у варожым тыле, кіраўнік спецгрупы ў Брэсцкай вобласці. У кастрычніку 1943 - студзені 1944 г. упаўнаважаны ЦК КП(б)Б і БШПР па Кобрынскім раёне, у студзені - ліпені 1944 г. камісар партызанскай брыгады імя В. І. Чапаева, адначасова ў снежні 1943 - ліпені 1944 г. сакратар Кобрынскага падпольнага райкома КП(б)Б. У 1945-1957 гг. на гаспадарчай рабоце ў г. Брэсце. Памёр 30.10.1968 г.

Леановіч Максім Пракопавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 215-216. – (Арганізатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

105 гадоў з дня нараджэння А. С. Левага

Левы Аляксей Сідаравіч, радавы, нарадзіўся ў 1912 у в. Балоты. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Левы Аляксей Сідаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 121.

95 гадоў з дня нараджэння І. С. Любімава

Любімаў Ігар Сяргеевіч нарадзіўся ў 1922 г. У Вялікую Айчынную вайну ў 1941-1945 гг. на фронце, ад камандзіра ўзвода даслужыўся да памочніка начальніка штаба 60-га гвардзейскага Кобрынскага карпуснога артылерыйскага палка. Удзельнік вызвалення Кобрына ад фашысцкіх захопнікаў. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I ступені, двума ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалямі.

Пасля вайны дацэнт Ваеннай артылерыйскай акадэміі імя Калініна ў Санкт-Пецярбургу.

Любімаў Ігар Сяргеевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 235-236. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

110 гадоў з дня нараджэння А. В. Лячова

Лячоў Аляксандр Васільевіч нарадзіўся ў 1907 г. у в. Соніна Балахнінскага раёна Ніжагародскай вобл. Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны служыў у Брэсцкім аблваенкамаце. Удзельнічаў у баях у Брэсце. Трапіў у акружэнне, быў паранены і ўзяты ў палон, адкуль уцёк. 3 сакавіка 1942 г. да красавіка 1944 г. у партызанскім атрадзе імя Катоўскага. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I ступені, медалямі. У 1944-1970 гг. на гаспадарчай рабоце ў Брэсце.

Лячоў Аляксандр Васільевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 223. – (Змагаліся ў тыле ворага).

70 гадоў з дня нараджэння М. А. Макарука

Макарук Мікалай Арсенцьевіч – вучоны. Нарадзіўся ў 1947 г. у в. Мацы Кобрынскага раёна. Кандыдат вэтэрынарных навук, дацэнт Віцебскай акадэміі вэтэрынарнай медыцыны.

Макарук Мікалай Арсенцьевіч // Памяць: гісторыка-культурная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск, 2002. - С. 437. – (Імі ганарацца землякі).

190 гадоў з дня нараджэння У. Ю. Малахоўскага

Малахоўскі Уладзіслаў Юльянавіч (1827-1900) – рэвалюцыянер, вынаходнік, фотааматар, стваральнік прататыпа «Кодака». Адзін з кіраўнікоў паўстання 1863-1864 гг. у Польшчы, Літве і Беларусі. Нарадзіўся ў 1827 г. у маёнтку Мацы Кобрынскага павета Гродзенскай губерні (сёння гэта Кобрынскі раён Брэсцкай вобласці). Пасля хатняга навучання юнак набываў веды ў Свіслацкай гімназіі, якая адкрыла дарогу ў свет многім славутым людзям Беларусі. Закончыў Пецярбургскі інстытут інжынераў шляхоў зносін. Адзін з кіраўнікоў партыі «чырвоных», найбліжэйшы памочнік К. Каліноўскага. З чэрвеня 1863 г. уваходзіў у склад Аддзела кіраўніцтва правінцыямі Літвы, потым Выканаўчага аддзела Літвы. У лютым - сакавіку, чэрвені - жніўні 1863 г. паўстанцкі начальнік Вільні. Наладжваў сувязі з рускімі рэвалюцыянерамі, з арганізацыяй «Зямля і воля». Са жніўня 1863 г. за мяжой на нелегальным становішчы, выехаў у Пецярбург, потым у Кёнігсберг, дзе быў прадстаўніком Каліноўскага, удзельнічаў у выданні газеты «Глос з Літвы», займаўся закупкай і дастаўкай зброі для паўстанцаў.

З 1866 г. жыў у Англіі пад прозвішчам Леон Варнэрке. У англійскай сталіцы наш зямляк заснаваў уласную фірму, якая займалася фотасправай. Ужо праз пяць гадоў гэтая фірма стала шырока вядомай ва ўсёй Заходняй Еўропе. Набыў шырокую вядомасць шэрагам вынаходак у галіне фотатэхнікі, у 1875 г. сканструяваў фотаапарат са скручанай касетай, які спецыялісты лічаць прататыпам «Кодака». Важны ўклад унёс Малахоўскі ў сам працэс фатаграфавання: фотапласцінкі ён замяніў на плёнку, пакрытую бромсерабром. Яго адкрыццё выклікала пераварот у сусветнай фотасправе, паколькі нічога падобнага дагэтуль у свеце не было. Малахоўскі пачаў ездзіць па розных краінах і прапагандаваць свае адкрыцці. У 1880-я гады некалькі разоў пабываў у Расіі, у т. л. у Маскве і Пецярбургу, удзельнічаў у фотавыстаўках, у заснаванні секцыі фатаграфіі Расійскага імператарскага тэхнічнага таварыства. Апошнія гады жыў у Жэневе.

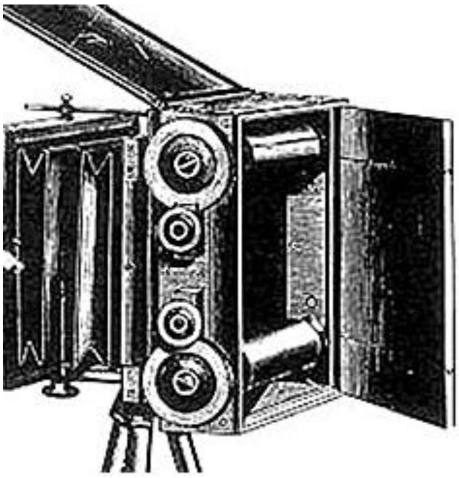

Кісялёў, Г. Малахоўскі Уладзіслаў Юльянавіч / Генадзь Кісялёў, Вячаслаў Шалькевіч // Энцыклапедыя гісторыі Беларусі : у 6 т. - Мінск, 1999. - Т. 5. - С. 57.

Марціновіч, А. “Кодак” – з паўстанцкай падсветкай. Уладзіслаў Малахоўскі / Алесь Марціновіч // Хто мы, адкуль мы… : гістарычныя эсе, нарысы : у 3 кн. / Алесь Марціновіч. - Мінск, 2008. - Кн. 2. - С. 212-226.

Марчук, Н. Кобринские корни “Кодака” / Нина Марчук // Кобрин-информ. – 2015. – 4 июня. – С. 7.

Об уроженце д. Мацы В. Малаховском, создателе прототипа фотоаппарата “Кодак”.

Марціновіч, А. “Кодак” – з паўстанцкай падсветкай / Алесь Марціновіч // Маладосць. - 2006. - № 11. - С. 122-128.

Пра У. Малахоўскага, ураджэнца в. Мацы, займаўся фотасправай.

95 гадоў з дня нараджэння А. І. Марозава

Марозаў Арсен Іванавіч (1922-1944) – удзельнік вызвалення Беларусі ў Вялікай Айчыннай вайне, Герой Савецкага Саюза (1945 г.), імем якога названы сквер, вуліца ў г. Кобрыне.

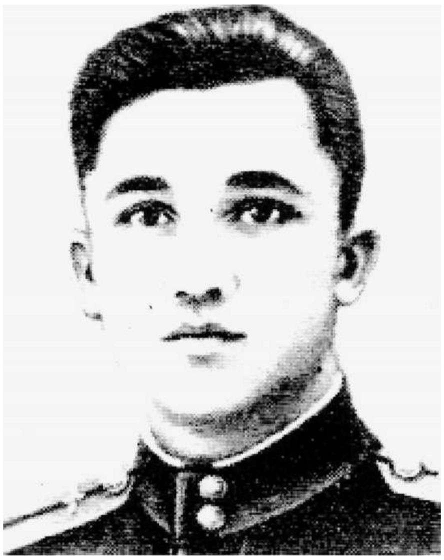

Нарадзіўся 23 студзеня 1922 г. у в. Слабодка Цвярскога раёна. Закончыў прафтэхвучылішча ў г. Цвер (1938), Батайскую ваенную школу пілотаў (1941). Да вайны працаваў слесарам на Цвярской прадзільнай фабрыцы і займаўся ў аэраклубе.

З першых дзён вайны Марозаў дабраахвотнікам пайшоў на фронт. Ён прайшоў шлях ад радавога да намесніка камандзіра авіяэскадрыллі. Ваяваў на Паўднёвым, Заходнім і 1-ым Беларускім франтах. Зрабіў 271 баявы вылет, асабіста збіў 13 самалётаў праціўніка і 9 - у групавых баях. На штурм варожых войскаў зрабіў 32 баявыя вылеты. Знішчыў 4 варожыя самалёты на аэрадромах, 3 чыгуначныя вагоны з боепрыпасамі, 18 аўтамашын з грузам. Удзельнічаў у вызваленні Бабруйска, Слуцка, Баранавіч. А. І. Марозаў быў лепшым лётчыкам корпуса, любімцам палка і дывізіі.

У складзе 149-га Чырванасцяжнага Памеранскага знішчальнага палка, які базіраваўся на Кобрынскім аэрадроме, старшы лейтэнант А. І. Марозаў быў намеснікам камандзіра эскадрыллі. Калі пачаліся баі на подступах да Брэста, ён атрымаў заданне штаба фронту разведаць сілы гітлераўцаў і шляхі іх адступлення.

24 чэрвеня 1944 г. пасля паспяховай разведкі, звесткі пра якую ён перадаў па радыё, А. І. Марозаў вяртаўся на аэрадром, але ўбачыў вялікую колькасць варожай тэхнікі і войск і папрасіў дазволіць штурм. Лётчык, атрымаўшы смяротнае раненне, з апошнімі сіламі давёў падбіты самалёт да аэрадрома. Загінуў геройскі.

Ляснік, які назіраў за боем, падабраў мёртвага лётчыка і пахаваў яго. Пасля вызвалення Кобрына ён перадаў дакументы А. І. Марозава камандаванню палка і паказаў месца яго пахавання. Лётчык з ушанаваннямі быў перапахаваны ў г. Кобрыне на цэнтральнай плошчы Свабоды. У 1958 г. рашэннем Кобрынскага райвыканкама брацкая магіла з яго рэшткамі была перанесена на вуліцу

Першамайскую, у сквер імя генерала Пуганава, які таксама загінуў у баях за горад Кобрын у першыя дні вайны і пахаваны там жа. Такім чынам, рэшткі лётчыка-героя А. І. Марозава знайшлі вечны супакой у брацкай магіле ў скверы імя Пуганава.

25 лютага 1945 г. А. І. Марозаву было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза пасмяротна. Усяго 22 гады было лётчыку Арсенію Марозаву, які атрымаў гэта вышэйшае і самае ганаровае званне за подзвіг, дзейснены ў нашых краях. Лётчык узнагароджаны ордэнам Леніна і двума ордэнамі Чырвонага Сцяга.

Сёння прыгожы сквер у цэнтры горада, дзе першапачаткова быў пахаваны Герой, вуліца ў горадзе ў раёне аэрадрома носяць імя А. І. Марозава.

Марозаў Арсен Іванавіч // Ваенная энцыклапедыя Беларусі = Военная энциклопедия Беларуси / рэдкал. А. У. Языковіч (гал. рэд.), мастак В. А. Ляхар. – Мінск, 2010. – С. 625-626.

Марозаў Арсен Іванавіч // Памяць: гісторыка-культурная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск, 2002. - С. 233. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

Морозов Арсений Иванович // Их именами названы…: энциклопедический справочник / редкол.: И. П. Шамякин (гл. ред.) [и др.] – Минск, 1987. – С. 432.

Морозов Арсений Иванович // Навечно в сердце народном : [книга о Героях Советского Союза] / гл. редактор П. У. Бровка. – Минск, 1977. – С. 320.

Морозов Арсений Иванович // Кто есть кто в Республике Беларусь. 2005 : к 60-летию Победы в Великой Отечественной войне / автор-сост. А. И. Котов. – Минск, 2005. – Т. 1. – С. 220.

О воспитаннике ОСОАВИАХИМа А. И. Морозове, Герое Советского Союза, воздушном ассе Великой Отечественной, который был смертельно ранен 24 июля 1944 г. и похоронен в Кобрине.

Морозов Арсений Иванович // Летопись, обагренная кровью / редкол.: И. В. Дырман [и др.]. – Минск, 2015. – С. 13 -14.

Ярохін, А. Апошні вылет / А. Ярохін // Людзі з сэрцам Данкі : па мясцінах подзвігаў “вогненных” пілотаў / А. Ярохін. - Мінск, 1989. - С. 85-88.

Пра Героя Савецкага Саюза А. І. Марозава, імем якога названы сквер, вуліца ў г. Кобрыне.

Лесик, И. Письма герою / Ирина Лесик // Кобрынскі веснік. – 2014. - 19 ліпеня. – С. 3.

Письма из будущего Герою Советского Союза лётчику-истребителю старшему лейтенанту Арсению Морозову.

Фридлендер, Н. «Нет героев от рожденья, они рождаются в боях…» / Наталья Фридлендер // Кобрин-информ. – 2014. – 17 июля. – С. 11.

О Героях Советского Союза – В. Кирмановиче, А. Морозове.

Рысь, Е. Погибшие за Родину в полете, мы вечно продолжаем наш полет…/ Елена Рысь // Кобрынскі веснік. – 2012. – 28 студзеня. – С. 9.

О подвиге А. И. Морозова.

Светлый день освобождения // Кобрынскі веснік. – 2007. - 21 ліпеня.

Освобождение Кобрина, подвиг А. И. Морозова.

Александровіч, Б. У 44-м, пад Кобрынам / Б. Алекскандровіч // Беларусь. - 1978. - № 9. - С. 19.

Пра Героя Савецкага Саюза А. І. Марозава, які загінуў у баях за Кобрын.

Жаркоў, Я. Як загінуў герой Арсеній Марозаў / Я. Жаркоў // Камуністычная праца. - 1967. - 11сакавіка.

Подзвіг лётчыка. Герой Савецкага Саюза Арсеній Іванавіч Марозаў // Яны вызвалялі наш горад: да 70-годдзя вызвалення г. Кобрына ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў : бібліяграфічны летапіс / Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі ; складальнікі: С. Д. Курачук, Л. П. Сысоева. – Кобрын, 2014. – С. 21.

Вуліца Марозава // Думаць пра жывых, памятаць пра загінуўшых : даведнік па вуліцах Кобрына, якія носяць імёны ўдзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны / Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі ; складальнікі: С. Д. Курачук, Т. М. Аляшкевіч – Кобрын, 2004. – С. 4-5.

105 гадоў з дня нараджэння І. Ф. Мілаяніна

Мілаянін Іван Фёдаравіч нарадзіўся 17 красавіка 1912 г. у в. Васільеўка Палтаўскай вобласці (Украіна). У 1934 г. прызваны ў Чырвоную армію. Пасля заканчэння школы малодшых камандзіраў прызначаны памочнікам камандзіра ўзвода школы, прымаў удзел у вызваленчым паходзе Чырвонай арміі ў Заходнюю Украіну ў 1939 г. У Вялікую Айчынную вайну на фронце з ліпеня 1941 г., ваяваў на Сталінградскім фронце, удзельнічаў у вызваленні Данбаса, Нікалаева, Нікапаля, Баранавічаў, Брэста, Кобрына, узяцці Кёнігсберга. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I і II ступеней, медалямі. Пасля вайны жыў і працаваў у Кобрыне. Памёр 1 чэрвеня 1994 г.

Мілаянін Іван Фёдаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 244. – (Крутымі дарогамі вайны).

210 гадоў з дня нараджэння Напалеона Орды

Напалеон Орда (1807-1883) – кампазітар, піяніст, педагог, пісьменнік, мастак, творчасць якога звязана з Беларуссю і Польшчай. Нарадзіўся 11 лютага 1807 г. у в. Варатынічы Пінскага павета (цяпер Іванаўскі раён).

У 1866 г. Напалеон Орда быў арэставаны па падазрэнню ва ўдзеле ў паўстанні 1863-1864 гг. і пасаджаны ў Кобрынскі турэмны замак. Потым яму было дазволена пасяліцца ў сваякоў у маёнтку Малодава Кобрынскага павета. Напалеон Орда шмат вандраваў, маляваў архітэктурныя пейзажы Беларусі, у тым ліку і Кобрына.

Мешечко, Е. Н. Орда Наполеон / Е. Н. Мешечко // Путешествие по Беларуси. В краю Немана, Западного Буга и Припяти : путеводитель / Е. Н. Мешечко. - Брест, 2012. - С. 237.

Орда Напалеон // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2015. – Т. 6. - С. 111.

Орда Наполеон Матеуш Тадеуш // Гордость земли белорусской = Pride of the belarusian land : [соотечественники, оставившие яркий след в истории человечества... / сост. С. В. Пешин]. - Минск, 2015. - С. 45, 46.

Орда Напалеон = Orda Napoleon // 250 асоб з Беларусі ў дыялогах культур. – Мінск, 2008. – С. 255-256.

Хаўратовіч І. П. Орда Напалеон / І. П. Хаўратовіч // Мысліцелі і асветнікі Беларусі : энцыклапедычны даведнік / гал. рэд. Б. І. Сачанка. – Мінск, 1995. – С. 516-518.

Котковец, А. Неизвестные страницы / Алла Котковец // Заря. - 2016. - 30 апреля. - С. 1, 8.

В новой экспозиции музея Наполеона Орды представлены копии рисунков, скульптурка гнезда птиц,созданные мастером в Кобринской тюрьме.

Крэйдзіч, А. Наш Напалеон / Анатоль Крэйдзіч // Заря. - 2016. - 25 августа. - С. 1, 7.

Капылоў, І. Орды : 100 славутых прозвішчаў Беларусі / Ігар Капылоў // Звязда. - 2013. - 2 красавіка. - С. 6.

Орда Напалеон : малая краязнаўчая энцыклапедыя // Краязнаўчая газета. - 2016. - № 21 (614). - С. 8.

Берасцень, С. Загадка Напалеона / С. Берасцень // ЛіМ. - 2012. - 10 лютага. - С. 18 ; Женский журнал. - 2012. - № 2.- С. 49-56.

Календарь знаменательных и памятных дат Брестской области на 2012 год : 11 февраля - 205 лет со дня рождения Орды Наполеона (1807-1883), композитора, пианиста, педагога, писателя, художника // Заря. - 2011. - 31 декабря. - С. 5.

Гибок-Гибковский, А. Шопен архитектурного пейзажа / Алесь Гибок-Гибковский // Советская Белоруссия. - 2008. - 3 октября. - С. 8-9.

Чаропка, В. К. Творчы геній Напалеона Орды / В. К. Чаропка // Беларускі гістарычны часопіс. - 2007. - № 2. - С. 48-55.

Прадстаўлены малюнкі Н. Орды з выявамі г. Кобрына

Кирилюк, Л. Белорусскому Наполеону – 200 лет / Лилия Кирилюк // Кобрынскі веснік. - 2007. - 10 лютага. - С. 8.

Наполеон Орда и Кобрин, о его рисунках, посвящённых Кобрину.

Якімовіч, Ю. А. Беларуская архітэктура у малюнках Напалеона Орды / Ю. А. Якімовіч // Мастацтва Беларусі. - 1983. - № 7.

Дробов, Л. Н. Наполеон Орда - художник и собиратель / Л. Н. Дробов // Памятники истории и культуры Белоруссии. - 1971. - № 3.

110 гадоў з дня нараджэння С. Ф. Панфілава

Панфілаў Сямён Фёдаравіч нарадзіўся ў 1907 г. у в. Гайсава Верхнеуральскага раёна Чэлябінскай вобласці. У ліпені 1941 г. прызваны ў Чырвоную армію. Першы бой прыняў каля г. Вялікія Лукі, трапіў у лагер для ваеннапалонных, адкуль уцёк. Стварыў пад Люблінам групу. У канцы 1942 г. С. Ф. Панфілаў разам з групай прыйшоў у Беларусь, але быў схоплены паліцыяй і зняволены ў Кобрыне, адкуль зноў уцёк да партызан у Дахлаўскі лес. 15 сакавіка

1943 г. прызначаны камандзірам 2-й роты атрада імя Чкалава, са студзеня 1944 г. камандзір атрада імя Малянкова партызанскай брыгады імя Чапаева. Удзельнік вызвалення Кобрына ад фашысцкіх захопнікаў. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені, медалямі. Пасля вайны жыў і працаваў у Кобрыне.

Панфілаў Сямён Фёдаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 216-217. – (Арганізатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

115 гадоў з дня нараджэння І. М. Падбярэзіна

Падбярэзін Ілья Міхайлавіч нарадзіўся ў 1902 г. у г. Уладзікаўказ, Расія. Закончыў ваенныя акадэміі імя Фрунзе і Генеральнага штаба. Удзельнік грамадзянскай вайны. У Вялікую Айчынную ваяваў на розных франтах. У ліпені 1944 г. на чале 692-га стралковага палка ўдзельнічаў у вызваленні Кобрына (полк атрымаў ганаровае найменне Кобрынскага). З 1963 г. у адстаўцы. Ганаровы грамадзянін Кобрына.

Падбярэзін Ілья Міхайлавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 237. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

Долготович, Б. Д. Подберезин Иван Михайлович / Б. Д. Долготович // Почётные граждане белорусских городов / Б. Д. Долготович. – Минск, 2008. – С. 132.

105 гадоў з дня нараджэння П. Ц. Паплаўскі

Паплаўскі Павел Цітавіч, радавы, нарадзіўся ў 1912 у в. Быстрыца. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Паплаўскі Павел Цітавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 122.

100 гадоў з дня нараджэння А. Д. Папроцкага

Папроцкі Андрэй Данілавіч, радавы, нарадзіўся ў 1917 у в. Дзямідаўшчына. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Папроцкі Андрэй Данілавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 122.

85 гадоў з дня нараджэння Т. А. Сакалюк

Сакалюк Таццяна Антонаўна нарадзілася 23 красавіка 1932 г. у в. Хідры. Працоўную дзейнасць пачала ў родным калгасе «Зара» ў 1951 г., дзе і працавала да 1982 г. З 1963 г. працавала аператарам на свінаферме. У 1970 г. была ўзнагароджана медалью “За доблестный труд”. У 1971 г. за дасягнутыя поспехі ў выкананні планаў вытворчасці і нарыхтовак прадуктаў жывёлагадоўлі Т. А. Сакалюк прысвоена званне Героя Сацыялістычнай Працы.

Выбіралася дэпутатам райсавета. Памерла ў 2009 г.

Адамович, А. Драгоценный сплав / А. Адамович // Земные звёзды : очерки о Героях Социалистического Труда Брестской области. - Минск, 1978. - С. 313-317.

Соколюк Татьяна Антоновна // Твои герои, Беларусь! Герои Социалистического Труда : биографический справочник. – Минск, 2014. – С. 207.

Сакалюк Таццяна Антонаўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 426. – (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен звездой Героя. Татьяна Антоновна Соколюк // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

Соколюк Татьяна Антоновна // Кобрынскі веснік. – 2009. – 4 лютага. – С. 7.

Кветкі для Героя // Кобрынскі веснік. – 2005. – 12 сакавіка. – С. 2.

Лачымаў, М. Шлях да пашаны / М. Лачымаў // Камуністычная праца. – 1971. – 25 мая.

Адамович, А. Драгоценный сплав / А. Адамович // Заря. – 1971. – 8 мая.

О свинарке колхоза «Заря» Т. А. Соколюк.

95 гадоў з дня нараджэння Т. І. Самцовай

Самцова Таццяна Іванаўна нарадзілася ў 1922 г. у в. Навіны Бярэзінскага раёна. Закончыла Брэсцкі настаўніцкі інстытут. У гады Вялікай Айчыннай вайны ў партызанскім атрадзе № 212 брыгады імя Караля. Працавала настаўніцай у сярэдніх школах Брэста, Беразіно, намеснікам дырэктара ў СШ № 5 г. Кобрына. Узнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны 2 ступені, медалямі “За боевые заслуги”, “За доблестный труд”. Званне “Заслужаны настаўнік” прысвоена ў 1976 г. Двойчы выбіралася дэпутатам райсавета. Памерла 24 красавіка 2003 г.

Самцова Таццяна Іванаўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 430 – (Вызначыліся працай).

Самцова Татьяна Ивановна – заслуженный учитель БССР // Кобрынскі веснік. – 2003. – 14 мая. - С. 4.

95 гадоў з дня нараджэння К. Д. Семянюк

Семянюк Кацярына Дзям’янаўна нарадзілася ў 1922 г. у в. Качышча Ельскага раёна Гомельскай вобласці. Закончыла Мазырскі настаўніцкі інстытут (1946). У гады вайны ў партызанскім атрадзе «Бальшавік». З 1946 г. працавала настаўніцай у няпоўнай сярэдняй школе в. Залессе, у 1946-1962 гг. завуч Залескай сярэдняй школы. У 1962-1985 гг. настаўніца ў СШ № 5 і СШ № 2 г. Кобрына. Узнагароджана ордэнам Айчыннай вайны II ступені. Званне “Заслужаны настаўнік” прысвоена ў 1970 г. Памерла 22 сакавіка 2013 г.

Семянюк Кацярына Дзям’янаўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. – 430. - (Вызначыліся працай).

Семенюк Екатерина Демьяновна // Кобрынскі веснік. – 2013. – 3 красавіка. – С. 2.

85 гадоў з дня нараджэння І. Г. Саўчука

Саўчук Іван Георгіевіч нарадзіўся ў 1932 г. у в. Ластаўкі. З 1951 г. па 1954 г. служыў у радах Савецкай арміі. Закончыў Пінскае вучылішча механізацыі і Мінскую школу машыністаў-экскаватаршчыкаў. У 1957 г. прымаў удзел у асваенні цалінных і абложных зямель у Казахстане. З 1958 г. па 1992 г. працаваў машыністам экскаватараў Кобрынскай машынна-меліярацыйнай станцыі Галоўпалессеводбуда. Узнагароджаны ордэнам Леніна (1971), іншымі ўзнагародамі.

Саўчук Іван Георгіевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 428. – (Вызначыліся працай).

Их доблестный труд отмечен орденом Ленина. Иван Георгиевич Савчук // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

110 гадоў з дня нараджэння В. С. Селівонік

Селівонік Васіліса Сямёнаўна (1907-1990) – дзеяч нацыянальна-вызваленчага руху ў Заходняй Беларусі. Нарадзілася 28 кастрычніка 1907 г. у в. Літвінкі Кобрынскага раёна. З 1915 г. сям'я была ў бежанстве ў Калужскай губерні. Там у 1919 г. закончыла 4 класы царкоўна-прыходскай школы. У 1921 г. сям'я вярнулася на радзіму. З 1928 г. член КСМЗБ, з 1931 г. – член КПЗБ. У ліпені 1931 г. выбрана намеснікам сакратара Кобрынскага падпольнага райкома КПЗБ. У 1933-1934 гг. вучылася ў Мінскай школе КПЗБ, пасля заканчэння якой працавала сакратаром Гродзенскага, пазней Пінскага акруговага камітэтаў КПЗБ. У красавіку 1936 г. арыштавана, у лютым 1937 г. асуджана да 10 гадоў зняволення. У верасні 1939 г. вярнулася ў в. Літвінкі, у кастрычніку была выбрана дэпутатам Народнага сходу Заходняй Беларусі ад Кобрынскага раёна. У 1940 г. пераехала на працу ў Жабінку. У Вялікую Айчынную вайну знаходзілася ў партызанскім атрадзе імя М. М. Чэрнака брыгады імя Сталіна Брэсцкага партызанскага злучэння, удзельніца партызанскай барацьбы на тэрыторыі Жабінкаўскага і Брэсцкага раёнаў. З красавіка 1943 г. сакратар антыфашысцкага камітэта па Жабінкаўскім раёне Брэсцкай вобласці.

Пасля вайны В. Селівонік на партыйнай і савецкай рабоце ў Брэсце. Аўтар успамінаў “В суровые годы подполья” (1958 г.), “Годы испытаний и мужества” (1973 г.). На доме, у якім жыла В. С. Селівонік, усталявана мемарыяльная дошка. Ганаровы грамадзянін г. Брэста (1969 г.). Памерла ў 1990 г.

Долготович, Б. Д. Селивоник Василиса Семёновна / Б. Д. Долготович // Почётные граждане белорусских городов / Б. Д. Долготович. – Минск, 2008. – С. 13.

Селівонік Васіліса Сямёнаўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 228-230.

105 гадоў з дня нараджэння З. Д. Скрашчука

Скрашчук Зіновій Данілавіч радавы, нарадзіўся ў 1912 у в. Дзівін. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Скрашчук Зіновій Данілавіч / Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 122.

65 гадоў з дня нараджэння М. У. Смяховіча

Смяховіч Мікалай Уладзіміравіч – педагог, кандыдат гістарычных навук, дацэнт. Нарадзіўся 18 студзеня 1952 г. у в. Дзівін у вялікай сялянскай сям'і. У цяжкія пасляваенныя гады атрымаць добрую адукацыю было вельмі складана. І таму для вясковага хлопчыка, якога з дзяцінства вабілі кнігі, накіраванне ў 1959 годзе на вучобу ў Дзівінскую школу-інтэрнат было сапраўдным шчасцем. Да 9-га класа Мікалай ужо дакладна вызначыўся з будучай прафесіяй - ён марыў быць гісторыкам. У 1970 годзе паступіў вучыцца ў Мінскі педагагічны інстытут. Атрымаўшы дыплом з адзнакай (1974), малады спецыяліст з 1974 па 1978 год працаваў у Пухавіцкім раёне дырэктарам Слабадской няпоўнай сярэдняй школы. Пасля заканчэння службы ў арміі з лістапада 1979 г. Мікалай Уладзіміравіч быў настаўнікам гісторыі 116-й сярэдняй школы г. Мінска. У 1980 годзе выбраны адказным сакратаром Фрунзенскай раеннай арганізацыі Дабраахвотнага таварыства аматараў кнігі БССР. На гэтай пасадзе шмат часу надаваў вывучэнню літаратуры, у першую чаргу гістарычнай. У 1985 годзе перайшоў на працу ў Мінскі каапературыўны тэхнікум, дзе выкладаў грамадскія дысцыпліны. З 1987 года М. Смяховіч працаваў на розных пасадах у БДПУ імя М. Танка. У 1992 годзе Мікалай Уладзіміравіч абараніў кандыдацкую дысертацыю па тэме «Работа дзяржаўных, палітычных і грамадскіх арганізацый Беларусі па жыццяўладкаванні і выхаванні дзяцей, якія засталіся без бацькоў (1943-1950 гг.)». М. Смяховіч плённа спалучаў выкладчыцкую і навуковую дзейнасць і ў верасні 1997 года за шэраг навуковых прац па гісторыі Беларусі стаў лаўрэатам прэміі БДПУ імя М. Танка. У 2002 годзе М. Смяховіч перайшоў на выкладчыцкую работу ў Інстытут парламентарызму і прадпрымальніцтва. З верасня 2005 года Мікалай Уладзіміравіч працуе ў Інстытуце гісторыі НАН Беларусі, дзе ўзначаліў аддзел гісторыі беларускай дзяржаўнасці, а ў 2006-м - цэнтр гісторыі індустрыяльнага грамадства.

Кандыдат гістарычных навук (1992 г.), дацэнт (1995 г.). Аўтар больш 100 навуковых прац, у тым ліку 6 манаграфій (5 у сааўтарстве). Сфера навуковых інтарэсаў: гісторыя беларускай дзяржаўнасці, сацыяльна-палітычная гісторыя Беларусі канца XVIII - пачатку XXI ст.ст., тэарэтыка-метадалагічныя праблемы гістарычнага пазнання.

Смехович, Н. В. Исторические истоки, этапы становления и развития белорусской государственности (теоретико-методологическое эссе) / Н. В. Смехович // Российские и славянские исследования: науч. сб. / Белорус. гос. ун–т.; А. П. Сальков, О. А. Яновский (отв. редакторы) [и др.]. – Минск, 2008. – Вып. 3. – С. 9-25.

Смяховіч, М. У. Нацыянальная ідэя беларусаў у XX стагоддзі : гістарычны аналіз праблемы / М. У. Смяховіч // Беларускі гістарычны часопіс. – 1998. - № 3. – С. 20-25.

Смяховіч, М. У. Узаемаадносіны самадзяржаўя з каталіцкай царквой на Беларусі / М. У. Смяховіч // Беларускі гістарычны часопіс. – 1995. - № 1. – С. 45-50.

Смяховіч Мікалай Уладзіміравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 441. – (Імі ганарацца землякі).

70 гадоў з дня нараджэння А. А. Стрэльчонка

Стрэльчонак Алег Анатольевіч (18.10.1947 г., Кобрын Брэсцкай вобласці - 05.03.2010 г.) – беларускі вучоны, хімік. Доктар хімічных навук (1983 г.). Акадэмік Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі (1994 г.; член-карэспандэнт з 1989 г.), доктар хімічных навук (1983 г.).

Нарадзіўся 18 кастрычніка 1947 г. у г. Кобрыне Брэсцкай вобласці. У 1970 году скончыў Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт імя У. І. Леніна і быў рэкамендаваны для паступлення ў аспірантуру. З 1970 па 1973 гг. праходзіў падрыхтоўку ў аспірантуры Інстытута арганічнай хіміі ім. Н. Д. Зялінскага АН СССР. У 1973 г. быў накіраваны на працу ў аддзел біяарганічнай хіміі Інстытута фізіка-арганічнай хіміі АН БССР. Пасля пераўтварэння аддзела ў Інстытут біяарганічнай хіміі ў 1974 г. Алег Анатольевіч працягнуў працу ў інстытуце, дзе ён прайшоў шлях ад малодшага навуковага супрацоўніка да дырэктара, ад кандыдата навук (1974 г.) да акадэміка (1994 г.). У 1973-1974 гг. старшы інжынер Інстытута фізіка-арганічнай хіміі АН БССР, у 1974-1979 гг. старшы інжынер, малодшы, старшы навуковы супрацоўнік, з 1979 г. загадчык лабараторыяй. З 1988 г. па 2000 г. А. А. Стрэльчонак з'яўляўся дырэктарам Інстытута біяарганічнай хіміі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі. У 2000-2010 гг. працаваў у Швецыі, кіраўнік даследаванняў і распрацовак фармацэўтычнай фірмы "Oasmia" (Швецыя).

А. А. Стрэльчонак меў рэдкую здольнасць прадбачання таго, што заўтра стане актуальным і будзе запатрабавана грамадствам. Навуковец здолеў выявіць новыя носьбіты біялагічнай інфармацыі. Даследаванні ў вобласці хіміі гармонаў і гарманальнай рэцэпцыі. Даследаваў структурную арганізацыю і заканамернасці функцыянавання мембранных сістэм пазнавання гармон-глікапратэінавых комплексаў. Вырашыў праблему стварэння комплексу сродкаў імунахімічнага мікрааналізу для ацэньвання функцыянальнага стану органаў і сістэм арганізма чалавека. Аўтар больш 180 навуковых прац, 35 вынаходстваў. Пад яго кіраўніцтвам 10 чалавек абаранілі кандыдацкія дысертацыі. Дзяржаўная прэмія БССР 1988 г. за

стварэнне навуковых асноў, распрацоўку тэхналогіі, арганізацыю вопытнай вытворчасці і ўкараненне ў практыку аховы здароўя радыядыягнастычных набораў.

Асноўныя працы:

1. Роль стероидсвязывающих гликопротеинов крови человека в передаче гормонального сигнала в клетке // Физиологический журнал СССР им. И. М. Сеченова. 1990. Т. 76, № 9.
2. Specific steroid-binding glycoproteins of human blood plasma: novel data on their structure and function // J. Steroid Biochem. 1990. Vol. 35, № 5.
3. О ранее неизвестном свойстве нормального иммуноглобулина М человека - способности специфически связывать тиреоидные гормоны // Доклады АН Беларуси. 1992. Т. 36. № 3-4.

Шматграннай і актыўнай была грамадская дзейнасць А. А. Стрэльчонка . Ён удзельнічаў у працы Камітэта па Дзяржаўных прэміях Рэспублікі Беларусь у галіне навукі і тэхнікі, Рэспубліканскай навуковай рады па праблемах прагназавання навукова-тэхнічнага прагрэсу пры камісіі Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, уваходзіў у склад рэдакцыйнай калегіі часопіса "«Известия НАН Беларуси», серыя «Химические науки».

У 2010 г. А. А. Стрэльчонак памёр.

Мешечко, Е. Н. Стрельчонок Олег Анатольевич / Е. Н. Мешечко // Путешествие по Беларуси. В краю Немана, Западного Буга и Припяти: путеводитель / Е. Н. Мешечко. - Брест, 2012.- С. 228.

Стральчонак Алег Анатольевіч // Беларуская энцыклапедыя : у 18 т. – Мінск, 2002. – Т. 15. - С. 198.

Стрельчёнок Олег Анатольевич // Республика Беларусь : энциклопедия : в 7 т. – Минск, 2008. – Т. 7. - С. 133.

Стрельчёнок Олег Анатольевич // Регионы Беларуси : в 7 т. Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 2. - С. 387.

Даты. Падзеі. Людзі. Стрэльчонак Алег Анатольевіч // Звязда. - 2013.- 18 кастрычніка. - С. 8.

1947 год - нарадзіўся (горад Кобрын) Алег Анатольевіч Стрэльчонак, беларускі вучоны.

Памяти учёного О. А. Стрельчёнок [Электронный ресурс] // Национальная академия наук Беларуси. – Режим доступа: http:// nasb. gov. by/rus/ members/ memoriam/strelchyonok.php. – Дата доступа: 06.02.2016.

105 гадоў з дня нараджэння С. Д. Страчука

Страчук Сцяпан Дзмітрыевіч нарадзіўся ў 1912 г. у в. Лушчыкі Кобрынскага раёна. У 1933 г. уступіў у арганізацыю КСМЗБ у роднай вёсцы, пазней выбраны яе сакратаром. Тры разы быў арыштаваны польскімі ўладамі, 2 месяцы правёў у турме. Пасля ўз’яднання Заходняй Беларусі з БССР (верасень 1939) старшыня часовага сельскага камітэта, са студзеня па 22 чэрвеня 1941 г. - старшыня сельсавета ў в. Жухаўцы. У Вялікую Айчынную вайну знаходзіўся на ваенна-будаўнічых работах у

савецкім тыле. З 1947 г. працаваў загадчыкам гандлёвага аддзела Кобрынскага райвыканкама, з 1951 г. і да выхаду на пенсію старшынёй калгаса. Памёр у 1988 г.

Страчук Сцяпан Дзмітрыевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 116. – (Удзельнікі рэвалюцыйных выступленняў на Кобрыншчыне (1921-1939).

70 гадоў з дня нараджэння У. І. Сухарава

Сухараў Уладзімір Іванавіч – прэзідэнт Асацыяцыі “Інтэртрэйнінг”, сустаршыня – выканаўчы дырэктар Міжнароднага форума “Сусветны вопыт і эканоміка Расіі”. З’яўляецца віце-прэзідэнтам англійскага Інстытута фінансавых аналізаў

Нарадзіўся 14 жніўня 1947 г. у Маскве. З 1991 г. актыўна ўдзельнічае ў жыцці Кобрына, падрыхтоўцы і правядзенні гарадскіх свят, праводзіць вялікую работу па прыцягненню інвестыцый для эканамічнага развіцця рэгіёна, яго прадпрыемстваў, устаноў. Прымаў актыўны ўдзел у арганізацыі і правядзенні ў 2005 г. Міжнароднага інвестыцыйнага Форума “Кобрын-Інвест”. У 2005 г. за вялікі асабісты ўклад у сацыяльна-эканамічнае развіццё Кобрыншчыны, умацаванне дзелавых і сяброўскіх сувязей двух братэрскіх народаў Беларусі і Расіі У. І. Сухараву прысвоена званне “Ганаровы грамадзянін Кобрынскага раёна”.

Долготович, Б. Д. Сухарев Владимир Иванович / Б. Д. Долготович // Почётные граждане белорусских городов / Б. Д. Долготович. - Минск, 2008. - С. 33.

Неповторимый колорит дружбы // Кобрынскі веснік. - 2007. - 25 ліпеня. - С. 1-2.

Москвич В. Сухарев – почетный гражданин Кобринского района.

Почётные граждане Кобринского района // Кобрынскі веснік. - 2005. - 24 жніўня. - С. 1.

О почетных гражданах Кобринского района П. Г. Коренчуке и В. И. Сухареве.

115 гадоў з дня нараджэння І. А. Тарасюка

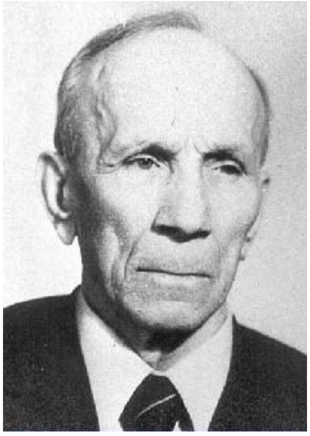

Тарасюк Іван Архіпавіч нарадзіўся ў 1902 г. у в. Шчытнікі Брэсцкага раёна. У 1918 г. добраахвотна ўступіў у Чырвоную армію. Удзельнічаў у баях пад Іжэўскам. У 1919-1920 гг. - тэлефаніст 243-га стралковага палка 27-й дывізіі. Прымаў удзел у баях супраць Калчака. У 1921 г. удзельнік савецка-польскай вайны, падаўлення мяцяжу ў Кранштаце.

Тарасюк Іван Архіпавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 87. – (Удзельнікі Кастрычніцкай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны).

95 гадоў з дня нараджэння І. В. Харытанюка

Харытанюк Іван Васільевіч нарадзіўся ў 1922 г. у в. Забава Кобрынскага раёна. З пачатку Вялікай Айчыннай вайны аказаўся на акупіраванай тэрыторыі. З

чэрвеня 1942 г. да ліпеня 1944 г. сувязны партызанскіх атрадаў імя Фрунзе і імя М. Чарнака. Удзельнічаў у вызваленні Брэсцкай вобласці ад фашысцкіх захопнікаў. Узнагароджаны медалямі.

Харытанюк Іван Васільевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 226. – (Змагаліся ў тыле ворага).

65 гадоў з дня нараджэння І. А. Чароты

Чарота Іван Аляксеевіч – беларускі літаратуразнавец, крытык, перакладчык. Член Саюза пісьменнікаў СССР, Беларусі (1985 г.), доктар філалагічных навук (1998 г.), прафесар (1999 г.). Акадэмік Сербскай акадэміі навук і мастацтваў, Міжнароднай славянскай акадэміі навук, адукацыі, мастацтваў і культуры, лаўрэат прэміі "За духоўнае адраджэнне" (2003 г.), Міжнароднай прэміі імя К. Астрожскага (Польшча, 1999 г.), прэміі Саюза пісьменнікаў Сербіі (2000 г.) і інш. Узнагароджаны ордэнам Прападобнага Сергія Раданежскага (2002 г.).

Нарадзіўся 16 верасня 1952 г. у в. Лышчыкі. Сярэднюю адукацыю атрымаў у СШ № 2 г. Кобрына. З 1969 г. па 1974 г. вучыўся на аддзяленні рускай мовы і літаратуры філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Пасля заканчэння яго працаваў настаўнікам у Паляцкішскай сярэдняй школе Воранаўскага раёна. З 1977 г. у Беларускім дзяржаўным універсітэце, выкладчык, старшы выкладчык, дацэнт, апошнім часам загадвае кафедрай славянскіх літаратур. Кандыдацкую дысертацыю абараніў у Ленінградзе ў 1987 г., доктарскую - «Беларуская літаратура XX стагоддзя і працэсы нацыянальнага самавызначэння» - у Мінску ў 1998 г. Кола навуковых інтарэсаў І. А. Чароты ўключае пытанні літаратуры і культуры славянскіх народаў. Вядучы югаславіст Беларусі. Больш за 10 гадоў узначальвае бюро секцыі мастацкага перакладу і літаратурных сувязяў Саюза беларускіх пісьменнікаў. Займаецца перакладам з сербскай, харвацкай, славенскай, македонскай, польскай і іншых моў на беларускую і рускую, а таксама з беларускай на сербскую. Актыўна выступае ў друку як літаратуразнавец, крытык, эсэіст, публіцыст. Аўтар звыш 250 навуковых, навукова-метадычных і літаратурных прац, сярод якіх «Беларуская савецкая літаратура за мяжой» (1988 г.), «Савецкая літаратура ў сувязях і ўзаемадзеяннях. Пачаткі параўнальнага і сістэмнага аналізу» (1989 г.) і інш. Аўтар «Анталогіі беларускай паэзіі», выдадзенай у 1993 г. у Югаславіі, укладальнік зборнікаў «Сербская паэзія» (1987 г.) і «Сербская Праваслаўная Царква» (1998 г.), выдадзеных у Мінску. Мае таксама больш за 600 друкаваных перакладаў. З'яўляецца сакратаром Біблейскай камісіі Беларускага экзархата Рускай праваслаўнай царквы і выканаўчым рэдактарам часопіса «Праваслаўе». Член рэдкалегій 6 перыядычных выданняў (2 замежных), навуковы кансультант Беларускай энцыклапедыі.

Чарота Иван.Алексеевич // Регионы Беларуси : в 7 т. Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 2. - С. 453.

Чарота Іван Аляксеевіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 444. – (Імі ганарацца землякі).

Іван Чарота // Літаратурная карта Берасцейшчыны. - Брэст, 2008. - С. 316-317.

Ляшук, В. Я. [Іван Чарота] / В. Я. Ляшук, Г. М. Снітко // Літаратура Берасцейшчыны / В. Я. Ляшук, Г. М. Снітко. - Брэст, 1999. - С. 368.

Чарота І. А. // Філалагічны факультэт (Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт) : даведкавае выданне. - Мінск, 1999. - С. 27.

Чарота, И. Дорожки памяти – дорожки радости / Иван Чарота // За мостом моего детства. - Минск, 2011. - С. 24-28.

Автор – о себе и своих корнях, своей деревне Лыщики Кобринского района.

Сабінавіч, М. Струны пявучыя душы беларускай / М. Сабінавіч // Полымя. – 2013. - № 6. – С. 169-171.

Чарота Іван Аляксеевіч - 60 гадоў з дня нараджэння // Новыя кнігі. - 2011. - № 9. - С. 13.

Шыбкоўская, К. Паліглот Іван Чарота / Кацярына Шыбкоўская // Беларусь. - 2010. - № 1. - С. 22-23.

Литературовед и переводчик : ими гордится Кобрин // Кобрин-информ. - 2009. - 17 сентября. - С. 26.

Рублевская, Л. Звёзды и кометы книжных полок / Людмила Рублевская // Советская Белоруссия. - 2009. - 13 декабря. - С. 12.

Среди рейтинга книг, вышедших в 2009 г., профессор И. Чарота назвал книгу сербского историка Д. Анджелковича «История Беларуси».

Чарота, И. «Ухо открывается», затем рот… / Иван Чарота // Рэспубліка. - 2009. - 1 снежня. - С. 4.

Чарота, И. Дорожки памяти – дорожки радости / И. Чарота // Советская Белоруссия. - 2009. - 12 сентября. - С. 21.

Чарота, І. "Інтэлігенцыя не ўзяла ад візіту таго, што павінна была і магла" : гутарка з І. Чарота, размаўляла В. Мядзведзева / І. Чарота // Звязда. - 2009. - 14 кастрычніка. - С. 7.

Чарота, И. "Сейчас у славян есть два выбора…/ И. Чарота // Рэспубліка. - 2007. - 24 мая.

Интервью с профессором И. Чарота.

Наумчик, Е. "Если уже начал служить слову…" : Наш земляк Иван Чарота о времени и о себе / Е. Наумчик // Вечерний Брест. - 2005. - 7-8 января. - С. 4.

Особенности национальной философии // Советская Белоруссия. - 2005. - 2 февраля. - С. 12-13.

Известные люди, в их числе зав. кафедрой славистики И. Чарота, об исторической философии Беларуси.

Цімафееў, А. "Ацэньваць не бяруся…" / А. Цімафееў // ЛіМ. - 2005. - 8 красавіка.

[І. Чарота] // Кобрынскі веснік. - 2005. - 3 верасня.

Высокая ўзнагарода земляку // Кобрынскі веснік. - 2004. - 14 студзеня. - С. 1.

Прафесар І. Чарота атрымаў прэмію "За духоўнае адраджэнне".

Иван Чарота: «Самое страшное сегодня – испытание бездумностью» // Белорусская нива. - 2004. - 20 января. - С. 4.

Чэмер, М. “Змяніць тое, што змяніць магу…” / М. Чэмер // Настаўніцкая газета. - 2004. - 10 лютага. - С. 4.

Прафесар И. Чарота атрымаў у 2003 г. прэмію “За духоўнае адраджэнне”

Падарунак роднаму гораду // Кобрынскі веснік. - 2003. - 2 жніўня.

Прафесар І. Чарота перадаў у дар шэраг кніг для бібліятэкі.

Высокая ўзнагарода // ЛіМ. - 2002. - 28 чэрвеня. - С. 3.

Патрыярх Маскоўскі і Усея Русі Алексій ІІ узнагароджаны Ордэнам Прападобнага Сергія Раданежскага ІІІ ступені пісьменніку і філолагу І. Чароце.

Кукос, Е. Во имя веры и дружбы / Е. Кукос // Кобрынскі веснік. - 2002. - 31 жніўня. - С. 3.

16 сентября исполнилось 50 лет нашему земляку-уроженцу д. Лыщики И. А. Чароте, доктору философских наук, профессору.

Чарота, І. “Калі мы ўсе разам ляцім…, і пакуль што не да зор” / Іван Чарота // ЛіМ. - 2002. - 30 жніўня. - С. 4-5.

Гутарка з прафесарам І. Чарота; да 50-годдзя пісьменніка.

Чарота, І. На якой мове лепш маліцца богу / І. Чарота // Воскресение. - 2002. № 11. - С. 5.

Гутарка з загадчыкам кафедры славянскай літаратуры БДУ І. Чаротам.

Шурховецкий, В. Иван Чарота: «Мои увлечения – это моя работа, а работа – мои увлечения» / В. Шуховецкий // Во славу Родины. - 2002. - 24 сентября, 25 сентября.

Сущук, А. Профессор Иван Чарота / А. Сущук // Кобрынскі веснік. - 2001. - 24 кастрычніка. - С. 2.

Сербы шануюць Чароту // ЛіМ. - 2000. - 3 лістапада.

85 гадоў з дня нараджэння І. П. Чэрніка

Чэрнік Ігар Паўлавіч нарадзіўся ў 1932 г. у в. Гарадзец. Заслужаны работнік культуры (1975 г.). Закончыў Гродзенскае педагагічнае вучылішча (1968 г.), Мінскі інстытут культуры (1983 г.). Працаваў мастацкім кіраўніком Антопальскага дзіцячага дома, кіраўніком фотагуртка і вакальнай групы Кобрынскага Дома піянераў, настаўнікам музыкі і спеваў СШ № 1 г. Кобрына, дырэктарам Кобрынскага раённага Дома культуры, дырэктарам Брэсцкага абласнога Дома народнай творчасці, мастацкім кіраўніком народнага хору настаўнікаў Камянецкага раённага Дома культуры, дырэктарам Чарнянскай дзіцячай музычнай школы, мастацкім кіраўніком народнага ансамбля народнай песні «Галасы Палесся» (г. Брэст), з 1997 г. хормайстар народнага хору «Колас» Гарадзецкага сельскага клуба.
За сваё жыццё Ігар Чэрнік стварыў пяць хораў - апроч “Коласа”, яшчэ хор хлопчыкаў у Антопалі, хор настаўнікаў у Камянцы, хор “Чарнічанка” ў Брэсцкім раёне і харавы калектыў “Галасы Палесся” ў самім Брэсце. . І хоць ён даўно ўжо на пенсіі, але працягвае займацца любімай справай.

Черник, И. Песни сердца : сборник вокально-хоровых произведений / Игорь Черник. – Брест : Альтернатива, 2007. – 24 с.

Чэрнік Ігар Паўлавіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 429. – (Вызначыліся працай).

100 гадоў з дня нараджэння М. П. Шаўчука

Шаўчук Мікалай Пятровіч, радавы, нарадзіўся ў 1917 у г. Кобрын. Узнагароджаны медалём «За ўдзел у абарончай вайне 1939 года».

Шаўчук Мікалай Пятровіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 122.

75 гадоў з дня нараджэння Г. М. Шутро

Шутро Ганна Мікалаеўна нарадзілася ў 1942 г. у в. Зарой Дзятлаўскага раёна. Заслужаны работнік прамысловасці (1999). Закончыла завочны Усесаюзны інстытут харчовай прамысловасці. Працавала дырэктарам Кобрынскага кансервавага завода. Узнагароджана ордэнам Дружбы народаў (1986 г.).

Шутро Ганна Мікалаеўна // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 429. – (Вызначыліся працай).

95 гадоў з дня нараджэння М. Ф. Якуніна

Якунін Мікалай Фёдаравіч нарадзіўся ў 1922 г. у в. Рабкінскі Завод Чырвонаслабодскага раёна, Мардовія. Закончыў 3-е Ленінградскае ваенна-пяхотнае вучылішча (1941 г.). У Вялікую Айчынную вайну да сакавіка 1943 г. на фронце, трапіў у палон, уцёк. З восені 1943 г. партызан, потым палітрук 3-й роты атрада імя Чапаева. У студзені-ліпені 1944 г. камісар партызанскага атрада імя Паставалава брыгады імя Чапаева. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, сярэбраным крыжам Польскай Народнай Рэспублікі «Virtuti Militari» («Ваеннай доблесці») II ступені, медалямі. Пасля вайны працаваў у Кобрынскім райкаме ЛКСМБ, у рачной гаспадарцы Кобрына, Брэста.

Якунін Мікалай Фёдаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 218. – (Змагаліся ў тыле ворага).

125 гадоў з дня нараджэння І. Ф. Яшчука

Яшчук Іван Фёдаравіч нарадзіўся ў 1892 г. у в. Навасёлкі. У 1915 г. мабілізаваны ў царскую армію, з 1917 г. у Чырвонай арміі. У другой палове 1930-х гадоў быў рэпрэсіраваны. У 1940 г. служыў у Малдавіі. У 1941-1945 гг. - на франтах Вялікай Айчыннай вайны. Удзельнічаў у абароне Севастопаля, вызваленні Крыма і краін Паўднёва-Усходняй Еўропы. Вайну закончыў у Венгрыі ў званні капітана. Узнагароджаны ордэнам Леніна, медалём «За абарону Севастопаля» і інш. Пасля вайны вярнуўся на радзіму. Памёр у 1948 г. у брэсцкім шпіталі. Пахаваны ў Брэсце.

Яшчук Іван Фёдаравіч // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. - С. 246. – (Яны прайшлі дарогамі вайны).

Юбілеі прадпрыемстваў, устаноў горада і раёна

Адкрытае акцыянернае таварыства “АСБ Беларусбанк” – 95 гадоў

ААТ "АСБ Беларусбанк" – універсальная фінансава-крэдытная ўстанова, якая прапануе сваім кліентам больш за 100 відаў банкаўскіх паслуг і прадуктаў, у тым ліку па разлікова-касавым абслугоўванні, крэдытаванню, дэпазітным аперацыям, лізінгу, факторынгу, інкасацыі, міжнародным і міжбанкавым разлікам, валютна-абменным і канверсійным аперацыям, аперацыям з банкаўскімі картамі, кансалтынгавыя і дэпазітарныя паслугі.

У г. Кобрыне і Кобрынскім раёне 22 структурных падраздзяленняў ААТ «АСБ Беларусбанк».

Беларусбанк – надёжный партнёр // Кобрин-информ. - 2012. - 5 января. - С. 13.

Мельник, Р. Путь созидания и побед / Роман Мельник // Кобрынскі веснік. – 2012. – 2 снежня. – С. 1-3.

90-летний юбилей ОАО «АСБ Беларусбанк».

Савчук, М. Всегда рядом / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2012. – 29 ноября. – С. 3.

Торжество, посвящённое 90-летию с момента образования Беларусбанка, прошло 23 ноября.

Ровнейко, И. В. Беларусбанк : новшества и приоритеты / И. Е. Ровнейко, [беседовала Светлана Веремеенко] // Кобрин-информ. - 2011. - 13 января. - С. 1, 2.

О новых услугах банка – директор филиала № 113 ОАО «АСБ Беларусбанк».

Банк с электронной очередью // Заря. - 2009. - 29 сентября. - С. 2.

В Кобрине состоялось торжественное открытие филиала «Беларусбанк».

Васюк, Н. Визит высоких гостей / Наталья Васюк // Кобрин-информ. - 2009. - 29 октября. - С. 2.

В Кобрине состоялось торжественное открытие филиала «Беларусбанк» и расширенное заседание правления Национального банка Республики Беларусь.

Мельнік, Р. Забяспечыць высокі рост нацыянальнай эканомікі / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2009. - 28 кастрычніка. - С. 1, 2.

23 кастрычніка ў Кобрыне адбылося выязное пашыранае пасяджэнне праўлення Нацыянальнага Банка Рэспублікі Беларусь і ўрачыстае адкрыццё новага будынка Кобрынскага філіяла ААБ “Беларусбанк”.

Будет новый банк // Заря. - 2008. - 15 ноября. - С. 2.

12 ноября. состоялась закладка фундамента нового помещения филиала № 13 "Беларусбанка".

Васюк, Н. Монеты для "Беларусбанка" / Наталья Васюк // Кобрин-информ. - 2008. - 20 ноября. - С. 2.

Состоялась закладка нового здания Кобринского отделения "Беларусбанка".

Мельнік, Р. У банка будзе новы будынак / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. 2008. - 19 лістапада. - С. 2.

Беларусбанк 1922-2007 // Кобрин-информ. - 2007. - 20 декабря. - С. 3.

Беларусбанку – 85 лет.

Васюк, Н. Кредит успеха / Наталья Васюк // Кобрин-информ. - 2007. - 20 сентября. - С. 2.

Раўнейка, І. "Беларусбанк" заўсёды побач / І. Раўнейка // Кобрынскі веснік. - 2007. - 11 жніўня.

Мельнік, Р. Эканоміць час – патрэба сучаснага жыцця / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2006. - 6 снежня. - С. 2.

Вытворчае ўнітарнае прадпрыемства "Брэсцкія традыцыі" (Кобрынскі мясакамбінат) - 20 гадоў

Кобрынскі мясакамбінат заснаваны ў 1997 г. Абсталяванне прадпрыемства

дазваляе перапрацоўваць айчынную сыравіну, забяспечваць якасную комплексную перапрацоўку мяса. Асноўная прадукцыя: каўбасы паўвэнджаныя, варана-вэнджаныя, вараныя, сыравэнджаныя, паштэты, паўфабрыкаты, марынованы шашлык у вядзерцах, фарш, пельмені. Налічваецца больш як 250 найменняў апетытнай прадукцыі, якую добра ведаюць не толькі айчынныя, але і замежныя спажыўцы. Асноўны акцэнт робіцца на прасоўванне тавараў на ўнутраным рынку. Перш за ўсё прадукцыю Кобрынскага мясакамбіната вызначае высокая якасць. Менавіта ў гэтым сакрэт пасняховага канкурыравання. У свой час ААТ "Кобрынскі мясакамбінат" – лаўрэат прэміі ўрада Рэспублікі Беларусь у галіне якасці, лаўрэат прэміі Брэсцкага аблвыканкама ў галіне якасці, пераможца конкурсаў "Лепшая прадукцыя года", "Густ", "Лепшыя тавары Рэспублікі Беларусь", рэспубліканскай акцыі "Алімпійская якасць"; узнагароджаны дыпломам за актыўны ўдзел у гандлёва-эканамічным супрацоўніцтве Беларусі і Расіі. Кобрынскі мясакамбінат - гэта сучасная, высокатэхналагічная вытворчасць. І каб крочыць у нагу з часам, тут рэгулярна праводзяцца мерапрыемствы па абнаўленню матэрыяльна-тэхнічнай базы. На вытворчасці ўкаранёны і дзейнічаюць сістэмы менеджменту якасці, а таксама сістэма менеджменту бяспекі харчовых прадуктаў, якія прызваны праводзіць маніторынг усіх аспектаў вытворчасці ад першага і да апошняга цыклу.

27 лістапада 2012 г. Кобрынскі мясакамбінат быў далучаны да ААТ "Брэсцкі мясакамбінат" і стаў філіялам аднаго з буйнейшых прадпрыемстваў мясаперапрацоўчай прамысловасці Рэспублікі Беларусь. З 2016 года - вытворчае ўнітарнае прадпрыемства "Брэсцкія традыцыі".

Кобрынскі мясакамбінат // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раена. - Мінск, 2002. - С. 410. – (З гісторыі прадпрыемстваў Кобрына).

ОАО "Кобринский мясокомбинат" // Брестчина, устремлённая в будущее. - Брест, 2009. - С. 271.

Дубина, Л. Секрет успеха "Брестских традиций" / Людмила Дубина // Кобрынскі веснік. - 2016. - 16 сакавіка. - С. 2.

Лесік, І. Каб тавар радаваў пакупнікоў / Ірына Лесік // Кобрынскі веснік. - 2013.- 16 лістапада. - С. 2.

Цодов, М. М. Объединение - путь к успеху / Михаил Михайлович Цодов // Кобрин-информ. - 2013. - 21 марта. - С. 2.

О том, какие задачи стоят перед филиалом ОАО "Брестский мясокомбинат", бывшим Кобринским мясокомбинатом, рассказывает директор филиала М. М. Цодов.

Васюк, Н. В компании с Боной Сфорцей / Наталья Васюк // Вечерний Брест. – 2012. – 24 февраля. – С. 6.

Кобринскому мясокомбинату – 15 лет.

Подарок к юбилею // Кобрин-информ. - 2012. - 31 мая. - С. 2.

Савчук, М. Достойная продукция - достойная награда / М. Савчук // Кобрин-информ. - 2012. - 26 января. - С. 3.

ОАО "Кобринский мясокомбинат" стал лауреатом в конкурсе "Лучшие товары Республики Беларусь" в 2011 г.

Савчук, М. Наши товары – лучшие / М. Савчук // Кобрин-информ. - 2012. - 26 января. - С. 3.

Лучшими белорусскими товарами признана продукция 4 предприятий Кобринщины, среди которых мясокомбинат.

Федаровіч, І. Новыя якасці далікатэснай прадукцыі / І. Федаровіч // Кобрынскі веснік. - 2012. - 21 студзеня. - С. 1.

Кобрынскі мясакамбінат атрымаў Гран-пры ў конкурсе "Лепшая прадукцыя года - 2011".

Волков, С. Магазин с ностальгией / Сергей Волков // Заря. - 2011. - 15 марта.

Кобринский мясокомбинат открыл новый продовольственный магазин.

Информ-курьер // Кобрынскі веснік. - 2011. - 23 ліпеня. - С. 1.

На ОАО «Кобринский мясокомбинат» новинкой стала серия шашлыков в маринаде.

Інформ-курьер // Кобрынскі веснік. - 2011. - 5 лютага. - С. 1.

ОАО "Кобринский мясокомбинат" открыл 4-й фирменный магазин.

Кобринская колбаса – продукт года // Вечерний Брест. - 2011. - 17 декабря. - С. 1.

Кобринский мясокомбинат - первый // Кобрынскі веснік. - 2011. - 3 февраля. - С. 2.

По итогам конкурса по охране труда ОАО “Кобринский мясокомбинат” занял 1-е место.

Кобринский мясокомбинат снова покорил вершины // Кобрин-информ. - 2011. - 15 декабря. - С. 2.

Курец, А. И колбаски – пальчики оближешь. По доступной цене / Александр Курец // Белорусская нива. - 2011. - 25 августа. - С. 5.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» радует покупателей новыми видами продукции, выпускаемой по старинным рецептам.

Мельнік, Р. Кобрынскія каўбасы ведаюць і ў Расіі / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2011. - 17 жніўня. - С. 2.

Мельнік, Р. Курс на высокую якасць / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2011. - 12 студзеня. - С. 1, 2.

Аб поспехах ААТ “Кобрынскі мясакамбінат”.

Мощик, С. Спрос на птицу и сыр / Сергей Мощик // Вечерний Брест. - 2011. - 10 ноября. - С. 2.

Продукция Кобринского мясокомбината пользовалась популярностью на ярмарке в Бресте.

ОАО “Кобринский мясокомбинат” // Заря. - 2011. - 1 марта. - С. 8.

Информация о результатах финансово-хозяйственной деятельности мясокомбината.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» снова впереди // Кобрин-информ. - 2011. - 7 июля. - С. 3.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» получил сертификат на право маркировки знаком «Натуральный продукт».

Орлова, И. В современных марках – качество традиций / Ирина Орлова // Народная газета. - 2011. - 27 верасня.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» представил продукцию под новым брендом - «Бона».

Савчук, М. “Вкусная компания” / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2011. - 17 ноября. - С. 3.

Свирид, К. Н. Жить нужно со вкусом / К. Н. Свирид, [беседовала Алла Иванова] // Советская Белоруссия. - 2011. - 19 апреля. - С. 13.

Продукция Кобринского мясокомбината широко известна.

Шевко, А. Оценки только по вкусу / Александр Шевко // Белорусская нива. - 2011. - 10 июня.

` Кобринский мясокомбинат будет бороться за звание лучший на республиканском конкурсе-дегустации «ГУСТ-2011».

Впервые в Беларуси – колбаса «Охотничья» // Кобрин-информ. - 2010. - 4 февраля. - С. 2.

Жук, Е. Из Кобрина в Одинцово / Е. Жук // Вечерний Брест. - 2010. - 6 апреля. - С. 3.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» начнёт поставку мяса для гамбургеров в российский город.

Магдысюк, С. Едем на шашлыки с продукцией Кобринского мясокомбината / Сергей Магдысюк // Заря. - 2010. - 19 июня. - С. 8.

Мясны інтарэс // Народная трыбуна. - 2010. - 10 красавіка. - С. 3.

Нашы ў Маскве // Народная трыбуна. - 2010. - 25 верасня. - С. 1.

На выставе-кірмашу сваю прадукцыю дэманстрыраваў Кобрынскі мясакамбінат.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» - победитель // Кобрин-информ. - 2010. - 23 декабря. - С. 2.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» награждён дипломом в конкурсе «Лучшая продукция года».

От традиций до экзотики // Заря. - 2010. - 20 марта. - С. 8.

Приглашаем на дегустацию кобринских колбас // Кобрин-информ. - 2010. - 25 марта. - С. 2.

Рекуц, С. Месторождение вкуса / Сергей Рекуц // Заря. - 2010. - 28 декабря. - С. 11.

Один из самых высокотехнологичных мясокомбинатов страны – Кобринский.

Сумар, К. К новому качеству жизни / Константин Сумар // Экономика Беларуси. - 2010. - № 4. - С. 56-58.

На Кобринском мясокомбинате прошли работы по реконструкции и технологическому перевооружению, замене устаревшего оборудования на новое.

Деликатесы от Кобринского мясокомбината // Кобрин-информ. - 2009. - 24 сентября. - С. 4.

Диплом за шоколадную колбасу // Заря. - 2009. - 16 июня. - С. 2.

На республиканском конкурсе «ГУСТ» Кобринский мясокомбинат был удостоен победного диплома за сырокопчёную колбасу с шоколадом «Миланская».

«Кобринская свиная с …» покорит покупателей республики // Кобрин-информ. - 2009. - 16 апреля. - С. 3.

Креатив от ОАО "Кобринский мясокомбинат" // Кобрин-информ. - 2009. - 19 февраля. - С. 2.

Магдысюк, С. Потянуло на сладенькое / Сергей Магдысюк // Заря. - 2009. - 14 апреля.

Кобринский мясокомбинат освоил выпуск колбас с шоколадом.

Магдысюк, С. Страусиная … колбаса / Сергей Магдысюк // Заря. - 2009. - 6 июня. - С. 1.

«Миланская с шоколадом» покорила кобринчан // Кобрин-информ. - 2009. - 12 ноября. - С. 3.

Мощик, С. Шоколадная колбаса из Кобрина / Сергей Мощик // Вечерний Брест. - 2009. - 10 апреля. - С. 2.

Муха, Ф. Сначала шоколадная, теперь – страусиная / Фёдор Муха // Рэспубліка. - 2009. - 2 чэрвеня. - С. 3.

На Кобринском мясокомбинате разработана технология производства колбасы из мяса и яиц страуса.

Мясные эксперименты // Заря. - 2009. - 8 мая. - С. 2.

Кобринский мясокомбинат расширил ассортимент выпуска варёных колбас.

Наумова, Н. А. Здоровье и радость нашим детям подарит ОАО «Кобринский мясокомбинат» новинкой – сосиски «Витаминки» // Кобрин-информ. - 2009. - 2 июля. - С. 3.

Несовместимое // Советская Белоруссия. - 2009. - 10 апреля. - С.1 ; Звязда. - 2009. - 10 красавіка. - С. 1.

Кобринский мясокомбинат начал выпуск сырокопчёной колбасы “Миланская” с добавлением шоколада.

Покупайте колбасу с шоколадом // Кобрин-информ. - 2009. - 2 апреля. - С. 2.

Кобринский мясокомбинат первым в Брестской области произвёл колбасу “Миланская с шоколадом”.

Продукция Кобринского мясокомбината снова лучшая // Кобрин-информ. - 2009. - 12 июня. - С. 4.

Кобринский мясокомбинат в центре внимания “ПРОДЭКСПО-2008” // Кобрин-информ. - 2008. - 6 ноября. - С. 3.

Впервые ОАО «Кобринский мясокомбинат» принял участие в 14-й международной специализированной выставке-ярмарке.

Наумова, Н. А. Кобринский мясокомбинат – спонсор праздника / Н. А. Наумова // Кобрин-информ. - 2008. - 24 июля. - С. 2.

Пай, Д. Вкусные традиции и «олимпийское качество / Дмитрий Пай // Вечерний Брест. - 2008. - 17 июня. - С. 5.

Ткачук, К. Кобринский мясокомбинат: для вас – мясопродукты высший класс / Кристина Ткачук // Заря. - 2008. - 30 октября. - С. 6.

Чернушенко, В. Вкуснейшие колбасы «Суджук» и «Бастурма»: высокая марка / Виктор Чернушенко // Народная газета. - 2008. - 29 ліпеня. - С. 8.

Белов, Д. Ещё один фирменный от мясокомбината / Дмитрий Белов // Кобрынскі веснік. - 2007. - 4 августа. - С. 2.

Открылся новый фирменный магазин Кобринского мясокомбината «Кобринские колбасы».

Савчук, М. Полтора года на обновление / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2007. - 9 августа. - С. 2.

Тарасюк, Д. Гостинец из Кобрина / Д. Тарасюк, [беседовал Ф. Муха] // Рэспубліка. - 2007. - 27 снежня. - С. 2.

Интервью с директором мясокомбината.

Чёткие ориентиры // Кобрынскі веснік. - 2007. - 17 лістапада. - С. 3.

Продукция Кобринского мясокомбината хорошо известна и востребованна.

Шеламова, Т. Деликатесы, на праздничный стол! / Т. Шеламова // Вечерний Брест. - 2007. - 28 декабря. - С. 1.

Белорусские кулинарные рецепты составляют основу продукции Кобринского мясокомбината.

Кобринские деликатесы на каждом столе // Кобрин-информ. - 2006. - 2 марта. - С. 6.

Кобринский мясокомбинат в числе победителей // Кобрынскі веснік. - 2006. - 18 сакавіка. - С. 2.

Кряквин, А. Пять колец качества / А. Кряквин // Вечерний Брест. - 2006. - 17 марта. - С. 4.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» победил в республиканской акции «Олимпийское качество».

Павловский, Б. Изысканный вкус и оптимальная цена выгодно отличает продукцию Кобринского мясокомбината / Б. Павловский // Вечерний Брест. - 2006. - 18 августа. - С. 6.

Пянко, А. Импульс «Зелёной недели» / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2006. - 28 студзеня. - С. 1.

Кобринский мясокомбинат на знаменитой ярмарке в Берлине.

Сацук, А. Деликатесы к празднику / Алексей Сацук // Кобрынскі веснік. - 2006. - 1 студзеня. - С. 2.

ОАО «Кобринский мясокомбинат» в 2005 г.

Авторитет марки растёт // Кобрынскі веснік. - 2005. - 30 лістапада.

Берлин зажигает "зелёный свет"// Заря. - 2005. - 18 января. - С. 1.

Кобринский мясокомбинат примет участие на знаменитой ярмарке в Берлине «Зелёная неделя».

Лауреаты конкурса на соискание премии правительства Республики Беларусь на достижения в области качества // Нацыянальная эканамічная газета. - 2005. - 6 декабря.

Среди других - ОАО «Кобринский мясокомбинат».

Премиями отмечены кобринчане // Кобрынскі веснік. - 2005. - 7 снежня.

Кобринский мясокомбинат удостоен премии за внедрение высокоэффективных методов управления качества.

Савчук, М. Крутой подъём к успеху / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2005. - 17 ноября. - С. 2.

Хільчук, М. Калектыў, які знайшоў месца ў новай рэчаіснасці / Марыя Хільчук // Звязда. - 2005. - 30 верасня. - С. 7.

Савчук, М. Деликатесы по-кобрински / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2004. - 1 апреля. - С. 1.

Шугай, А. У мясакомбината свой фирменный / А. Шугай // Кобрынскі веснік. - 2003. - 19 лютага. - С. 3.

Пянко, А. На пачатку шляху / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2000. - 18 лістапада. - С. 2.

Пянко, А. Камбінат працуе, камбінат будуецца / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 1998. - 1 студзеня. - С. 3.

Кукса, И. Посоревнуемся с Европой / И. Кукса // Заря. - 1997. - 20 мая. - С. 1.

В Кобрине начал работу новый мясокомбинат.

Полигон западных технологий // Вечерний Брест. - 1997. - 16 мая. -С. 1.

Сацук, А. Кобрынскі мясакамбінат уступіў у строй / А. Сацук // Кобрынскі веснік. - 1997. - 21 мая. - С. 1.

Сидюк, Т. Лучшая рыба – это колбаса кобринская / Т. Сидюк // Вечерний Брест. - 1997. - 19 сентября. - С. 2.

Адкрытае акцыянернае таварыства «Кобрынская птушкафабрыка» - 55 гадоў

Кобрынская птушкафабрыка - адна са старэйшых птушкагадоўчых прадпрыемстваў Рэспублікі Беларусь, даволі вядомая на абшарах былога Савецкага Саюза. Заснавана 1 снежня 1962 г. на базе інкубацыйна-племянной станцыі і калгаса «Расія». З 1969 г. у складзе Баранавіцкага вытворчага аб’яднання, з 1993 г. у падпарадкаванні рэспубліканскага аб’яднання «Белптушкапрам». Асноўныя кірункі дзейнасці птушкафабрыкі - вытворчасць і рэалізацыя яек, мяса птушкі, яечнага меланжу і бялку, каўбасных вырабаў, паўфабрыкатаў і кансерваў з мяса птушкі, вытворчасць травяной мукі, сухіх бялковых кармоў. Цэхі: сартаванне яек, паглыбленай перапрацоўкі мяса птушкі, забою птушкі, вытворчасці яечнага меланжу і бялку, сухіх кармоў. Рынкамі збыту прадукцыі птушкафабрыкі з’яўляюцца прадпрыемствы дзяржаўнага і фірменнага гандлю, грамадскага харчавання, бюджэтныя арганізацыі Брэсцкай вобласці і Беларусі. Мае фірменныя магазіны, свой машынна-трактарны парк. У 2001 г. да фабрыкі далучылі сельскія гаспадаркі “1 Мая” і “Патрыкі”, што значна пашырыла ўласныя сельскагаспадарчыя ўгоддзі птушкафабрыкі. З 17 снежня 2001 г. птушкафабрыка “Кобрынская” перайменавана ў РУСВП “Кобрынская птушкафабрыка”. З 22 лютага 2005 г. РУСВП “Кобрынская птушкафабрыка” пераўтворана ў адкрытае акцыянернае таварыства. У 2011 г. ААТ “Кобрынская птушкафабрыка” далучана да ААТ “Баранавіцкая птушкафабрыка”. У 2015 г. у адносінах да птушкафабрыкі эканамічны суд вобласці адкрыў конкурсную вытворчасць па справе пра банкруцтва, але гэта не стала прыгаворам для прадпрыемства. Сёння птушкафабрыка працуе ва ўмовах фінансавага аздараўлення, выйшла на рэкордную прадукцыйнасць за ўсю гісторыю прадпрыемства – 300 тысяч яек у суткі.

Птушкафабрыка “Кобрынская” // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск, 2002.- С. 409.

Шевко, А. Банкротство - еще не приговор / Александр Шевко // Сельская газета. - 2016. - 29 сентября. - С. 4.

Работа Кобринской птицефабрики в период финансового оздоровления.

Жук, Е. Крах "птичьего" производства / Елена Жук // Вечерний Брест. - 2015. - 6 марта. - С. 2.

В отношении птицефабрики экономический суд области открыл конкурсное производство по делу о банкротстве.

Рекуц, С. Птицефабрика "несется" на столичный рынок / Сергей Рекуц ; фото Валерия Короля // Заря. - 2013. - 25 июля. - С. 6.

ОАО "Кобринская птицефабрика" успешно теснит конкурентов на минском рынке за счет высокой рентабельности яиц.

Жук, Е. Революция для несушек / Е. Жук // Вечерний Брест. - 2012. - 22 февраля. - С. 13.

Кобринская птицефабрика на новом этапе развития.

Кондрашук, Н. Кобринской птицефабрике - 50 / Н. Кондрашук // Кобрин-информ. - 2012. - 6 декабря. - С. 2.

Максимчик, А. Шансы на оздоровление и стабильность / А. Максимчик // Кобрынскі веснік. - 2012. - 22 лютага. - С. 1 ; Кобрин-информ. - 2012. - 23 февраля. - С. 4

Місюк, Д. Птушкафабрыка: за крок да холдынга / Д. Місюк // Кобрынскі веснік. - 2012. - 11 лютага. - С. 1, 2.

На базе Кобрынскай і Баранавіцкай птушкафабрык будзе створаны холдынг.

Сергеев, И. Не на птичьих правах / И. Сергеев // Заря. - 2012. - 23 февраля. - С. 2.

Завершилось объединение Кобринской птицефабрики с барановичским предприятием.

Сідарук, І. Алгарытм поспеху / І. Сідарук // Кобрынскі веснік. - 2012. - 1 снежня. - С. 4.

Кобрынскай птушкафабрыцы – 50 гадоў.

Сідарук, І. Вяртаецца былая слава / І. Сідарук // Кобрынскі веснік. - 2012. - 17 лістапада. - С. 3.

ААТ "Кобрынская птушкафабрыка" наладзіла стабільную і паспяховую дзейнасць.

Інфармкур’ер: мясцовыя навіны // Кобрынскі веснік. - 2011. - 17 снежня. - С. 1.

ААТ “Кобрынская птушкафабрыка” далучана да ААТ “Баранавіцкая птушка-фабрыка”.

ОАО «Кобринская птицефабрика» : бухгалтерский баланс на 1 января 2011 года : [актив, баланс, отчёт о прибылях и убытках] // Заря. - 2011. - 31 марта. - С. 2.

Савчук, М. Сколько проблем в миллионе яиц? / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2011. - 8 декабря. - С. 2.

О том, как Кобринская птицефабрика выходит из кризиса.

Курец, А. Совершенству не бывает предела / Александр Курец // Белорусская нива. - 2010. - 21 августа. - С. 5.

Сергута, Д. М. Сколько проблем в миллионе яиц / Д. М. Сергута, [записала Маргарита Савчук] // Кобрин-информ. - 2010. - 30 сентября. - С. 2.

Интервью с новым руководителем Кобринской птицефабрики.

Сыцін, А. На новы ўзровень развіцця / Аляксандр Сыцін // Кобрынскі веснік. - 2010. - 11 верасня. - С. 3.

Белуга, В. Не курицей единой / Вячеслав Белуга // Рэспубліка. - 2009. - 23 красавіка. - С. 4.

Больше витаминов // Заря. - 2009. - 12 февраля. - С. 2.

Кобринская птицефабрика планирует наладить выпуск яиц, обогащённых витаминами.

“Гусиный проект” работает // Заря. - 2009. - 19 мая. - С. 2.

Кобринская птицефабрика наращивает производство гусиного мяса.

Кобрынская птушкафабрыка // Звязда. - 2009. - 16 мая. - С. 3.

Кобрынская птушкафабрыка наладзіла выпуск гусінага мяса.

Муха, Ф. Гусь по-кобрински / Федор Муха // Рэспубліка. - 2009. - 17 лютага. - С. 5.

Гусиное мясо начала производить Кобринская птицефабрика.

Строцкая, Г. Яйца кобринских несушек "личиком" не вышли? / Галина Строцкая // Беларускі час. - 2008. - 31 октября. - С. 5.

Кобринская птицефабрика угодила в чёрный список Россельхознадзора.

Максимчик, А. На конвейере – витаминные гранулы / Алексей Максимчик // Кобрынскі веснік. - 2007. - 6 чэрвеня. - С. 2.

Кормовая база птицефабрики.

Пянко, А. Ферма для гуся / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2007. - 14 красавіка. - С. 2.

На Кобринской птицефабрике появилась гусиная ферма.

Пянко, А. Главное направление – техперевооружение / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2006. - 18 лістапада. - С. 2.

Пянко, А. Каждый год приносит доход / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2005. - 19 лістапада. - С. 2.

Пянко, А. Системный подход – весомый доход / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2005. - 16 ліпеня.

Савчук, М. Необычные свойства обычных яиц / Маргарита Савчук // Кобринформ. - 2005. - 13 января. - С. 2.

Новая продукция Кобринской птицефабрики – пищевые йодоселеносодержащие куриные яйца.

Муха, Ф. Не золотые, но не простые яйца несут куры на Кобринской птицефабрике / Федор Муха // Рэспубліка. - 2004. - 9 снежня. - С. 2.

Пянко, А. Курс на тэхнічнае пераўзбраенне / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2004. - 9 кастрычніка. - С. 2.

Савчук, М. Под крылом птицефабрики / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2004. - 18 ноября. - С. 2.

Сацук, А. Одна из лучших в республике / Алексей Сацук // Кобрынскі веснік. - 2004. - 31 студзеня. - С. 1, 2.

Коллектив птицефабрика по итогам 2003 г. награжден Почетной грамотой республиканского объединения «Белптицепром».

Где купить птицу? // Хозяин. - 2003. - № 3. - С. 33.

Кобринская птицефабрика, контактные телефоны.

Мельник. Р. Не сдать позиций / Роман Мельник // Кобрынскі веснік. - 2003. - 23 жніўня. - С. 3.

Максімчык, А. Добрае кармленне – прадукцыі прыбаўленне / Аляксей Максімчык // Кобрынскі веснік. - 2002. - 11 верасня. - С. 2.

Максімчык, А. З уласных крыніц / А. Максімчык // Кобрынскі веснік. - 2002.- 10 жніўня.

Корманарыхтоўка птушкафабрыкі.

Пушчанскі, А. З фабрычнай маркай / А. Пушчанскі // Кобрынскі веснік. - 2002. - 16 лістапада. - С. 2.

Пянко, А. Главное - интересы людей / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2002. - 7 снежня. - С. 3.

1 декабря исполнилось 40 лет птицефабрике.

Пянко, А. Ураджай будучы – клопат сённяшні / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2002. - 17 ліпеня. - С. 3.

Сацук, А. Кабрынчане дзеляцца вопытам / Аляксей Сацук // Кобрынскі веснік. - 2002. - 14 жніўня.

Семінар-нарада рэспубліканскага аб'яднання "Белптушкапрам" на базе ААТ "Кобрынская птушкафабрыка".

Пянко, А. Інтэнсіфікацыя плюс ашчаднасць / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2001. - 14 сакавіка.

Сацук, А. Пакуль падлічваем затраты / Аляксей Сацук // Кобрынскі веснік. - 2001. - 18 красавіка.

Да ААТ "Кобрынская птушкафабрыка" далучыліся гаспадаркі – аграфірма "Патрыкі" і калгас "1-е Мая".

Пянко, А. Лідары ў рэспубліцы / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2000. - 2 снежня. - С. 1.

Кобрынская птушкафабрыка ўтрымоўвае першынство сярод птушкафабрык рэспублікі па прадуктыўнасці курэй-нясушак.

Пянко, А. У дакладным тэхналагічным рэжыме / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2000. - 16 лютага. - С. 2.

Пянко, А. На трывалым падмурку руплівасці / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 1999. - 27 лістапада. - С. 2.

Пянко, А. На патоку – гранулы / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 1998. - 13 чэрвеня. - С. 2.

Язубец, Н. «Наша задача – добиться стабильных результатов» / Н. Язубец // Кобрынскі веснік. - 1998. - 10 чэрвеня. - С. 1, 2.

Интервью с директором Кобринской птицефабрики.

Сацук, А. Патрабаванне часу – дысцыпліна вытворчасці / Аляксей Сацук // Кобрынскі веснік. - 1996. - 10 красавіка. - С. 2.

Гутарка з дырэктарам птушкафабрыкі А. А. Краўчуком.

Сацук, А. Дзейнічае новы цэх / Аляксей Сацук // Кобрынскі веснік. - 1994. - 6 красавіка. - С. 3.

На птушкафабрыцы дзейнічае цэх паглыбленай перапрацоўкі мяса.

Кукса, И. Снесла курочка яичко / И. Кукса // Заря. - 1993. - 21 декабря. - С. 2.

Знаёмцеся : 30-гадовы юбіляр – Кобрынская птушкафабрыка // Кобрынскі веснік. - 1992. - 2 снежня. - С. 3.

Кобринской птицефабрике – 30 лет // Заря. - 1992. - 20 февраля.

Сацук, А. Запрашае "Жар-птушка" / Аляксей Сацук // Кобрынскі веснік. - 1992. - 27 мая. - С. 1.

Адкрыўся фірменны магазін Кобрынскай птушкафабрыкі.

Сілюк, Я. Новыя задачы – пад сілу / Я. Сілюк // Камуністычная праца. - 1985. - 24 снежня.

Задачы птушкафабрыкі ў надыходзячым 1986 годзе.

Слуцкая, Т. Яны апярэджваюць час / Т. Слуцкая // Камуністычная праца. - 1983. - 22 снежня.

Бойка, У. Кроўная справа кожнага / У. Бойка // Камуністычная праца. - 1982. - 29 чэрвеня.

Пшанічная, Г. Поспехі птушкаводаў / Г. Пшанічная // Камуністычная праца. - 1980. - 14 жніўня.

Шахлевіч, С. Дзяржаўны план – закон / С. Шахлевіч // Камуністычная праца. - 1980. - 17 красавіка.

Шахлевіч, С. Удасканальваючы метады работы / С. Шахлевіч // Камуністычная праца. - 1980. - 9 снежня.

Бойка, У. Працаваць творча, у поўную сілу / У. Бойка // Камуністычная праца. - 1979. - 17 мая.

Саўчанка, Л. Поспехі птушкаводаў / Л. Саўчанка // Камуністычная праца. - 1979. - 20 кастрычніка.

Саўчанка, Л. Працоўная вахта птушкаводаў / Л. Саўчанка // Камуністычная праца. - 1978. - 24 кастрычніка.

Саўчанка, Л. Пошук і дасканаласць / Л. Саўчанка // Камуністычная праца. - 1976. - 30 лістапада.

Астаповіч, А. Дзякуй вашым рукам / А. Астаповіч // Камуністычная праца. - 1973. - 27 студзеня.

Акімава, М. Узнагарода Радзімы ўручана / М. Акімава // Камуністычная праца. - 1972. - 24 снежня.

Шахлевич, С. Е. Опыт истребления грызунов : [на Кобринской птицефабрике] / С. Е. Шахлевич // Птицеводство. - 1965. - № 6. - С. 23.

Фабрика яиц // Сельская газета. - 1964. - 27 октября ; Заря. - 1964. - 25 июля.

Мокроус, Н. И. На нашей межколхозной / Н. И. Мокроус // Сельское хозяйство Белоруссии. - 1962. - № 4. - С. 23.

О работе Кобринской птицефабрики.

Юбілеі медыцынскіх устаноў раёна

Філіял “Радзільны дом” установы аховы здароўя “Кобрынская цэнтральная раённая бальніца” - 25 гадоў

У Кобрынскім радзільным доме аказваецца шырокі спектр паслуг у вобласці акушэрства і гінекалогіі. Медыцынскі персанал радзільнага дома складае 230 супрацоўнікаў. Акрамя сярэдняга медыцынскага персаналу ва ўстанове працуе 35 урачоў: 23 акушэра-гінеколага, 5 анестэзіёлагаў-рэаніматолагаў, 5 неанатолагаў.

Снитко, И. Не убивайте чудо! / Инна Снитко // Кобрынскі веснік. - 2016. - 26 кастрычніка. - С. 8.

В родильном доме Кобринской ЦРБ проводилась акция "Неделя без абортов".

Тимошук, А. Дом, где рождается чудо / Анна Тимошук // Кобрынскі веснік. - 2016. - 24 лютага. - С. 3.

О работе филиала "Родильный дом" Кобринской ЦРБ.

Ляшевич, И. Малышей становится больше! / [Игорь Ляшевич ; беседовала] Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2015. - 4 красавіка. - С. 4.

Заведующий роддомом И. Ляшевич - о росте рождаемости на Кобринщине и работе родильного отделения.

Бялоў, Д. Здароўя і шчасця - ад нараджэння! / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. – 2014. – 1 студзеня - С. 4.

Кожныя суткі ў Кобрынскім радзільным доме з'ўляюцца на свет у сярэднім ад 5 да 12 дзяцей.

Михович, С. Чтобы первые минуты жизни не стали последними / Светлана Михович ; фото Александра Воробья // Брестский вестник. - 2014. - 18 сентября. - С. 8.

Занько, Н. Тут дораць жыццё / Н. Занько // Кобрынскі веснік. - 2012. - 21 ліпеня. - С. 10.

Кобрынскі радзільны дом з'яўляецца адным з лепшых у Брэсцкай вобласці.

Гром, А. “Чудо, к которому нельзя привыкнуть” / Анна Гром // Кобрынскі веснік. - 2010. - 13 кастрычніка. - С. 1.

Кобринский родильный дом.

Ляшевич, И. Здоровая семья – здоровые дети / Игорь Ляшевич, [беседовала Мария Чебоксарова] // Кобрынскі веснік. - 2010. - 18 снежня. - С. 9.

Интервью с главным врачом филиала Кобринского ЦРБ «Родильный дом».

Курига, Е. Везде, где живут люди / Елена Курига // Кобрин-информ. - 2009. - 14 мая. - С. 3.

О медсестрах Кобринского родильного дома.

Силюк, Н. Аист прилетел / Наталья Силюк // Кобрынскі веснік. - 2008. - 14 чэрвеня. - С. 1.

Чебоксарова, М. Роддом живёт в режиме ремонта / Мария Чебоксарова // Кобрынскі веснік. - 2008. - 30 ліпеня. - С. 3.

Васюк, Н. В роддоме – с комфортом / Наталья Васюк // Кобрин-информ. - 2004. - 1 апреля. - С. 2.

Открыта палата улучшенной комфортности.

Лучшие люди Брестчины // Заря. - 1996. - 23 апреля. - С. 1.

О главном враче роддома Л. И. Леонюке.

Арэхаўская амбулаторыя ўрача агульнай практыкі – 30 гадоў

Арэхаўская амбулаторыя размешчана ў зручным памяшканні на першым паверсе жылога дома. Знаходзіцца ў паўднёвай частцы Кобрынскага раёна на адлегласці 47 км ад раённага цэнтра. Радыус абслугоўвання тры кіламетры. Агульная плошча складае 247,7 квадратных метраў. Амбулаторыя адкрыта ў 1987 г. З 2004 г. працуе як амбулаторыя агульнай практыкі. Ёсць рэгістратура, фізіятэрапеўтычны, працэдурны кабінеты, кабінет здаровага дзіцяці, лабараторыя, аптэка. Праводзяцца прафілактычныя агляды: комплексныя, мэтавыя і інш.

Сацук, А. Красота тоже лечит / Алексей Сацук // Кобрынскі веснік. - 2008. - 9 ліпеня. - С. 3.

О коллективе амбулатории пос. Ореховский.

Хідрынская амбулаторыя ўрача агульнай практыкі – 30 гадоў

Хідрынская амбулаторыя ўваходзіць у склад устаноў аховы здароўя "Кобрынская цэнтральная раённая бальніца". Амбулаторыя адкрыта ў 1987 г., па прынцыпу ўрача агульнай практыкі працуе з 01.02.2005 г. Створаны ўмовы працы, зручныя як для работы медыкаў, так і для тых, хто звяртаецца за дапамогай. У амбулаторыі можна на месцы зрабіць электракардыяграму сэрца, правесці шэраг

іншых неабходных аналізаў. Функцыянуюць наступныя кабінеты:

- кабінет прыёму ўрача агульнай практыкі;
- стаматалагічны кабінет;
- кабінет акушэркі;
- працэдурны кабінет;
- лабараторыя;
- фізіятэрапеўтычны кабінет.

Радыус абслугоўвання амбулаторыі - 7 км, абслугоўваюцца 11 вёсак: Хідры, Плоскае, Ізабелін, Авады, Корчыцы, Ляхчыцы, Новасадкі, Гайкоўка, Каташы, Пецькі, Патрыкі. На тэрыторыі абслугоўвання пражывае 2556 чалавек, сталых - 1989, пенсіянераў - 631, дзяцей да 18 гадоў - 567. Для аказання медыцынскай дапамогі на даму і правядзення прафілактычных аглядаў ёсць аўтамабіль.

Сідарук, І. Тут заўсёды гатовы аказаць дапамогу / Ігар Сідарук ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013. - 16 кастрычніка. - С. 3.

Хідрынская амбулаторыя агульнай практыкі.

Максимчик, А. Практика каждого дня / Алексей Максимчик // Кобрынскі веснік. - 2005. - 18 чэрвеня. - С. 2.

Хидринская амбулатория врача общей практики.

Назарук, А. З удзячнасцю і павагай / А. Назарук // Кобрынскі веснік. - 2002. - 15 чэрвеня. - С. 2.

Аб урачэбнай амбулаторыі ў в. Хідры.

Юбілеі ўстаноў адукацыі раёна

Сельскія школы-юбіляры

Дзяржаўная ўстанова адукацыі“Астроміцкая сярэдняя школа” (*1912 г.*) – 105 гадоў

Першае згадванне пра школу ў в. Астромічы адносіцца да 1912 г. Да 1939 г. выкладанне ўсіх прадметаў у школе вялося на польскай мове. Пасля ўз'яднання Заходняй і Усходняй Беларусі ў вёсцы быў пабудаваны новы будынак школы, дзе вучыліся дзеці з найбліжэйшых вёсак. Падчас Вялікай Айчыннай вайны школа была спалена. У 1946 годзе адкрылася пачатковая школа, якая размяшчалася ў прыватнай хаце і складалася з двух класных пакояў і настаўніцкай. Першымі настаўнікамі былі С. С. Шокун і Д. І. Барысюк. З верасня 1965 г. дырэктарам гэтай школы стаў С. Д. Барысюк. У 1973 г. пад памяшканне школы быў аддадзены новы будынак, і з гэтага часу школа атрымлівае статус васьмігадовай. Дырэктарам прызначаны У. П. Авіцюк. У лістападзе 1984 г. пачалося будаўніцтва новай сярэдняй школы, і 30 жніўня 1985 г. школа расчыніла свае дзверы перад 306 вучнямі.

ДУА «Астроміцкая сярэдняя школа» аказвае адукацыйныя паслугі ў адпаведнасці з адзіным тыпавым навучальным планам. Арганізаваны факультатыўныя заняткі па прадметах. Развіта сетка дадатковых адукацыйных паслуг на аснове пазабюджэтнай дзейнасці: падрыхтоўка дзяцей 5-летняга ўзросту да школы, заняткі па розных навучальных прадметах. Працуе пункт карэкцыйна-педагагічнай дапамогі. У школе 39 педагогаў, з іх 13 маюць вышэйшую катэгорыю, 15 - першую катэгорыю. Вучні школы часта з'яўляюцца пераможцамі алімпіяд, навукова-практычных канферэнцый, іншых інтэлектуальных конкурсаў. У 2016-2017 навучальным годзе ў школе 220 вучняў. У распараджэнні навучэнцаў: 15 вучэбных кабінетаў, бібліятэка, кабінет сацыяльна-псіхалагічнай службы, вытворчыя майстэрні, спартыўная зала, трэнажорная зала, гісторыка-краязнаўчы музей "Спадчына".

Ковальчук, Ф. "Блестящие" из Остромичей / Федор Ковальчук // Заря. - 2016. - 14 января. - С. 3.

Администрация Остромичской средней школы Кобринского района позаботилась о безопасности учеников, закупив для них жилеты-фликеры.

Литвинович, Е. Готовь цветник зимой / Евгений Литвинович // Заря. - 2016. - 10 декабря. - С. 6.

По итогам областного смотра-конкурса "Прекрасней станет Брестчина моя" Остромичская СШ признана лучшей в двух номинациях.

Пашкович, Л. Краше территория — выше награда! / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2016. - 9 лістапада. - С. 7.

Остромичская средняя школа стала дипломантом первой степени областного смотра-конкурса по наведению порядка и озеленению школьных территорий.

Пашкович, Л. Остромичская "Гармония" / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2016. - 1 чэрвеня. - С. 8.

В Остромичской средней школе открыли тренажерную комнату.

Пашкович, Л. Чудеса на Рождество / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2016. - 20 студзеня. - С. 8.

Учащиеся Остромичской сельской школы участвовали в благотворительном марафоне "Спеши делать добро людям".

Салей, О. От теории - к практике / Оксана Салей // Кобрынскі веснік. - 2016. - 6 красавіка. - С. 6.

Учащиеся Остромичской школы начали изучать предмет "Химия" на повышенном уровне и посетили с экскурсией СООО "ПП Полесье".

Школьны двор як крыніца натхнення // Настаўніцкая газета. - 2016. - 13 снежня. - С. 5.

Другі год запар Астроміцкая СШ перамагае ў абласным аглядзе-конкурсе "Цудоўней стане Брэстчына мая".

Бялоў, Д. У чаканні першага званка / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2015. - 22 жніўня. - С. 1, 2.

Астроміцкая сярэдняя школа напярэдадні новага навучальнага года.

Ковальчук, Ф. Воспитание красотой / Фёдор Ковальчук // Заря. - 2015. - 6 июня. - С. 5.

Территории школьного двора ГУО "Остромичская сельская школа" поражает воображение.

Свянцецкая, Г. Школьны двор - тэрыторыя радасці / Галіна Свянцецкая // Настаўніцкая газета. - 2015. - 23 чэрвеня. - С. 5.

Прыгажосць школьнай тэрыторыі Астроміцкай СШ дазваляе настроіцца на добры лад.

Пашкович, Л. Когда благоустройство зов души / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. – 2015. – 6 чэрвеня. – С. 4.

Благоустроенная территория Остромичской школы не может не привлечь внимания.

Пашкович, Л. Остромичских школьников одели в жилеты-фликеры / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2015. - 9 снежня. - С. 5.

В Остромичской СШ учащиеся начальных классов одели жилеты со светоотражающимися элементами.

Пашковіч, Л. У спадчыну – памяць / Людміла Пашковіч // Кобрынскі веснік. – 2015. – 2 ліпеня. – С. 3.

Плённа працуе гісторыка-краязнаўчы музей Астроміцкай СШ, вучні якой штогод у ліку пераможцаў конкурсу юных экскурсаводаў вобласці і рэспублікі.

Пашкович, Л. Когда благоустройство зов души / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2015. - 6 чэрвеня. - С. 4.

О благоустройстве территории сельской школы д. Остромичи.

Ивченков, С. Н. Юные инспектора движения - помощники ГАИ / С. Н. Ивченков // Кобрин-информ. - 2014. - 24 апреля. - С. 6.

На областном слёте юных инспекторов дорожного движения Кобринщину представит отряд Остромичской СШ.

Бялоў, Дз. За новымі ведамі - у новыя класы / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2011. - 20 жніўня. - С. 2.

У Астроміцкай СШ завяршылася падрыхтоўка да новага навучальнага года.

Канапацкая, Т. Падарунак да свята / Т. Канапацкая // Камуністычная праца. – 1985. – 3 верасня.

Дзяржаўная ўстанова адукацыі “Рынкаўская сярэдняя школа” (*1927г.)* – 90 гадоў

Па дадзеных архіва г. Брэста ў вёсцы Рынкі школа пачала дзейнічаць у 1927 годзе. Была адкрыта двухкласная агульнаадукацыйная пачатковая школа з сумесным навучаннем дзяўчынак і хлопчыкаў. З 1939 г. пачалося будаўніцтва 4-х класнага будынка, але дабудавана яно было пасля вайны. Падчас акупацыі ў гады Вялікай Айчыннай вайны ў будынку школы знаходзілася конная жандармерыя. Пасля вызвалення Кобрыншчыны ў ліпені 1944 г., у верасні пачала працаваць школа. Да 1955 г. школа была сямігадовай, з 1955 г. стала сярэдняй. У 80-я гады XX ст. пачалася рэканструкцыя школы. У 1988 г. адкрыліся школьная сталовая і гардэроб. Вялікай радасцю для вучняў і педагагічнага калектыва было адкрыццё новай спартзалы ў 1995 г, а ў 1997 г. - інтэрната для настаўнікаў. Асноўная мэта ўстановы на сённяшні час - павышэнне якасці адукацыі і прафесійнай кампетэнтнасці педагогаў.

Пятроўская, М. Добры пачатак / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1997. – 29 студзеня. – С. 1.

Установы дашкольнай адукацыі

Дзяржаўная ўстанова адукацыі “Яслі-сад № 19 г. Кобрына”*(1987 г.)* – 30 гадоў

225306 вул. Дзяржынскага, дом 97, г. Кобрин
e-mail: kobrin-ds19@tut.by

Яслі-сад № 19 г. Кобрына былі адкрыты ў 1987 г. Кобрынскай прядзільна-ткацкай фабрыкай "Ручайка", у 2002 г. перададзены на баланс упраўлення адукацыі Кобрынскага раённага выканаўчага камітэта. Ва ўстанове абсталяваны фізкультурны і музычны залы, медыцынскі блок, метадычны кабінет. Установу наведваюць 318 дзяцей. Колькасць узроставых груп 13, з іх 3 групы агульнага прызначэння для дзяцей ранняга ўзросту з 2 да 3 гадоў; 10 груп агульнага прызначэння для дзяцей дашкольнага ўзросту з 3 да 7 гадоў. Па жаданню бацькоў у яслях-саду створаны дзве дзяжурныя групы, якія працуюць 12 гадзін (з 7.00 да 19.00). Дзяржаўная ўстанова адукацыі "Яслі-сад №19 г. Кобрына" мае 30-гадовую гісторыю. За гэтыя гады сфарміраваўся педагагічны калектыў, назапашаны вялікі вопыт навучання і выхавання дзяцей.

Лесик, И Лоскутная фигурка - от забавы к истории / Ирина Лесик ; фото автора // Кобрынскі веснік. - 2014. - 26 красавіка. - С. 12.

В ГУО "Ясли-сад №19 г. Кобрина уделяется внимание приобщению детей к истокам культуры народа через игрушку - народную куклу.

Лесик, И. Маленькие берегоши / Ирина Лесик // Кобрынскі веснік. - 2013. - 2 лістапада. - С. 4.

Ясли-сад № 19 г. Кобрина уже второй год работает по образовательному проекту "Маленькие берегоши".

Позади - 25! // Кобрин-информ. - 2012. - 15 ноября. - С. 2.

Состоялся праздничный концерт в "Ясли-сад № 19", посвящённый 25-летию учреждения.

Дзяржаўная ўстанова адукацыі “Мінянскі яслі-сад” (*1982 г.) – 35 гадоў*

225873, Кобрынскі раён, в. Мінянка, вул. Новая, 24
e-mail: ds-min@kobrin.edu.by

Установа функцыянуе з 1982 г. Разлічана на 20 дзяцей. У 1982 г. была адкрыта першая рознаўзроставая група ў колькасці 13 выхаванцаў. З 1982 г. па 1996 г. дашкольная ўстанова знаходзілася на балансе саўгаса "Звязда", з 1996 г. перайшла ў ведамства ўпраўлення адукацыі Кобрынскага райвыканкама. Сёння ў яслях-саду адкрыта

адна рознаўзроставая група для дзяцей з 2-х да 7-мі гадоў. Ёсць музычна-спартыўная зала, спартыўная пляцоўка. Мэтай установы з'яўляецца стварэнне ўмоў для выхавання, навучання, развіцця, аздараўлення дзяцей з улікам іх узроставых і індывідуальных асаблівасцяў. Установа рэалізуе адукацыйную праграму дашкольнай адукацыі, асаблівая ўвага накіравана на фарміраванне экалагічнай культуры дзяцей ва ўмовах узаемадзеяння ўстановы дашкольнай адукацыі і сям'і.

Хільчук, М. Чараўніца па імені Клара / Марыя Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2005. – 5 сакавіка. – С. 1, 3.

Пра Клару Агішаву – выхавацельніцу дзіцячага садка в. Мінянка.

Дзяржаўная ўстанова адукацыі "Імянінскі яслі-сад" (*1982 г.*) – 35 гадоў

225870 вул. Першамайская, 4, в. Імянін, Кобрынскі раён

e-mail: ds-imen@kobrin.edu.by

Установа адукацыі размешчана на тэрыторыі Буховіцкага сельскага савета. У мікраараён дашкольнай установы ўваходзяць вёскі: Імянін, Лягаты, Дубовае, Вялікія Лепясы. Адкрыта ўстанова рашэннем Кобрынскага раённага выканаўчага камітэта Брэсцкай вобласці ў 1982 г. Яслі-сад функцыянуюць у рэжыме пяцідзённага працоўнага тыдня. Ва ўстанове дзве рознаўзроставыя групы: "Сонейка" - для дзяцей ад 2-х да 4-х гадоў і "Рамонак" - для дзяцей ад 4-х да 6-ці гадоў. З 2012 г. адкрыта група адаптацыі для дзяцей ад 1 года да 3 гадоў на бясплатнай аснове. Працуе харэаграфічны кружок "Расінка" на аснове самаакупнасці. Педагагічны калектыў складаецца з 5 чалавек: 3 выхавальніка, кіраўнік фізічнага выхавання і музычны кіраўнік. Усе педагогі маюць вышэйшую профільную адукацыю.

Дзяржаўная ўстанова адукацыі "Залескі яслі-сад" (*1977 г.*) – 40 гадоў

225880 вул. Новая, 8 а, в. Залессе, Кобрынскі раён

Дашкольная ўстанова "Залескі яслі-сад" фунцыянуе з 1977 г. Да 1994 г. установа знаходзілася ў ведамасным падпарадкаванні калгасу імя Суворава, у наш час - у ведамстве ўпраўлення адукацыі Кобрынскага раённага выканаўчага камітэта. Функцыянуе дзве рознаўзроставыя групы, якія наведваюць 34 дзяцей.

Дзяржаўная ўстанова адукацыі “Глінянскі яслі-сад” *(1987 г.)* - 30 гадоў

225893, вул. Цэнтральная, 33/2, в. Глінянка Кобрынскі раён
e-mail: ds-glin@kobrin.edu.by

Установа адукацыі "**Глінянскі яслі-сад”** адкрыта з 1987 г. У яслях-саду функцыянуе адна рознаўзроставая група для дзяцей ад 3 да 6 гадоў. Установа забяспечвае атрыманне дашкольнай адукацыі агульнага профіля, рэалізуе праграму дашкольнай адукацыі "Пралеска". Асноўнымі задачамі з'яўляюцца: ахова, абарона і ўмацаванне фізічнага і псіхалагічнага здароўя дзяцей, фарміраванне асноў здаровага ладу жыцця; забеспячэнне ранняй сацыялізацыі дзяцей у калектыве. З мэтай задавальнення запатрабавання дзяцей па жаданню бацькоў плануецца адкрыццё кружкоў: па падрыхтоўцы дзяцей пяцілетняга ўзросту да школы, вывучэнню замежнай мовы. Вядзецца работа па афармленню этнаграфічнага кутка "Сялянская хата", кутка дзяржаўнай сімволікі.

Дзяржаўная ўстанова адукацыі “Яроміцкі яслі-сад” (*1972 г.)* – 45 гадоў

вул. Цэнтральная, 26, в. Яромічы Кобрынскі раён
e-mail: ds-erem@kobrin.edu.by

Установа адкрыта ў 1972 годзе. **Яроміцкія яслі-сад** - установа дашкольнай адукацыі, разлічана на 110 месцаў. Функцыянуе 6 груп: 1 група - выхаванцы ва ўзросце ад 1 года да 3 гадоў, 3 групы - дзеці ад 3 да 6 гадоў, адзін першы клас і група адаптацыі. Мэтай стварэння адаптацыйнай групы з'явілася садзейнічанне рознабаковаму развіццю дзяцей, павышэнне псіхолага-педагагічнай кампетэнтнасці бацькоў, падрыхтоўка дзяцей і бацькоў да паступлення ў дашкольную ўстанову, забеспячэнне ранняй сацыялізацыі дзяцей. Працуе пункт карэкцыйна-педагагічнай дапамогі для дзяцей з асаблівастямі моўнага развіцця. Ёсць кабінеты: настаўніка-дэфектолага, медыцынскі кабінет, інфармацыйна-метадычны кабінет, музычна-фізкультурная зала, этнаграфічны куток.

Грышкевіч, С. Дзеля бяспекі дзяцей / Сяргей Грышкевіч // Настаўніцкая газета. - 2016. - 1 снежня. - С. 2.

Яроміцкі яслі-сад атрымаў дыплом у абласным этапе Рэспубліканскага фестывалю па асновах бяспекі жыццядзейнасці.

Грышкевіч, С. Сацыякультурны цэнтр вёскі / Сяргей Грышкевіч // Настаўніцкая газета. - 2016. - 15 кастрычніка. - С. 8.

Пра работу Яроміцкага яслі-сада.

Савчук, М. Азы безопасности познаются в игре / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2016. - 18 августа. - С. 6.

В ГУО "Ясли-сад д. Еремичи" прошло профилактическое мероприятие для детей по основам безопасности.

"Серебро" фестиваля — в Еремичах! // Кобрынскі веснік. - 2016. - 7 снежня. - С. 4.

Коллектив УО "Еремичский ясли-сад" Кобринского района занял второе место в областном конкурсе творческих работ "Безопасное детство - 2016".

Ярмошук, Н. Награды от министра / Николай Ярмошук // Заря. - 2016. - 29 ноября. - С. 4.

Еремичский ясли-сад Кобринского района занял второе место в областном конкурсе творческих работ "Безопасное детство".

Савчук, М. Сделать жизнь детей безопасной / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2014. - 13 февраля. - С. 6.

Ерёмичский ясли-сад участвует в областном смотре-конкурсе «Безопасное детство».

Бялоў, Дз. "Наш садок - самы лепшы!" / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2011. - 24 жніўня. - С. 1, 2.

Группа адаптации // Кобрин-информ. - 2010. - 11 ноября. - С. 2.

В яслях-саду д. Еремичи, Киселевцы и в саду № 6 г. Кобрина открыты адаптационные группы для детей 1-3 лет.

Юбілеі ўстаноў культуры раёна

Узорная цыркавая студыя “Сонейка” дзяржаўнай установы культуры “Кобрынскі Палац культуры” (*1982 г.)* – 35 гадоў

Створана ў 1982 г. пры раённым Доме культуры, з 2009 г працуе пры Палацы культуры. Першым кіраўніком была В. Талстапятава. За гады існавання студыя ўдзельнічала ў цыркавых паказах эстрадна-гульнёвых праграм, музычных тэатралізаваных спектаклях. Узрост студыйцаў ад 5 да 20 гадоў. З 1995 г. студыю ўзначальвае выпускніца калектыву Ж. П. Другак, з 2011 года - А. П. Хінец. Званне “ўзорны аматарскі калектыў” прысвоена ў 1982 г.

Калектыў – удзельнік міжнародных, рэспубліканскіх, абласных фестываляў.

Кобрынская ўзорная цыркавая студыя “Сонейка” // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2013. – Т. 4. – С. 515-516.

Пракапюк, А. Я. Цыркавая студыя “Сонейка” / А. Я. Пракапюк // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 506. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Дубина, Л. Кобринские циркачи - лучшие. Тандэм працы і крэатыву / Людмила Дубина // Кобрынскі веснік. - 2016. - 19 сакавіка. - С. 4.

Успешные выступления воспитанников образцовой цирковой студии "Солнышко" и акробатическо-циркового кружка "Веснушки" Дворца культуры г. Кобрина.

Тимошук, А. "Солнышко" вновь собрало друзей / Анна Тимошук // Кобрынскі веснік. - 2016. - 7 мая. - С. 10.

Участники образцовой цирковой студии "Солнышко" представили цирковое шоу "SUN RAY".

Кондрашук, Н. Кобринское "Солнышко" на болгарских берегах / Наталья Кондрашук // Кобрин-информ. - 2013.- 29 августа. - С. 7.

Образцовая цирковая студия "Солнышко" дебютировала сразу в двух конкурсных фестивалях, которые принесли победные дипломы лауреатов I степени.

Демянко, Д. "Солнечный" цирк / Д. Демянко // Заря. - 2012. - 1 марта. - С. 7.

Цирковой студии Кобринского Дворца культуры - 30 лет.

Казакова, А. И рукоплещет восхищённый зал / А. Казакова // Кобрин-информ. - 2012. - 14 июня. - С. 5.

Цирковая студия "Солнышко" на протяжении 30 лет дарит зрителям возможность окунуться в сказочный мир детства.

Веремеенко, С. Юные артисты на фестивале циркового искусства / С. Веремеенко // Кобрин-информ. - 2011. - 29 сентября. - С. 3.

Образцовая цирковая студия “Солнышко” – лауреаты I белорусского фестиваля-праздника любителей циркового искусства.

Міхайлаў, Л. Пад шчаслівым сузор’ем ільва / Л. Міхайлаў // Кобрынскі веснік. - 2011. - 8 кастрычніка. - С. 9.

Аб мастацкім кіраўніку цыркавой студыі “Сонейка” Ж. Другак.

Бялоў, Д. Дзе “Сонейка”, там і “Вяснушкі” / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2009. - 30 мая. - С. 8.

Данилова, Е. И рукоплещет восхищенный зал / Елена Данилова // Заря. - 2007. - 10 марта. - С. 7.

Цирковой студии – 25 лет.

“Сонейка” адсвяткавала юбілей // Кобрынскі веснік. - 2007. - 26 мая. - С. 3.

Тычина, Т. Пьеро из глубинки / Т. Тычина // Кобрин-информ. - 2004. - 5 августа. - С. 14.

Е. Ковалюк, выпускник цирковой студии, учится в Московском цирковом училище.

Пятроўская, М. Па вёсках ездзіць цырк / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. - 2003. - 4 студзеня.

Аб цыркавой студыі “Сонейка”.

Клуніна, А. Не моўкне голас песняроў / А. Клуніна // Заря. - 2002. - 2 июля. - С. 4.

Адзін з удзельнікаў абласнога фестывалю аматараў тэатральнага мастацтва “Тэатр. Палессе-2002” – узорная цыркавая студыя “Сонейка.

Хільчук, М. Грэе сонейка ўсіх / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. - 2002. - 12 чэрвеня. - С. 5.

Магдысюк, С. Пусть всегда будет “Солнышко” / Сергей Магдысюк // Кобрынскі веснік. - 2000. - 17 мая. - С. 3.

Хільчук, М. У “Сонейка” – юбілей / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. - 1992. - 28 студзеня.

Да 10-годдзя цыркавой студыі РДК.

Чабанюк, А. Идущие за солнцем / А. Чабанюк // Заря. - 1988. - 19 мая.

Хільчук, М. Ганаровага звання дастойныя / М. Хільчук // Камуністычная праца. - 1985. - 21 снежня.

Нарыс аб цыркавой студыі “Сонейка”.

Казловіч, М. Куды імкнецца цырк? / М. Казловіч // Звязда. - 1984. - 18 лютага.

Хільчук, М. Выхаванне мастацтвам / Марыя Хільчук // Камуністычная праца. - 1983. - 22 студзеня.

Студыя дэкаратыўна-прыкладной творчасці «Натхненне» (*1992 г.*) – 25 гадоў

Створана ў 1992 г. пры раённым Доме культуры, з 2009 г працуе пры Палацы культуры. Кіраўнікі: Л. М. Кацуба (з 1992 г.), Г. Г. Аўдзеева і З. М. Каберская (з 2000 г.). Званне “ўзорны аматарскі калектыў” прысвоена ў 1999 г. Асноўная мэта дзейнасці – папулярызацыя і захаванне традыцыйнага дэкаратыўна-прыкладнога

мастацтва. Студыя праводзіць майстар-класы, выстаўкі. Калектыў – удзельнік рознага ўзроўню фестываляў.

Кобрынская студыя дэкаратыўна-прыкладной творчасці «Натхненне” // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2013. – Т. 4. – С. 515.

Пракапюк, А. Я. Студыя дэкаратыўна-прыкладной творчасці “Натхненне” / А. Я. Пракапюк // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 505. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Народны хор ветэранаў вайны і працы (*1987 г.)*– 30 гадоў

Заснаваны ў 1987 г. пры раённым Доме культуры, з 2009 г працуе пры Палацы культуры. Першы кіраўнік - Надзея Міхайлаўна Кандрашук. За гады існавання калектывам кіравалі Я. І. Пракапюк, С. М. Жук, В. М. Палівенок, Т. П. Пакалюк. У жніўні 1995 г. за высокае выканаўчае майстэрства і актыўны ўдзел у грамадскім жыцці Брэстчыны хору было прысвоена ганаровае званне «народны». У калектыве 17 чалавек. Ёсць мужчынская і жаночая вакальныя групы, салісты. У рэпертуары калектыва рускія, беларускія, украінскія песні, песні сучасных беларускіх аўтараў. Амаль усе канцэртныя праграмы маюць сваю тэматыку. Народны хор вайны і працы - удзельнік культурна-масавых мерапрыемстваў, якія праводзяцца ў горадзе і раёне, шматразовы дыпламант абласнога фэстывалю творчасці ветэранаў «Неспакойныя сэрцы». Адной з галоўных мэт сваёй дзейнасці хор ветэранаў лічыць ваенна-патрыятычнае выхаванне падрастаючага пакалення, таму часта калектыў праводзіць сустрэчы і гутаркі з моладдзю, знаёміць падрастаючае пакаленне з песенным рэпертуарам на ваенную і патрыятычную тэматыку. Вядзе актыўную работу па прапагандзе актыўнага ладу жыцця і папулярызуе творчасць людзей залатога ўзросту.

Кобрынскі народны хор ветэранаў вайны і працы // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2013. – Т. 4. – С. 518.

Пракапюк, А. Я. Хор ветэранаў вайны і працы / А. Я. Пракапюк // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 506. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Ветэранскі матыў // Народная трыбуна. - 2012. - 9 лістапада. - С. 3.

Хор ветэранаў вайны і працы Палаца культуры адзначыў дзве юбілейныя даты.

Кондрашук, Н. Не стареют душой ветераны... / Наталья Кондрашук // Кобрин-информ. - 2012. - 15 ноября. - С. 2.

Хор ветеранов войны и труда торжественно отметил свой юбилей.

Патоня, В. Маладосць душы / В. Патоня // Кобрынскі веснік. - 2009. - 18 ліпеня. - С. 8.

Мельнік, Р. У кожным слове - любоў да Радзімы / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2009. - красавіка. - С. 2.

Пянко, А. В представлении не нуждается / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2007. - 10 лістапада. - С. 1.

Исполнилось 20 лет народному хору ветеранов войны и труда.

Мурашкина, М. Неспокойные сердца / М. Мурашкина // Кобрынскі веснік. – 2006. – 26 ліпеня. – С. 2.

Гурда, В. О чём поют ветераны? / В. Гурда // Заря. – 2002. – 28 сентября. – С. 5.

Пятроўская, М. Юбілярам – Грамата і пашана / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2002. – 19 кастрычніка. – С. 6.

Ансамбль народнай музыкі і песні «Кобрынскія музыкі» *(1997 г.)* – 20 гадоў

Створаны ў 1997 г. Мастацкі кіраўнік - В. І. Селядцоў. У калектыве ўдзельнікі - супрацоўнікі міліцыі Кобрынскага раённага аддзела ўнутраных спраў. У

рэпертуары народныя песні, творы беларускіх кампазітараў. Ансамбль - дыпламант фестывалю народнай творчасці «Беларусь - мая песня» (1998 г.), агляду-конкурсу мастацкай самадзейнасці сярод устаноў і падраздзяленняў Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь, абласнога конкурсу мастацкай самадзейнасці супрацоўнікаў міліцыі Расіі і Беларусі (г. Смаленск, 2002) і інш. Званне народнага прысвоена ў 2002 г. Калектыў - шматразовы пераможца і лаўрэат абласных, рэспубліканскіх і міжнародных конкурсаў і фэстываляў, вядзе актыўную канцэртную дзейнасць, захоўваючы і прымнажаючы назапашаны за два дзясятка гадоў неацэнны вопыт.

П’янцава, В. В. Ансамбль народнай музыкі і песні «Кобрынскія музыкі» / В. В. П’янцава // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 507. - (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Казакова, А. Артисты в погонах / Анна Казакова // Кобрин-информ. - 2015. - 5 ноября. - С. 6.

Мельнік, Р. "Кобрынскія музыкі" - з новымі ўзнагародамі! / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2013.- 23 лістапада. - С. 3.

Максімчык, А. Песні "Кобрынскіх музыкаў" / А. Максімчык // Кобрынскі веснік. - 2009. - 4 сакавіка. - С. 8.

Уладзіміраў, Д. "Музыкі". Яны адны такія / Д. Уладзіміраў // Кобрынскі веснік. - 2008. - 6 лютага. - С. 3.

Савчук, М. Вы слыхали, как поёт... милиция? / М. Савчук // Кобрин-информ. - 2007. - 23 августа. - С. 3.

Народному ансамблю народой музыки и песни "Кобринские музыки" Кобринского РОВД - 10 лет.

Бялоў, Дз. "Кобрынскія музыкі": новы склад, нязменны поспех / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2008. - 17 мая. - С. 3.

Максімчык, А. Міліцэйскі "Оскар" – у "Кобрынскіх музыкаў" / А. Максімчык // Кобрынскі веснік. - 2005. – 23 лютага. – С. 2.

Максімчык, А. "Кобрынскія музыкі" - лепшыя / А. Максімчык // Кобрынскі веснік. – 2003. – 26 лютага. – С. 3.

Савчук, М. "Кобринские музыки" / М. Савчук // Кобрин-информ. – 2003. – 6 марта. – С. 4.

Хільчук, М. Прызнанне таленту і значнасці / Марыя Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 21 верасня. – С.1.

Ансамблю "Кобрынскія музыкі" Кобрынскага РАУС прысвоена ганаровае званне "народны".

Сацук, А. У "Кобрынскіх музыкаў" день рождения / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 13 красавіка. – С. 1.

Карніевіч, М. Талент, падораны людзям / М. Карніевіч // Кобрынскі веснік. – 2000. – 26 ліпеня. – С. 4.

Магдалінскі народны клуб аматараў фальклору "Магдаліна" (*1987г.*)- 30 гадоў

Клуб аматараў фальклору «Магдаліна» Магдалінскага сельскага Дома культуры створаны ў 1987 г. Заснавальнік калектыву - А. П. Букач. З 2002 г. кіруе калектывам С. В. Самулевіч. Асноўная мэта дзейнасці – адраджэнне, засваенне этнаграфічнай і фальклорнай спадчыны рэгіёна. У рэпертуары народныя беларускія і рускія песні. Калектыў - дыпламант 1-га Міжнароднага фестывалю фальклору, абласных фестываляў нацыянальных культур, абласнога фестывалю фальклорна-этнаграфічнага мастацтва «Талакуха на Бярэсці». Лаўрэат 1-га і 2-га рэспубліканскіх фестываляў нацыянальных культур. Калектыў прадстаўляў раён і вобласць у Польшчы, Украіне. Званне народнага прысвоена ў 1995 г.

Магдалінскі народны клуб аматараў фальклору “Магдаліна” // Беларускі фальклор : энцыклапедыя : у 2-х т. - Мінск, 2006. - Т. 2. - С. 75-76.

П’янцава, В. В. Магдалінскі народны клуб аматараў фальклору “Магдаліна” / В. В. П’янцава // Культура Беларусі : энцыклапедыя : у 6 т. – Мінск, 2014. – Т. 5. – С. 217-218.

П’янцава, В. В. Клуб аматараў фальклору “Магдаліна” Магдалінскага сельскага Дома культуры / В. В. П’янцава // // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск, 2002. – С. 507-508. - (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Магдаліна : буклет. Брэст, 2005.

Бялоў, Дз. Ад матчынай песні, ад слова бацькоў / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2012. - 5 верасня. - С. 1.

25 гадоў існуе клуб аматараў фальклору "Магдаліна".

Савчук, М. Сохраняя народные традиции / М. Савчук // Кобрин-информ. - 2012. - 6 сентября. - С. 5.

Народному клубу любителей фольклора "Магдалина" - 25 лет.

Катачова, А. Не страціць карані /Алена Катачова // Народная трыбуна. - 2007. - 18 жніўня. - С. 12.

Аматараў фальклора сабраў разам клуб “Магдаліна”.

Катачова, А. Будзе жыць “Церніца” / Алена Катачова // Народная трыбуна. 2006. - 4 лістапада. - С. 8.

“Магдалінка” стала пераможцам рэспубліканскага конкурса дзіцячых і маладзёжных калектываў “Берагіня-2006”.

Русак, Н. “Берагіня” раскрывае вытокі / Н. Русак // Культура. - 2006. - 10-16 чэрвеня. - С. 20-21.

Узорны фальклорны калектыў атрымаў Гран-пры 4 рэспубліканскага фестывалю “Берагіня”.

Катачова, А. Покліч матчынай песні / Алена Катачова // Культура. - 2005. - 24 чэрвеня. - С. 20.

Васюк, Н. Когда поет душа / Наталья Васюк // Кобрин-информ. - 2004. - 19 февраля. - С. 3.

Букач, Е. “Венок дружбы” соединил сердца / Елена Букач // Кобрынскі веснік. - 2003. - 12 лістапада. - С. 3.

Коллектив “Магдалина” принял участие в международном фестивале фольклора “Венок дружбы” в г. Бобруйске

Хільчук, М. Кожны канцэрт – экзамен. На сталасць / Марыя Хільчук // Кобрынскі веснік. - 2001. - 28 лістапада. - С. 2.

Жук, Н. Дорыць людзям радасць “Магдаліна” / Н. Жук, М. Хільчук // Кобрынскі веснік. - 1998. - 25 ліпеня. - С. 2.

Катачова, А. Моваю песні / Алена Катачова // ЛіМ. - 1998. - 30 кастрычніка. - С. 10.

Фольклорный коллектив Магдалинского Дома культуры Кобринского района // Белорусская нива. - 1992. - 19 августа. - С. 4.

Змест

Прадмова 3
Асноўныя юбілейныя даты горада і раёна......................................4
Юбілейныя даты вёсак Кобрынскага раёна 5
Юбілейныя даты храмаў Кобрыншчыны..22

Памятныя даты вядомых людзей, жыццё і дзейнасць якіх звязана з краем 24

Юбілеі прадпрыемстваў і ўстаноў горада і раёна.......................54
ААТ "АСБ Беларусбанк" – 95 гадоў...54
ВУП "Брэсцкія традыцыі" – 20 гадоў...55
ААТ «Кобрынская птушкафабрыка» - 55 гадоў...........................61
Юбілеі медыцынскіх устаноў...66
Юбілеі ўстаноў адукацыі...69
Юбілеі ўстаноў культуры 76

Каляндар дат і падзей Кобрыншчыны

краязнаўча-бібліяграфічны каляндар
на 2017 год

Складальнік: *Святлана Курачук,*
галоўны бібліёграф аддзела абслугоўвання і
інфармацыі цэнтральнай раённай бібліятэкі

225306 вул. Жукава, 12, г. Кобрын
Цэнтральная раённая бібліятэка
Дзяржаўная ўстанова культуры
"Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма"
E-mail kobrin@brest.by